

JUDECĂTORII

Lecții biblice pentru copii

Grupa 2 – 3

Autori: Samuel Cristian, Timotei Miheț, Maria Miheț

Ilustrații: Alina Șuiugan

Jocuri: Maria Miheț

Muzică: Monica Turtoi, Estera Harasemiuc, Susan Strohschein, Elisabeta Ciopașiu,
Oxana Mureșan

Logo: Delia Ursache

Editare și Layout: Maria Miheț

Coperta: Petru Drăgan

Dragi părinți,

Ați putea să vă imaginați cartea Judecători ca pe un serial cu mai multe episoade. Desigur episoadele au o anumită legătură între ele, dar fiecare poate fi privit individual și din fiecare toți putem învăța câte ceva: fie copii, fie adulți. Faptul că această carte este o poveste mare alcătuită din mai multe povestiri mai mici o face mai ușor de citit, de împărțit și de parcurs împreună cu copiii. Dar de ce merită să vă uitați împreună cu copiii la fiecare episod al cărții Judecători?

În primul rând pentru că este un serial cu eroi. Astăzi li s-ar spune, cel puțin unora dintre ei supereroi. Eu le-aș spune doar eroi, în primul rând pentru că au fost reali, oameni în carne și oase, pe când supereroii sunt personaje fictive. În al doilea rând, le-aș spune eroi pentru că ei nu sunt perfecți. Când îi prezintă, autorul nu le ascunde defectele. Faptele lor mărețe și deciziile lor bune stau alături de slăbiciunile, deciziile greșite și păcatele lor. Ei sunt pur și simplu umani. Și noi, ca oameni, ne recunoaștem mai degrabă în defectele lor: în frica lor, în aroganța lor, în dorința lor de răzbunare sau în insistența de a face ce le place. Ei bine, Dumnezeu se folosește de astfel de oameni pentru a-și elibera poporul și pentru a-i transforma în eroi ai credinței, vrednici să fie pomeniți de autorul epistolei către Evrei. *Dumnezeu prin harul și puterea Sa poate folosi oameni obișnuiți pentru a face lucruri neobișnuite.* Și aceasta este o mare încurajare!

Faptul că eroii acestei narațiuni sunt zugrăviți într-un mod realist poate fi și o provocare, pentru că nu întotdeauna autorul găsește de bine să ne spună clar dacă o anumită faptă a fost bună sau rea. Astfel, el ne lasă cu întrebări, ne provoacă să gândim, să analizăm și să ne deprindem să deosebim binele de rău. *Vom fi provocați să ne formăm și să ne exersăm discernământul.* Iată un exercițiu pe cât de interesant, pe atât de greu și, în același timp, atât de necesar în aceste vremuri, atât pentru noi, cei mai experimentați, cât și pentru copiii noștri.

Încă de la început trebuie să știți că povestitorul cărții Judecători, sau dacă vreți scenaristul serialului, nu s-a ferit să vorbească despre păcat. De la ceea ce noi numim păcate mici și până la cele mai îngrozitoare și grele. „Păi ce mare lucru să nu-L cunoști pe Dumnezeu și nici Cuvântul lui”, spun oamenii, nu-i așa? „Noi suntem destul de civilizați și știm să hotărâm pentru noi ce este bine și ce este rău. Nu avem nevoie să ne spună Dumnezeu”, adaugă ei prin gândurile și prin faptele lor. Această carte ne arată unde ajunge omul și societatea umană atunci când Dumnezeu este nesocotit și nu mai este cinstit ca autoritatea ultimă, ca Împărat. Dezastrul și degradarea din finalul cărții sunt consecințele normale ale păcatului. Iar Dumnezeu este drept atunci când ne lasă să le suferim. *Cu cât noi și copiii noștri înțelegem mai bine grozăvia și pericolul robiei păcatului, cu atât mai repede vom conștientiza nevoia de a fi eliberați, nevoia de a ne întoarce și de a rămâne sub autoritatea binevoitoare a lui Dumnezeu.* Cu toții avem nevoie de un Eliberator, strigă cronicarul prin fiecare episod al povestirii.

Dar în mijlocul degradării și al dezastrului adus de păcat, strălucește, precum un far în cea mai neagră noapte, răbdarea și îndurarea lui Dumnezeu. Parcurgând cartea, nu se poate să nu te întrebi: „de câte ori va mai fi dispus Dumnezeu s-o ia de la capăt cu ei? De ce o face?” Iar răspunsul nu poate fi decât unul: „*Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul [...]*” (Exod 34:6-7). Spre finalul cărții, Dumnezeu este atât de bun, încât le dă israeliților un eliberator fără ca ei să-l ceară. Oare nu așa a făcut și cu noi? Nu L-a dat El la moarte pe Domnul Isus Hristos mai înainte ca noi să ne fi dat seama că avem nevoie să fim răscumpărați de El din robia, întunericul și dezastrul păcatului? *Bunătatea, îndurarea, mila, harul, credincioșia și răbdarea lui Dumnezeu cu noi cei păcătoși strălucesc tot mai tare în întunericul care devine tot mai dens.* Fie și numai pentru acest din urmă motiv se merită să parcurgeți împreună cu copiii voștri acest serial al Judecătorilor.

Cum să folosiți acest caiet?

Lecțiile pentru această grupă de vârstă vizează trecerea treptată de la observarea imaginilor inspirate de textul biblic la citirea și observarea textului biblic propriu-zis. De aceea, prima parte a fiecărei lecții presupune observarea atentă a unei imagini, iar povestea asociată ei se dorește a fi o introducere la tema textului biblic, ce urmează a fi citit. Întrucât citirea unei text este uneori dificilă pentru un copil de clasa a 2-a sau a 3-a, parcurgerea textului biblic propus pentru citire se poate face în funcție de contextul concret: părintele citește textul în auzul copiilor, iar apoi citesc ei textul deja auzit, citire alternativă a versetelor părinte-copil, etc.

În ce privește observarea textului, recomandăm învățarea treptată pornind de la observarea personajelor (Cine?), apoi a acțiunilor (Ce?), identificarea elementelor de loc (Unde?) sau de timp (Când?), urmate de identificarea modului în care se desfășoară acțiunea (Cum?), sau a cauzei/scopului desfășurării acțiunii (De ce?). Adăugați în timp element după element, cu răbdare și perseverență. Scopul acestui exercițiu de observare a textului nu este acela de a „picta” cu semne convenționale, ci de a încetini ritmul și a ne deprinde să „vedem” cât mai mult din ceea ce spune textul biblic.

Versetul de memorat ales pentru fiecare lecție este menit să întipărească în mintea copiilor Cuvântul scris al lui Dumnezeu. În acest scop, melodiile compuse pentru o bună parte din versetele de memorat pot să fie de un real folos și să ajute întreaga familie, mari și mici, la închinare, încurajare, îndemnare, etc.

Nu uitați rugăciunea! Ea este răspunsul nostru la vorbirea lui Dumnezeu, de aceea ajutați-i pe copii să deprindă rugăciunea, să-l vorbească Dumnezeului Creator care dorește părtășia cu fiecare dintre noi. Exersați împreună rugăciunea de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală, transformând versetul de memorat într-o rugăciune.

Exercițiile propuse au menirea de a-i expune pe copii odată în plus textului scris al Scripturii.

Semn	Întrebări de observare
	CINE? – personaje – nume proprii sau personaje necunoscute (unul sau doi oameni stilizați funcție de număr; D, sau IH sau DS încercuit dacă este vorba de una din cele trei Persoane ale Sfintei Treimi; alte semne convenționale hotărâte)
	CE? – acțiunile personajelor – verbe la diferite diateze, moduri și timpuri (o săgeată dublă orizontală)
	UNDE? – locul unde se desfășoară acțiunile – context geografic (o casă stilizată)
	CÂND? – timpul când se desfășoară acțiunile – context istoric (un ceas stilizat)
	CUM? – modul sau felul cum se desfășoară acțiunile (o săgeată șerpuită)
	DE CE? – CAUZA desfășurării acțiunilor (un cerculeț din care pornește o săgeată simplă orizontală), sau
	SCOPUL desfășurării acțiunilor (o săgeată care se termină într-un cerculeț)

Cuprinsul Lecțiilor

Lecția 1 Judecători 1:1-2:9	VM 1 – Judecători 2:7 Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel.
Lecția 2 Judecători 2:10-3:11	VM 2 – Judecători 2:20-21 Atunci, Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul Meu [...], nu voi mai izgoni dinaintea lor niciunul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit.”
Lecția 3 Judecători 3:12-31	VM 3 – Judecători 3:15 Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor.
Lecția 4 Judecători 4:1-5:31	VM 4 – Psalm 20:7 Unii se bizuie pe carele lor, alții, pe caii lor, dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.
Lecția 5 Judecători 6:1-24	VM 5 – Judecători 6:8b,10 ‘Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei. [...]. V-am zis: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți.» Dar voi n-ați ascultat glasul Meu.’
Lecția 6 Judecători 6:25-40	VM 6 – Isaia 41:10 [...] nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.
Lecția 7 Judecători 7:1-25	VM 7 – Proverbe 3:5-6 Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.
Lecția 8 Judecători 8:1-35	VM 8 – Judecători 8:23 Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.”
Lecția 9 Judecători 9:1-57	VM 9 – Proverbe 5:22 Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.
Lecția 10 Judecători 10:1-12:15	VM 10 – Proverbe 20:25 Este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă și, abia după ce a făcut juruința, să se gândească.

Lecția 11 Judecători 13:1-25	VM 11 – Psalm 139:16-17 Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor!
Lecția 12 Judecători 14:1-20	VM 12 – Proverbe 16:32 Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.
Lecția 13 Judecători 15:1-20	VM 13 – 1 Samuel 17:47b „[...] Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulită. Căci biruința este a Domnului.”
Lecția 14 Judecători 16:1-31	VM 14 – Psalm 145:17-18 Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.
Lecția 15 Judecători 17:1-18:31	VM 15 – Psalm 119:11 Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!
Lecția 16 Judecători 19:1-21:25	VM 16 – Romani 6:23 Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

LECȚIA 1

JUDECĂTORI 1:1-2:9

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 2:1-9**.
- Cine s-a suit din Ghilgal la Bochim? (Judecători 2:1) _____
- Caută cuvântul „legământ”. De câte ori l-ai găsit? _____
- Ce le-a cerut Domnul copiilor lui Israel? (Judecători 2:2) _____
- Ce au făcut copiii lui Israel după ce Domnul le-a spus că nu va izgoni popoarele canaanite dinaintea lor? _____
- Cu ce scop au plecat copiii lui Israel, fiecare în moștenirea lui? _____

Judecători 2:1. Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim și a zis: „Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis: ‘Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi,

2. și voi să nu încheiați legământ cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați altarele.’ Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta?

3. Am zis atunci: ‘Nu-i voi izgoni dinaintea voastră, ci vă vor sta în coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.’”

4. După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plâns.

5. Au pus locului acelaia numele Bochim (Cei ce plâng) și au adus jertfe Domnului acolo.

6. Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat, fiecare, în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpânire.

7. Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel.

8. Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit în vârstă de o sută zece ani.

9. L-au îngropat în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaș.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Judecători 2:7 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Judecători 2:7

Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel.

- Cât timp a slujit poporul pe Domnul?
- Ce văzuseră bătrânii care au trăit după Iosua?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Lipsa cunoașterii lui Dumnezeu ne face inima să primească și să asculte de șoapta celui rău și astfel ajungem să păcătuim. Dar cum putem cunoaște un Dumnezeu nevăzut? Versetul de memorat ne spune că generația lui Iosua l-a cunoscut prin „lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel”. Așadar, pe Dumnezeu îl putem cunoaște prin ceea ce a făcut El.

Care este cel mai mare lucru pe care l-a făcut pentru noi? (Ioan 3:16) De ce, **din ce cauză** a făcut Dumnezeu lucrul acesta și **cu ce scop**?

Tu crezi că Domnul Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că a murit pentru păcatele tale?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 2:10-3:11** și descoperă care au fost consecințele faptului că israeliții nu i-au izgonit pe canaaniți și au trăit în mijlocul lor. Cum s-a numit primul judecător al lui Israel?

ȘTIAI CĂ...

popoarele canaanite nu erau o singură națiune, ci un conglomerat de triburi?

Între canaaniti, Biblia îi include pe: hetiti, amoriți, iebusiți, heviți, fereziți, și ghirgasiți (Deut. 7:1). Până în sec. XIX existența **hetitilor** a fost contestată, Biblia fiind singura sursă care îi menționa. Dar azi știm și din alte surse istorice că hitiții au existat, ba mai mult că au avut un vast imperiu pe teritoriul Turciei. **Amoriții** au fost multă vreme tribul cel mai puternic din Canaan. Surse arheologice atestă existența Regatului Amurru, un regat amorit situat pe teritoriul Siriei și Libanului. Într-o inscripție datată în jurul anului 500 î.Hr. este menționat „puternicul rege Og”, pomenit și în Numeri 21:33, care era un rege amorit. Se crede că **iebusiții** erau un trib care locuia în jurul cetății Ierusalim, dar în afara Bibliei nu există alte surse istorice care să ateste existența lor. Unii cercetători cred că la ei se face referire în tăblițele de la Tell el-Amarna în care conducătorul Abdi-Heda, conducătorul Urusalim-ului (posibil varianta sumero-akkadiană a Ierusalimului), cerea ajutorul Egiptului. **Heviții**, horiții sau huriții sunt probabil același popor. Din surse istorice știm că primul regat hurit a fost Mitanni, în estul Turciei, urmat de Urartu, situat în zona montană a Armeniei. Despre **fereziți** se crede că este un nume dat populației rurale care nu locuia în cetăți întărite. Despre **ghirgasiți** știm cel mai puțin. Se crede că au părăsit Canaanul înainte de sosirea triburilor ebraice.

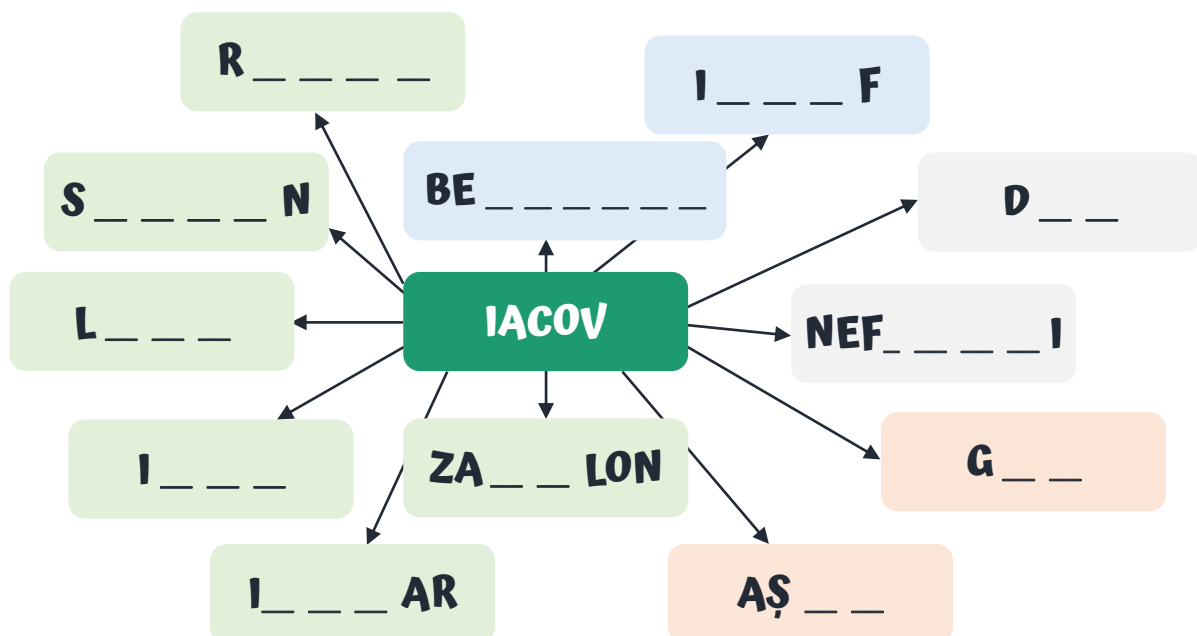
<https://armstronginstitute.org/31-uncovering-the-bibles-buried-civilizations-the-canaanites>, accesat în 04.01.2026

CE LIPSEȘTE?

Judecători 1:1-2:9 și nu numai...

Completează mai jos numele fiilor lui Iacov.

- Cum a ajuns să se numească Iacov, nume primit din partea lui Dumnezeu? _____
- Ce crezi că semnifică culorile folosite în schema de mai jos? _____

- Numără** câți fii a avut Iacov cu fiecare soție și **calculează** câți a avut în total!

LEA ____

RAHELA ____

BILHA ____

ZILPA ____

Total = _____

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 1:1-2:9

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 2:1-7**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 2:1. Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim și a zis: „Eu v-am scos din _____ și v-am adus în țara pe care am _____ părinților voștri că v-o voi da. Am zis: ‘Niciodată nu voi rupe _____ Meu cu voi,
2. și voi să nu _____ legământ cu _____ din țara aceasta, ci să le surpați altarele.’ Dar voi n-ați ascultat de _____ Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta?
3. Am zis atunci: ‘Nu-i voi izgoni dinaintea voastră, ci vă vor sta în _____ și dumnezeii lor vă vor fi o _____.’”
4. După ce a spus Îngerul _____ aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a _____.
5. Au pus locului acelaia numele Bochim (Cei ce plâng) și au adus _____ Domnului acolo.
6. _____ a dat drumul poporului, și _____ lui Israel au plecat, fiecare, în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpânire.
7. _____ a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care _____ toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel.

ALEGE CORECT!

Judecători 1:1-2:9

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Pe cine a chemat Iuda să lupte împreună împotriva Canaaniților? (Judecători 1:3) a. Ruben F b. Simeon S c. Levi L	5. De cine a fost iscodită și cucerită cetatea Betel, care înainte se chema Luz? (Judecători 1:23,25) a. beniamiți R b. seminția lui Isahar G c. cei din casa lui Iosif I
2. Cum se numea înainte Hebronul? (Judecători 1:10) a. Bezec I b. Arad Â c. Chiriat-Arba L	6. Ce a făcut poporul când a auzit ce a spus Îngerul Domnului? (Judecători 2:4) a. a ridicat glasul și a plâns T b. s-a întristat A c. nimic F
3. Cui a fost dat Hebronul, după porunca lui Moise? (Judecători 1:20) a. lui Iosua L b. lui Iuda A c. lui Caleb U	7. Cât timp a slujit poporul Domnului? (Judecători 2:7) a. în timpul vieții lui Iosua R b. în timpul vieții lui Iosua și a bătrânilor O c. tot timpul V
4. Cine a pus mâna pe cetatea Chiriat-Sefer? (Judecători 1:13) a. Otniel, fiul lui Chenaz J b. Iosua, fiul lui Nun S c. Efraim, fiul lui Iosif E	8. La ce vârstă a murit Iosua, fiul lui Nun? (Judecători 2:8) a. 105 ani T b. 120 ani N c. 110 ani R

Cum trebuie să fii în relație cu Dumnezeu? _____

CAUTĂ ATENT!**Judecători 1:1-2:9**

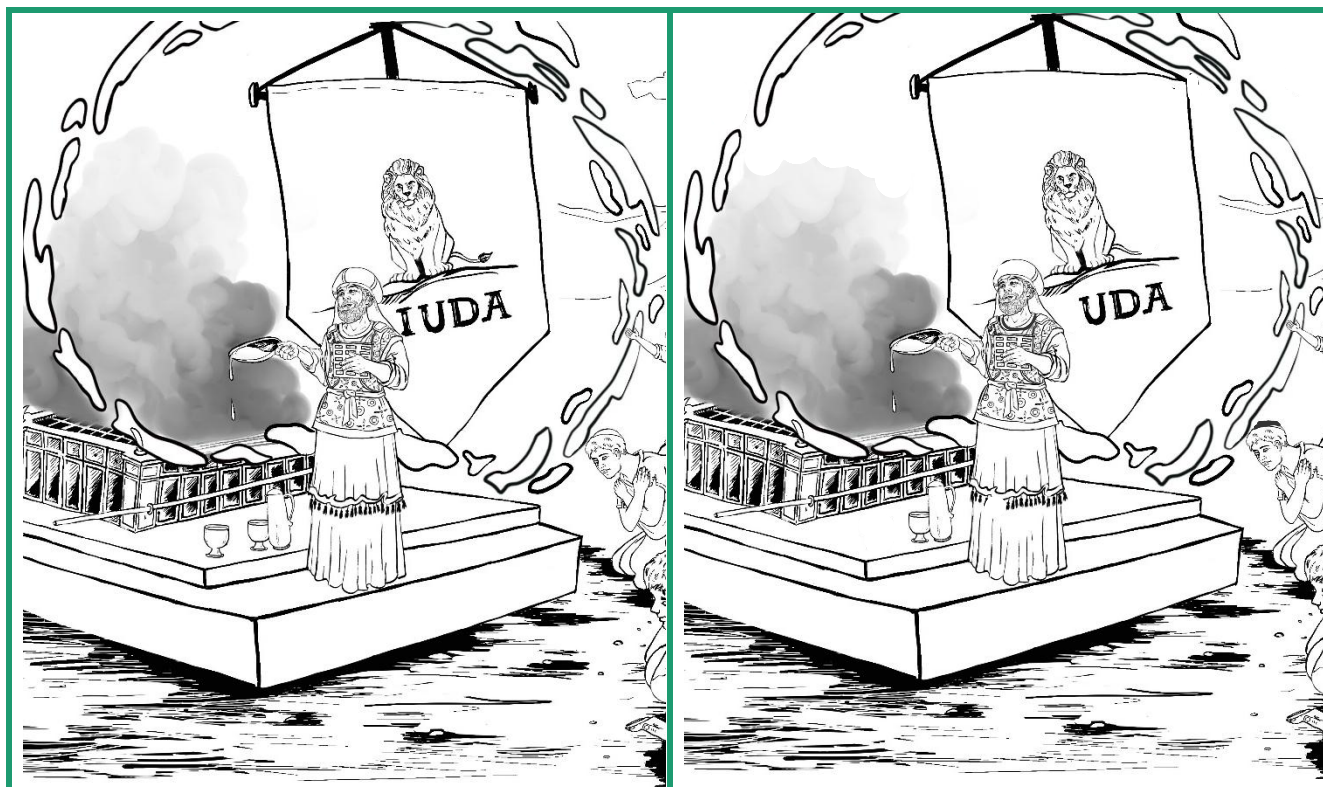
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

IOSUA	CALEB
IUDA	OTNIEL
SIMEON	ACSA
CANAAN	MOISE
IERUSALIM	BENIAMIN
HEBRON	EFRAIM

E	C	I	O	S	U	A	V	N	H
V	F	E	U	L	I	D	E	R	E
A	S	R	N	T	U	M	B	H	B
D	C	U	A	N	D	L	E	Z	R
C	B	S	C	I	A	M	Z	O	O
A	A	A	A	V	M	O	V	C	N
N	N	L	O	T	N	I	E	L	B
A	M	I	E	N	H	S	I	M	L
A	J	M	S	B	P	E	C	B	N
N	U	B	E	N	I	A	M	I	N

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

- A.** Presupunând că Iosua avea aceeași vârstă precum Caleb la iscodirea țării Canaan (Iosua 14:6-7) și că au mai pribegit apoi 39 ani prin pustie, calculează câți ani avea Iosua la intrarea în țara Canaan.
- B.** Apoi, cunoscând vârsta la care a murit Iosua (vezi lecția de astăzi), calculează câți ani a trăit el în țara promisă.

A.

+

39

=

B.

-

=

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 1:1-2:9**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Și Iuda a zis fratelui său Levi: „Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorți și să luptăm împotriva canaaniților și voi merge și eu cu tine în țara care ți-a căzut la sorți.” Și Simeon s-a dus cu el. (Judecători 1:3)
2. Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din Cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad și s-au dus de s-au așezat între popor. (Judecători 1:16)
3. Au dat Hebronul lui Caleb, cum spusese Moise, și el a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Amalec. (Judecători 1:20)
4. Efraim a izgonit pe canaaniții care locuiau la Ghezer și canaaniții au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer. (Judecători 1:29)
5. Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat, fiecare, în teritoriul lui, ca să ia țara în stăpânire. (Judecători 2:6)

ORDONEAZĂ!**Judecători 1:1-2:9**

Pune în ordine silabele amestecate și încercuiește cuvintele care au un **număr par de silabe**.

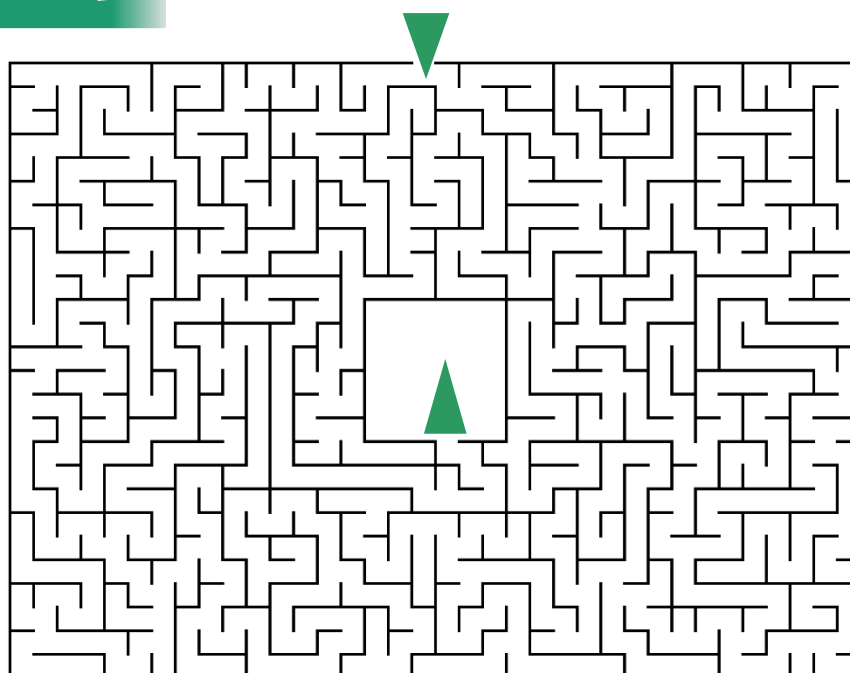
NUL – DOM

ÎN – RUL – GE

RIN – ȚII – PĂ

PO – RUL – PO

TRÂ – BĂ – NII

GĂSEȘTE DRUMUL!

POVESTEA Lecției 1

Judecători 1:1-2:9

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic*, *captivant* și *interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 1

LECTURA imaginii

Lecturați imaginea lecției folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Dragi copii, bine ați venit într-o nouă carte a Bibliei, numită *Judecători*. Poate vă întrebați cine a scris această carte? Ei bine, nu știm sigur, dar cei mai mulți cred că autorul ei este ultimul judecător: Samuel. Ce știți despre Samuel? Cine a fost el și ce înseamnă numele lui? Se crede că, pe lângă Judecători, el a mai scris și cărțile Rut și 1&2 Samuel. Dar ce sunt judecătorii? În trecut erau numiți judecători acei oameni, special aleși de Dumnezeu, prin care El vorbea poporului, prin care făcea dreptate, prin care oferea victorii în lupte și eliberare de sub asuprirea dușmanilor. Noi astăzi îi numim eroi deoarece, prin faptele lor, ei au adus eliberare și binecuvântare în viața poporului. Dar vremea judecătorilor nu a fost o perioadă prea fericită pentru Israel, și nu din cauza lui Dumnezeu, ci din cauza necredințioșiei poporului. Trecuse destulă vreme de când Dumnezeu îi eliberase pe israeliți din robia egipteană folosindu-se de un om foarte important. Vă amintiți cum s-a numit el? Dar știți cine a preluat conducerea poporului după Moise, la porunca Domnului? Cum s-a numit cel sub conducerea căruia a intrat poporul în țara promisă, în Canaan, și a luat-o în stăpânire? Cu puțin timp înainte de a muri, Moise i-a spus lui Iosua în fața întregului popor: „*Întărește-te și îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în țara pe care Domnul a jurat părinților lor că le-o va da și tu îi vei pune în stăpânirea ei. Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!*” (Deuteronom 31:7-8). Dumnezeu a fost credincios și a dat multe biruințe poporului Israel care a intrat în Canaan și a cucerit mare parte din țară, așa încât, la finalul vieții lui Iosua, israeliții au devenit poporul dominant în Canaan. Totuși, nu era cucerită fiecare cetate, așa că israeliții trebuia să continue să cucerească ce mai rămăsese din țară. Așa se face că la începutul cărții Judecători găsim toate semințiile lui Israel strânse laolaltă și întrebând pe Domnul. Fiecare seminție era adunată sub steagul ei înaintea altarului Domnului pe care erau așezate jertfele. Acolo, „*după moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul și au zis: «Cine dintre noi să se suie întâi împotriva canaaniților, ca să pornească lupta cu ei?» Domnul a răspuns: «Iuda să se suie; iată că am dat țara în mâinile lui»*” (Judecători 1:1-2). Marele Preot a fost cel care a întrebat pe Domnul pentru ei și prin el Domnul le-a răspuns. Și lucru important, israeliții au ascultat și „*Iuda a zis fratelui său Simeon: «Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorți și să luptăm împotriva canaaniților și voi merge și eu cu tine în țara care ți-a căzut la sorți.» Și Simeon s-a dus cu el*” (Judecători 1:3). Au pornit lupta și „*Domnul a dat pe canaaniți și pe fereziți în mâinile lor*” (Judecători 1:4).

Prima cetate cucerită de seminția lui Iuda, ajutată și de seminția lui Simeon, a fost Bezek, după care „*fiii lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului și l-au luat; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au dat foc cetății*” (Judecători 1:8). Campania militară a continuat apoi cu cucerirea cetății Hebron. Despre această cetate știm că Moise i-o dăduse ca moștenire lui Caleb drept răsplătă pentru că s-a încrezut în Dumnezeu și nu a înmuiat inima poporului după ce s-a întors din călătoria de recunoaștere a țării, călătorie în care fuseseră trimiși de Moise. Mai târziu el a cerut lui Iosua ca această cetate să fie moștenirea lui, spunând: „*Știi ce a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine și cu privire la tine, la Cades-Barnea. Eram în vârstă de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca să iscodesc țara, și i-am adus știri așa cum îmi spunea inima mea curată. Frații mei care se suiseră împreună cu mine au tăiat inima poporului, dar eu am urmat în totul calea Domnului Dumnezeului meu. Și în ziua aceea, Moise a jurat și a zis: «Țara în care a călcat piciorul tău va fi moștenirea ta pe vecie, pentru tine și pentru copiii tăi, pentru că ai*

urmat în totul voia Domnului Dumnezeuului meu.»” (Iosua 14:6-9). Deși în Hebron erau câțiva uriași, Dumnezeu i-a dat biruință lui Caleb, care apoi a pornit împotriva cetății Debir. Aici, s-a remarcat cucerind cetatea un bărbat pe nume Otniel, care a primit-o de soție pe Acsa, fiica lui Caleb, și o dată cu ea cetatea și câteva izvoare, lucru foarte important într-o zonă aridă. Apoi, Iuda și Simeon au continuat lupta cucerind cetatea Țefat, pe care au numit-o Horma, adică *nimicire*. S-au îndreptat în cele din urmă spre apus și au cucerit cetățile situate pe malul Mării: Gaza, Ascalon și Ecron. Deși „*Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpânire pe munte,*” totuși „*n-a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau care de fier*” (Judecători 1:19). Fiecare seminție a pornit să-și cucerească teritoriul care le căzuse la sorți. Spre deosebire de Iuda, seminția lui Benjamin n-a „*izgonit pe iebusiții care locuiau la Ierusalim, și iebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin*” (Judecători 1:21). Dintre fiii lui Iosif, Efraim, s-a suit „*împotriva Betelului, și Domnul a fost cu ei. Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul, care mai înainte se chema Luz.*” (Judecători 1:22). În schimb seminția lui Manase, celălalt fiu al lui Iosif, înfiat de Iacov, „*n-a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Sean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Ibleam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui, așa încât canaanii au izbutit să rămână în țara aceasta*” (Judecători 1:27). Efraim „*n-a izgonit pe canaanii care locuiau la Ghezer*” (Judecători 1:29) și nici Zabulon pe locuitorii din Chiton și Bahalol, ci „*canaanii au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir*” (Judecători 1:30). Nici seminția lui Așer nu i-a izgonit pe canaanii, ci „*așeriții au locuit în mijlocul canaanților, locuitorii țării*” (Judecători 1:32). Deși Dumnezeu le poruncise să-i nimicească pe canaanii, copiii lui Israel n-au ascultat, ci au ajuns să conviețuiască cu ei. Putem crede că în anumite situații nici nu s-au mai ostenit să lupte împotriva lor, ci s-au așezat pur și simplu în mijlocul lor. Așa s-a întâmplat și în cazul seminției lui Neftali care „*a locuit în mijlocul canaanților, locuitorii țării*” (Judecători 1:33). Iar seminția lui Dan nu a reușit să-și ocupe teritoriul primit ca moștenire pentru că „*amoriții au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan și nu i-au lăsat să se coboare în câmpie*” (Judecători 1:34). Semințiile lui Israel și-au pierdut entuziasmul și hotărârea de a cuceri toate cetățile țării Canaan și s-au mulțumit să-i supună pe locuitorii Canaanului la un bir. Ei au început bine întrebând pe Domnul și nimicind cetățile canaanite, dar au sfârșit prin a locui în mijlocul canaanților. Dar oare ce avea Dumnezeu de spus cu privire la această situație?

HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ și să aflăm cuvintele Îngerului Domnului pentru popor și consecințele faptelor lor.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Lipsa cunoașterii lui Dumnezeu ne face inima să primească și să asculte de șoapta celui rău și astfel ajungem să păcătuim. Dar cum putem cunoaște un Dumnezeu nevăzut? Versetul de memorat ne spune că generația lui Iosua l-a cunoscut prin „lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel”. Așadar, pe Dumnezeu îl putem cunoaște prin ceea ce El a făcut. Dar care sunt acele lucruri mari pe care Dumnezeu le-a făcut pentru noi? Cel mai mare lucru pe care El l-a făcut pentru noi a fost acela că „*a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” (Ioan 3:16). îl putem cunoaște pe Dumnezeu ca fiind drept și iubitor prin faptul că Domnul Isus Hristos „*a murit pentru păcatele noastre*” (1 Corinteni 15:3). Pentru că este **drept**, El nu poate lăsa păcatul nepedepsit, dar pentru că este **iubitor**, Cel care a suferit pedeapsa în locul nostru este Fiul său Preaiubit, Domnul Isus Hristos. Jertfa Lui este dovada iubirii și dreptății Lui.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 2

JUDECĂTORI 2:10-3:11

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 3:1-11**.

- Caută cuvântul „slujit”. De câte ori l-ai găsit? _____

- Cui au slujit copiii lui Israel după moartea lui Iosua? (Judecători 3:5-6) _____

- Câți ani i-a lăsat Domnul sub stăpânirea lui Cușan-Rișeataim? (Judecători 3:8) _____

- Ce a făcut Domnul când copiii lui Israel au strigat către el? (Judecători 3:9) _____

- Câți ani a avut țara odihnă în timpul lui Otniel? (Judecători 3:11) _____

Judecători 3:1. Iată neamurile pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului.

2. El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

3. Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai filistenilor, toți canaaniiții, sidoniții și heviții care locuiau în muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului.

4. Neamurile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise.

5. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul canaanienilor, hetitilor, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților;

6. au luat de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor.

7. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul și au slujit baalilor și idolilor.

8. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a vândut în mâinile lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui Cușan-Rișeataim.

9. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb.

10. Duhul Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel și a pornit la război. Domnul a dat în mâinile lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei, și mâna lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișeataim.

11. Țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Judecători 2:20-21 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Judecători 2:20-21

Atunci, Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul Meu [...], nu voi mai izgoni dinaintea lor niciunul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit.”

- Care a fost cauza mâniei lui Dumnezeu?
- Ce a spus Dumnezeu că nu va mai face?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Decăderea poporului Israel, descrisă în cartea Judecători, are o singură cauză: necunoașterea lui Dumnezeu și a ceea ce făcuse El pentru Israel. Necunoașterea lui Dumnezeu a dus la călcarea Legământului, la neascultare și idolatrie. Poate că și tu îți imaginezi că atunci când faci ce vrei tu, când nu ascuți de Dumnezeu sau de părinți ești mai *cool*. De multe crezi că știi mai bine, nu-i așa?

Ce spune Dumnezeu cu privire la ascultarea de părinți? Este o recomandare sau o poruncă? În ce fel este ascultarea de părinți legată de ascultarea de Dumnezeu? Are ascultarea de părinți vreo limită?

Există vreun aspect particular și concret al ascultării cu care ai probleme chiar în această perioadă? Care este el? Notează mai jos ce te-ai decis să faci în privința lui.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 3:12-31** și imaginează-ți că ai participa și tu la toate acțiunile judecătorului despre care vorbește cronicarul. Cum se numea al doilea judecător al lui Israel, ce popor a fost biruit și pentru cât timp a avut Israel odihnă?

ȘTIAI CĂ...

Baal este menționat în Biblie de aproape 100 de ori?

Cultul lui își are originea în Mesopotamia și informațiile pe care le avem despre el se datorează tăblițelor descoperite la Ugarit (nordul Siriei), începând cu 1929. Ele îl descriu ca pe un zeu universal al prosperității și de aceea era numit *prințul pământului*. El mai purta numele de *domn al ploii*, ploaia fiind esențială ca solul Canaanului să rodească. De asemenea, el era considerat și *zeu al furtunii* și de aceea fenicienii îl numeau *domnul cerurilor*. Baal mai era și *regele zeilor*. Cultul lui a fost practicat în special în Orientul Apropiat, pe teritoriul Fenicie, Siriei și Canaanului. Centrul de cult al lui Baal a fost orașul Baalbek (pe teritoriul Libanului de astăzi). Închinarea la Baal a fost practică și în Egipt, unde a ajuns sub influența arameilor (un popor originar din Mesopotamia). Deși poate părea ciudat, dar există și azi oameni care se închină lui Baal. Ei fac parte dintr-o mișcare ocultă, neo-păgână, care-și propune să reînvie vechile religii.

Poate că zeii și-au schimbat numele, dar în esență ei rămân aceiași și astăzi: bogăție, prosperitate, faimă, putere, sex, relații și resurse. De aceea și noi avem de scos afară *baalii* din inimile noastre.

<https://www.worldhistory.org/baal/>, accesat în 01.01.2026

<https://www.britannica.com/topic/Baal-ancient-deity>, accesat în 01.01.2026.

CAUTĂ ATENT!

Judecători 2:10-3:11

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

VRĂJMAȘI	LIBAN
JUDECĂTORI	CANAAN
CALEA	ÎNCERCARE
SUSPINURI	OTNIEL
LEGĂMÂNT	MIC
NEAMURI	ȚARA

S	D	V	R	Î	S	D	F	G	N
D	S	N	L	N	D	R	T	V	L
J	U	D	E	C	Ă	T	O	R	I
C	S	O	G	E	A	F	T	Ă	B
C	P	T	Ă	R	N	L	G	J	A
A	I	N	M	C	G	N	E	M	N
N	N	I	Â	A	Ț	A	R	A	V
A	U	E	N	R	B	M	N	Ș	B
A	R	L	T	E	N	D	M	I	C
N	I	D	N	E	A	M	U	R	I

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 2:10-3:11

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 3:7-11**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 3:7. Copiii lui Israel au făcut ce nu _____ Domnului, au uitat pe Domnul și au _____ baalilor și _____.

8. Domnul S-a _____ de mânie împotriva lui Israel și i-a _____ în mâinile lui Cușan-Rișeataim, împăratul _____. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui Cușan-Rișeataim.

- În ce au stăruit copiii lui Israel, de fiecare dată după moartea judecătorilor?

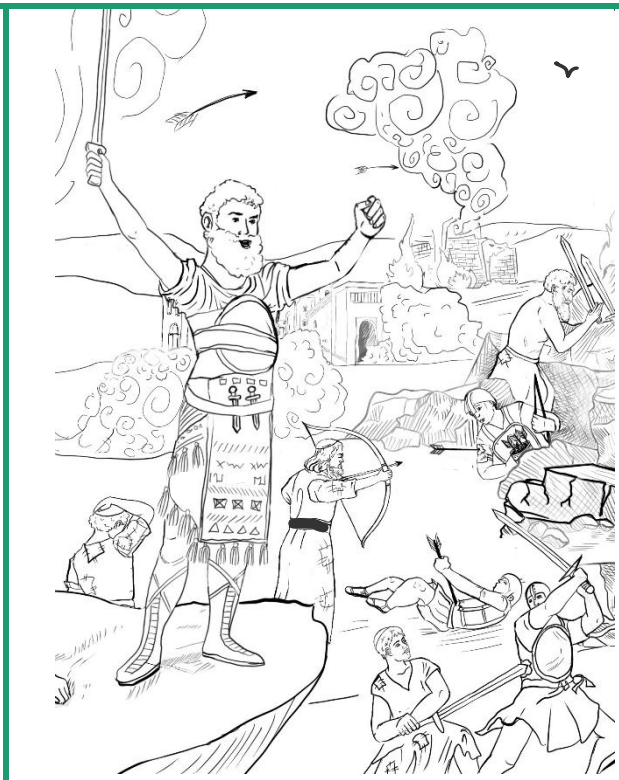
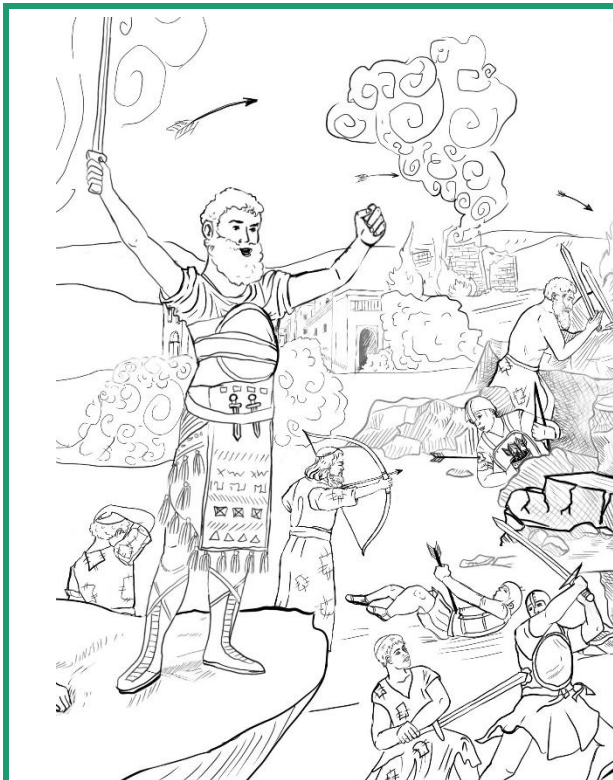
ADEVĂRAT / FALS**Judecători 2:10-3:11**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Au chemat pe Domnul Dumnezeul părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor și au mâniat pe Domnul. (Judecători 2:12)
2. Când le ridica Domnul împărați, Domnul era cu judecătorul și-i izbăvea din mâna vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului I se făcea milă de suspinele scoase de ei împotriva celor ce-i apăsau și-i chinuiau. (Judecători 2:18)
3. Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Moise și nu s-a grăbit să le izgonească. (Judecători 2:23)
4. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul și au slujit baalilor și astarteelor. (Judecători 3:7)
5. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Caleb, fratele cel mai mic al lui Chenaz. (Judecători 3:9)

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

Scris în prima căsuța numărul domnitorilor filistenilor (Judecători 3:3), în a doua numărul anilor în care copiii lui Israel au fost supuși lui Cușan-Rișeataim (Judecători 3:8), iar apoi vei afla numărul anilor în care poporul a avut odihnă în timpul lui Otniel ca judecător.

$$\boxed{} \times \boxed{} = \boxed{}$$

POVESTEA Lecției 2

Judecători 2:10-3:11

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 2

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Am aflat data trecută că cel care a scris cartea Judecători, cel mai probabil Samuel, s-a întors până pe vremea lui Iosua pentru a căuta rădăcinile problemelor cu care se confruntau contemporanii săi. Iar ceea ce a dus la decăderea poporului a fost un lucru la care noi, oamenii, nu prea suntem atenți și anume că „*tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui și s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel*” (Judecători 2:10). Necunoașterea lui Dumnezeu a fost cauza tuturor relelor care s-au abătut peste Israel în perioada zbuciumată a Judecătorilor. Necunoașterea lui Dumnezeu i-a făcut pe fiii lui Israel să-L părăsească „*și au slujit lui Baal și astarteelor*” (Judecători 2:13). La rândul Său, Dumnezeu a făcut așa cum îi avertizase atunci când a încheiat Legământul cu ei: „*Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel. El i-a dat în mâinile unor prădători care i-au prădat, i-a vândut în mâinile vrăjmașilor lor de jur împrejur și nu s-au mai putut împotrivi vrăjmașilor lor*” (Judecători 2:14). Mânia lui Dumnezeu era dreaptă pentru că ei păcătuiseră împotriva lui închinându-se dumnezeilor popoarelor canaanite, așa că „*oriunde mergeau, mâna Domnului era împotriva lor, ca să le facă rău, cum spusese Domnul și cum le jurase Domnul. Au ajuns astfel într-o mare strâmtorare*” (Judecători 2:15). Dar pentru că Dumnezeu nu este doar un Dumnezeu drept, ci este și unul plin de milă, El „*a ridicat judecători ca să-i izbăvească din mâna celor ce-i prădau*” (Judecători 2:16). Te-ai fi așteptat ca israeliții să fie recunoscători lui Dumnezeu pentru îndurarea Lui, „*dar ei n-au ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit cu alți dumnezei și s-au închinat înaintea lor. În curând s-au abătut de la calea pe care o urmăseră părinții lor și n-au ascultat de poruncile Domnului, ca și ei*” (Judecători 2:17). Rând pe rând, semințiile lui Israel ajungeau să fie supuse din nou dușmanilor lor care-i transformau în robi și-i supuneau la diverse munci, făcându-le viața grea, tristă și plină de suferințe. Din mijlocul suferinței lor ei strigau în rugăciune către Dumnezeu și cereau să fie eliberați. Dumnezeu îi asculta și trimitea câte un judecător. „*Când le ridica Domnul judecători, Domnul era cu judecătorul și-i izbăvea din mâna vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului I se făcea milă de suspinele scoase de ei împotriva celor ce-i apăsau și-i chinuiau. Dar, după moartea judecătorului, se stricau din nou, mai mult decât părinții lor, ducându-se după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și stăruiau în această purtare și împietrire*” (Judecători 2:18-19). Istoria se tot repeta și era din ce în ce mai rău: poporul cădea în idolatrie – ajungea să fie rob – trecea prin suferințe grele – Dumnezeu ridica un judecător – poporul se bucura de libertate și odihnă – apoi poporul se reîntorcea la idoli.

Confruntat cu necredințioșia poporului Său, Dumnezeu a decis să lase în pace „*popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Iosua și nu S-a grăbit să le izgonească*” (Judecători 2:23). El a decis să se folosească de aceste popoare pentru a pune la încercare pe Israel „*pentru ca Domnul să vadă dacă vor*

asculta de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul canaaniților, hetitilor, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților; au luat de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor” (Judecători 3:4-6).

HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ și să aflăm ce consecințe a avut această purtare a copiilor lui Israel, dar mai ales cum și prin cine a intervenit Dumnezeu pentru ei.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite.

Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Poate că și tu îți imaginezi că atunci când faci ce vrei tu, când nu asculți de părinți, de bunici, de educatori sau profesori ești mai interesant. Și poate că de multe ori nu asculți pentru că tu crezi că știi mai bine. Este bine să ții minte că de cele mai multe ori neascultarea ta va fi spre paguba ta. Dacă asculți, tu vei fi cel mai câștigat, iar dacă nu asculți, tu vei pierde cel mai mult. Problema este că pe moment nu-ți dai seama cât ai de pierdut, abia după ce mai trece un pic de timp, s-ar putea să începi să realizezi. Și da, întotdeauna, neascultarea are consecințe și tu vei fi cel care le va suporta. În plus, atunci când nu asculți de părinți, tu nu asculți nici de Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este cel care spune: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. «Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta» – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – «ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ»” (Efeseni 6:1-3). El îți spune lucrul acesta pentru că te iubește și vrea să te protejeze. Dar dacă nu asculți și Dumnezeu te lasă să suferi consecințele neascultării tale, să știi că El face acest lucru tot din iubire față de tine, pentru ca tu să înțelegi unde duce neascultarea. Cu cât înveți mai repede să asculți, cu atât mai câștigat vei fi în relație cu părinții tăi, dar mai ales în relație cu Dumnezeu.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 3

JUDECĂTORI 3:12-31

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 3:17-31**.
- Cum se numea izbăvitorul ridicat de Domnul pentru copiii lui Israel? _____
- Cu ce mână lupta Ehud? (Judecători 3:21) _____
- Cât timp au așteptat slujitorii lui Eglon ca să intre în odaia sa? (Judecători 3:25) _____
- Ce s-a întâmplat cu Moabul în ziua aceea? (Judecători 3:30) _____
- Câți ani a avut țara odihnă după eliberarea aceasta? (Judecători 3:30) _____

Judecători 3:17. A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.

18. Când a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor care-l aduseseră.

19. El însuși s-a întors de la pietrăriile de lângă Ghilgal și a zis: „Împărate, am să-ți spun ceva în taină.” Împăratul a zis: „Tăcere!” Și toți cei ce erau lângă el au ieșit afară.

20. Ehud a început vorba cu el pe când stătea singur în odaia lui de vară și a zis: „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.” Eglon s-a sculat de pe scaun.

21. Atunci, Ehud a întins mâna stângă, a scos sabia din partea dreaptă și i-a împlântat-o în pânțe.

22. Chiar și mânerul a intrat după fier, și grăsimea s-a strâns în jurul fierului, căci n-a putut scoate sabia din pânțe, ci a lăsat-o în trup, așa cum o înfipse.

23. Ehud a ieșit prin tindă, a închis ușile de la odaia de sus după el și a tras zăvorul.

24. După ce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s-au uitat și iată că ușile odăii de sus erau închise

cu zăvorul. Ei au zis: „Fără îndoială, își acoperă picioarele în odaia de vară.”

25. Au așteptat multă vreme și, fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat și iată că stăpânul lor era mort, întins pe pământ.

26. Până să se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de pietrării și a scăpat în Seira.

27. Cum a ajuns, a sunat din trâmbiță în muntele lui Efraim. Copiii lui Israel s-au coborât cu el din munte și el s-a pus în fruntea lor.

28. El le-a zis: „Veniți după mine, căci Domnul a dat în mâinile voastre pe vrăjmașii voștri moabiți.” Ei s-au coborât după el, au pus stăpânire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n-au lăsat pe nimeni să treacă.

29. Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n-a scăpat unul.

30. În ziua aceea, Moabul a fost smerit sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de ani.

31. După el, a urmat Șamgar, fiul lui Anat. El a ucis șase sute de oameni dintre filistenii cu un otic de plug. Și el a fost un izbăvitor al lui Israel.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Judecători 3:15** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Judecători 3:15

Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 1** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce au făcut copiii lui Israel?

- Ce a făcut Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este cea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

La fel cum copiii lui Israel au ajuns robi ai Moabiților, tot așa și noi am ajuns să fim robi ai păcatului. Și noi ca și ei suferim consecințele păcatului și ale neascultărilor noastre. Și noi ca și ei avem nevoie de un eliberator care să facă ceea ce noi nu putem face. Ca și ei, nici noi nu merităm ca Dumnezeu să ne dea un eliberator.

De ce anume avem noi, oamenii, nevoie să fim izbăviți? Citește Matei 6:13 și Romani 6:6-7. Care sunt păcatele concrete de care ai nevoie să fii izbăvit, scăpat?

Scrive mai jos o rugăciune prin care să-l ceri lui Dumnezeu să te izbăvească de păcatul tău. Fii concret și sincer în cererea ta. Dacă nu știi cum să începi citește Luca 18:13.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 4:1-5:31** și descoperă cântarea celor doi judecători. Cum s-au numit ei?

ȘTIAI CĂ...

Astarteea era considerată soția zeului Baal?

Ea era numită și regina cerului și era zeița iubirii, frumuseții, vânătorii și fertilității. A fost asociată în Mesopotamia cu Iștar, în Egipt cu Isis, în Grecia cu Afrodita și în lumea romană cu Venus. Ea era zeitatea principală a orașelor feniciene: Tir și Sidon, iar cultul ei s-a răspândit în tot Canaanul și chiar mai departe. Primul document în care este menționată a fost descoperit la Ugarit, o localitate pe teritoriul Siriei. Israelii au ajuns să o iubească atât de mult, încât după ce Dumnezeu îi mustră prin Ieremia pentru idolatria lor, ei îi răspund: „Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului, ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului” (Ieremia 44:16-18). Aceasta era robia din care aveau nevoie să fie izbăviți!

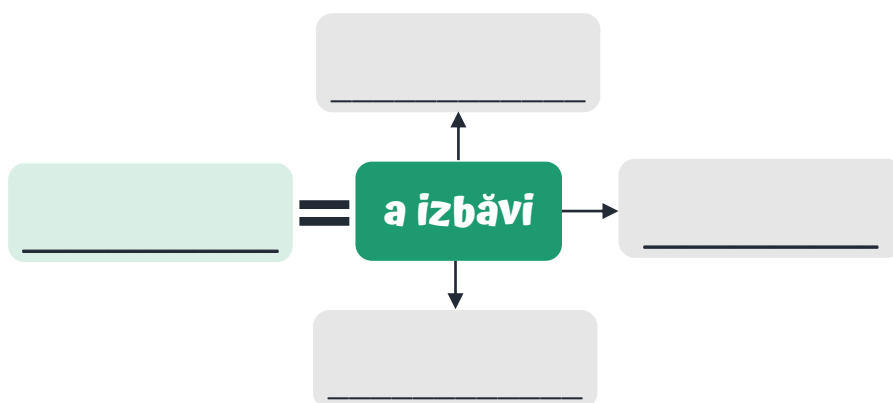
<https://www.britannica.com/topic/Astarte-ancient-deity>, accesat în 05.01.2026

<https://www.worldhistory.org/astarte/>, accesat în 05.01.2026

FAMILIE de CUVINTE

Judecători 3:12-31

Scrie un sinonim (cuvânt cu același înțeles) pentru cuvântul „a izbăvi”, iar apoi completează căsuțele cu cel puțin 3 cuvinte din familia lexicală a acestui verb.

Alege unul din aceste cuvinte și formulează o propoziție care să fie adevărată în ce te privește pe tine.

ALEGE CORECT!

Judecători 3:12-31

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Pe cine a întărit domnul ca împărat al Moabului? (Judecători 3:12)

a. Otniel	M
b. Ehud	J
c. Eglon	I

5. Ce și-a făcut Ehud și avea 2 tășuri? (Judecători 3:16)

a. cuțit	U
b. suliță	C
c. sabie	V

2. Care cetate a luat-o Eglon, când a bătut pe Israel? (Judecători 3:13)

a. Ghilgal	Â
b. Finicilor	Z
c. Bezec	U

6. Cât au așteptat slujitorii lui Eglon până au intrat la el? (Judecători 3:25)

a. trei ore	Ă
b. multă vreme	I
c. toată după masa	T

3. Cui au fost supuși copiii lui Israel timp de 18 ani? (Judecători 3:14)		7. Cum se numea locul în care a scăpat Ehud? (Judecători 3:26)	
a. împăratului Moabului	B	a. Seira	R
b. Ehud	N	b. Hebron	T
c. domnitorului filistenilor	D	c. Debir	O
4. Din ce seminție se trăgea Ehud? (Judecători 3:15)		8. Câți ani au avut odihnă copiii lui Israel în timpul lui Ehud? (Judecători 3:30)	
a. Iuda	T	a. 18	R
b. Efraim	E	b. 40	O
c. Benjamin	Ă	c. 80	E
Ce așteptau copiii lui Israel de fiecare dată când strigau la Domnul? _____			

CAUTĂ ATENT!**Judecători 3:12-31**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

EHUD	DARUL
EGLON	DREAPTĂ
MOAB	SABIA
ÎMPĂRATUL	VRĂJMAȘII
TAINĂ	BENIAMITUL
ODAIA	ODIHNĂ

F	S	D	M	E	R	T	E	V	Z
C	D	C	B	O	D	I	H	N	Ă
Î	M	P	Ă	R	A	T	U	L	D
B	E	G	L	O	N	B	D	S	C
O	D	A	I	A	T	A	I	N	Ă
S	A	B	I	A	E	R	T	G	N
V	R	Ă	J	M	A	Ș	I	I	M
A	U	D	F	R	T	G	N	J	U
Z	L	D	R	E	A	P	T	Ă	O
B	E	N	I	A	M	I	T	U	L

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 3:12-31**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului, și Domnul a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că făcuseră ce nu plăcea Domnului. (Judecători 3:12)
- Ehud a ieșit prin tindă, a închis ușile de la odaia de sus după el și a tras zăvorul. (Judecători 3:23)
- Au așteptat multă vreme și, fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat și iată că stăpânul lor era mort, întins pe pământ. (Judecători 3:25)
- El le-a zis: „Veniți după mine, căci Domnul a dat în mâinile voastre pe vrăjmașii voștri moabiți.” Ei s-au coborât după el, au pus stăpânire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n-au lăsat pe nimeni să treacă. (Judecători 3:28)
- Au ucis atunci aproape cinci mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n-a scăpat unul. (Judecători 3:29)

ORDONEAZĂ!**Judecători 3:12-31**

Pune în ordine silabele amestecate și încercuiește cuvintele care au un **număr par** de silabe.

PĂ – ÎM – TUL – RA

IS – EL – RA

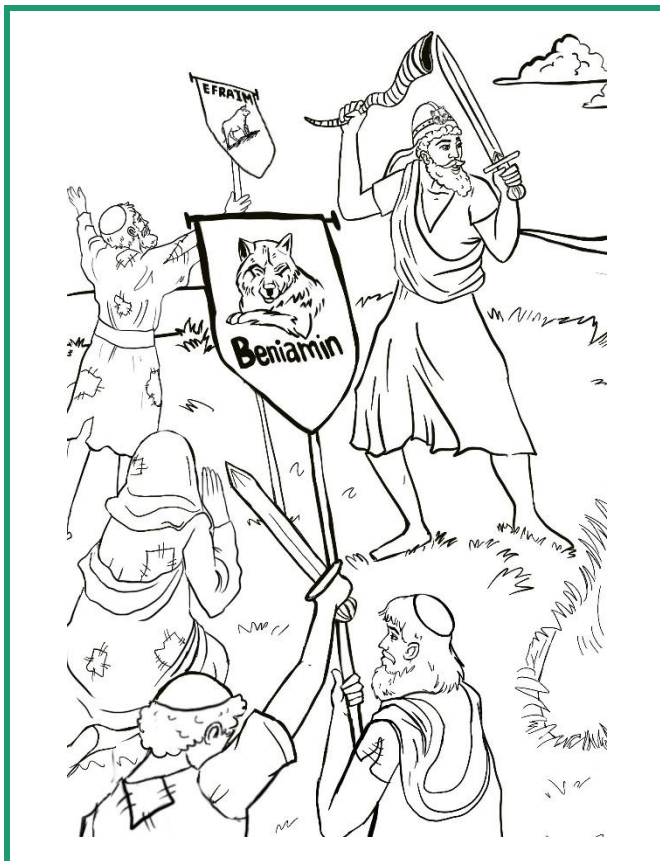
BĂ – VI – IZ – TOR

STĂ – NUL – PÂ

AB – MO

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

Care dintre numerele ce reprezintă anii de stăpânire ai moabiților peste copiii lui Israel și anii de odihnă pe care aceștia i-au avut după izbăvirea venită prin Ehud **este mai mare**? Cu cât este mai mare unul decât celălalt?

Ani de stăpânire moabită =

= Ani de odihnă

=

POVESTEA Lecției 3

Judecători 3:12-31

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 3

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Când Dumnezeu a scos pe poporul Israel din Egipt, din robie, El le-a promis că le va da țara Canaanului, o țară ai cărei locuitori erau atât de păcătoși încât Dumnezeu a poruncit să fie nimiciți pentru ca nu cumva păcatele lor să-i strice și pe israeliți. De aceea, înainte de a intra în țară, Dumnezeu le-a spus prin Moise: „*când Domnul Dumnezeuul tău te va aduce în țara în care vei intra și o vei lua în stăpânire și va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe hetiti, pe ghirgasiți, pe amoriți, pe canaaniți, pe fereziți, pe heviți și pe iebusiți, șapte neamuri mai mari la număr și mai puternice decât tine, când Domnul Dumnezeuul tău ți le va da în mâini și le vei bate, să le nimicești cu desăvârșire, să nu închei legământ cu ele și să n-ai milă de ele. Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi, căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată. Dimpotrivă, iată cum să vă purtați cu ele: să le surpați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești, să le tăiați pomii închinați dumnezeilor lor și să ardeți în foc chipurile lor cioplite*” (Deuteronom 7:1-5). Dar israeliții n-au ascultat, n-au nimicit popoarele din Canaan, ci i-au lăsat să trăiască în mijlocul lor, sau, chiar mai rău, au încheiat legământ cu ei, s-au căsătorit între ei și au ajuns să se închine dumnezeilor lor. La această neascultare s-a adăugat apoi necunoașterea lui Dumnezeu și a lucrărilor mari pe care El le făcuse în trecut pentru poporul Său. Ca urmare, israeliții L-au părăsit pe Dumnezeu, s-au amestecat cu popoarele canaanite rămase în țară și s-au închinat dumnezeilor lor. Astfel ei au ajuns să se asemene din ce în ce mai mult cu popoarele pe care Dumnezeu le poruncise să le nimicească din cauza felului lor păcătos de viață. Și ei care trebuia să stăpânească țara, au ajuns să fie robii altor popoare, pentru că Dumnezeu i-a părăsit! Totuși, suferința i-a făcut să se întoarcă la Dumnezeu și să-L caute. El l-a trimis pe Otniel prin care i-a eliberat și s-au bucurat de libertate și prosperitate timp de patruzeci de ani. Dar se pare că omul este mai prieten cu păcatul decât cu Dumnezeu și, după această perioadă, „*copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului, și Domnul a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că făcuseră ce nu plăcea Domnului*” (Judecători 3:12). La fel ca în trecut, israeliții au reînceput să se închine lui Baal și consecințele nu au întârziat să se arate. Dar moabiții nu au venit singuri, ci „*Eglon a strâns la el pe fiii lui Amon și pe amaleciți și a pornit. A bătut pe Israel și a luat cetatea finicilor*” (Judecători 3:13). Moabul și Amonul erau două ținuturi vecine Canaanului, situate la est de râul Iordan. Moabiții și amoniții erau urmașii lui Lot, iar amaleciții erau urmașii lui Esau, fratele lui Iacov. Semințiile lui Israel au fost înfrânte, steagurile lor abandonate zăceau în fața învingătorilor, iar ei au ajuns să le fie robi și să le plătească bir moabiților.

Situația aceasta a durat ceva vreme, după cum ne spune cronicarul: „*copiii lui Israel au fost supuși optsprezece ani lui Eglon, împăratul Moabului*” (Judecători 3:14). Gândiți-vă, optsprezece ani! Voi câți ani veți avea peste optsprezece ani? An după an israeliții au plătit bir moabiților și în loc să se bucure de rodul muncii lor, se bucurau și se îmbogățeau dușmanii lor. Astfel copiii lui Israel au ajuns foarte săraci. Și

nu doar o seminție, ci sărăcia a cuprins seminția lui Efraim, a lui Beniamin, a lui Dan, a lui Isahar și probabil și pe celelalte. Situația lor a ajuns atât de grea încât unii au început să se pregătească de luptă. Dar din cauza sărăciei ei nu aveau arme bune și nici armuri, însă fiecare s-a înarmat cu ceea ce avea. Mai aveau însă o problemă! Și-au dat seama că nu este nimeni care să-i conducă în această luptă de eliberare pentru că toți se temeau să-i înfrunte pe moabiți și pe aliații lor. Împinși de sărăcie, dar și de disperare, „*copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mâna dreaptă*” (Judecători 3:15a). Dumnezeu este Cel care le-a dat un conducător. Meritau ei ca Dumnezeu să le asculte rugăciunea? Nu, cu siguranță nu meritau. Ei erau cei care-L părăsiseră pe Dumnezeu și se închinaseră lui Baal. Totuși, Dumnezeu, în bunătatea Lui, le-a ascultat strigătul de disperare și le-a dat un conducător. Ba, mai mult, pentru că nu aveau o armată numeroasă și nici bine instruită și echipată, Ehud se folosește de o altfel de strategie pentru a declanșa războiul de eliberare. Drept urmare, „*copiii lui Israel au trimis prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului*” (Judecători 3:15b). Această acțiune nu a stârnit nici o bănuială din partea moabiților, pentru că în fiecare an împăratul lor primea daruri din partea israeliților și nu puține. Dar ceea ce nu știau moabiții era că „*Ehud și-a făcut o sabie cu două tășuri, lungă de un cot, și a încins-o pe sub haine, în partea dreaptă*” (Judecători 3:16). Moabiții nu știau că Ehud era stângaci. Planul lui Ehud era totuși unul riscant, pentru că sabia lui putea fi descoperită și el să-și piardă viața mai înainte de a reuși să facă ceva pentru poporul său. Va reuși el oare? Va face Dumnezeu să reușească planul lui?

HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ și să aflăm cum s-au desfășurat lucrurile și în ce fel au fost eliberați copiii lui Israel de sub stăpânirea moabiților.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

La fel cum copiii lui Israel au ajuns robi ai Moabiților, tot așa și noi am ajuns să fim robi ai păcatului. Și noi ca și ei suferim consecințele păcatului și ale neascultărilor noastre. Și noi ca și ei avem nevoie de un eliberator care să facă ceea ce noi nu putem face. Ca și ei, nici noi nu merităm ca Dumnezeu să ne dea un eliberator. Și totuși, ca și lor, Dumnezeu ne-a dat un eliberator, care să ne izbăvească de sub puterea păcatului și a întunericului: pe Fiul Său, pe Domnul Isus Hristos. Biblia spune că Dumnezeu Tatăl „*ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*” (Coloseni 1:13-14). Crezând în El, fiecare dintre noi suntem eliberați din robia păcatului, suntem răscumpărați, suntem iertați de păcatele noastre. Primul pas pentru a fi eliberați este să facem și noi ce au făcut copiii lui Israel: ei au strigat către Domnul din mijlocul robiei lor. Și noi trebuie să strigăm către Dumnezeu din mijlocul robiei noastre și să spunem precum vameșul din pilda Domnului Isus: „*Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!*” (Luca 18:13). Atunci vom fi eliberați de Eliberatorul nostru, Domnul Isus Hristos.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 4

JUDECĂTORI 4:1-5:31

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare textul din **Judecători 4:23-24, 5:1-9,31.**
- Cine a smerit pe labin, împăratul Canaanului, în acea zi? (Judecători 4:23)

- Subliniază cuvintele din familia „a cânta”? Câte ai găsit? _____
- Cui au cântat Debora și Barac? (Judecători 5:3) _____
- Cum sunt descriși în această cântare cei care Îl iubesc pe Dumnezeu? (Judecători 5:31) _____
- Câți ani a avut țara odihnă după eliberarea aceasta? (Judecători 5:31) _____

Judecători 4:23. În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe labin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.
24. Și mâna copiilor lui Israel a apăsător greu asupra lui labin, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe labin, împăratul Canaanului.

Judecători 5:1. În ziua aceea, Debora a cântat această cântare cu Barac, fiul lui Abinoam:

2. „Niște căpetenii s-au pus în fruntea poporului în Israel,

Și poporul s-a arătat gata de luptă:

Binecuvântați pe Domnul!

3. Ascultați, împărați!

Luați aminte, domnitori!

Voi cânta, da, voi cânta Domnului,

Voi cânta din alăută Domnului Dumnezeului lui Israel.

4. Doamne, când ai ieșit din Seir,

Când ai plecat din câmpiile Edomului,

Pământul s-a cutremurat, cerurile au picurat

Și norii au turnat ape cu găleata;

5. Munții s-au clătinat înaintea Domnului,
Sinaiul acela s-a clătinat înaintea Domnului
Dumnezeului lui Israel.

6. Pe vremea lui Șamgar, fiul lui Anat,
Pe vremea laelei, drumurile erau părăsite,
Și călătorii apucau pe căi strâmbe.

7. Căpeteniile erau fără putere în Israel, fără putere,
Până când m-am sculat eu, Debora,
Până când m-am ridicat eu ca o mamă în Israel.

8. El își alesese noi dumnezei.
Atunci, războiul era la porți,
Dar nu vedeai nici scut, nici sulită
La patruzeci de mii în Israel.

9. Inima mea se îndreaptă spre căpeteniile lui Israel,
Spre aceia din popor care s-au arătat gata să lupte.
Binecuvântați pe Domnul! [...]

31. Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doamne!
Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele când se arată în
puterea lui.”

Țara a avut odihnă patruzeci de ani.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Psalmul 20:7 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Psalmul 20:7

Unii se bizuiesc pe carele lor, alții, pe caii lor,
dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 2** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Pe ce se bizuiesc unii și alții?

- Dar noi pe ce (*ar trebui să*) ne bizuim?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Debora nu era o femeie războinică și nici Barac nu era un bărbat foarte curajos. Dar lipsurile și slăbiciunile lor nu L-au împiedicat pe Dumnezeu să nimicească armata bine echipată și numeroasă a lui Sisera. Ce i-a ajutat să-și învingă slăbiciunile și frica?

Citește Evrei 11:32-34, 39. Care este motivul pentru care sunt lăudați Debora și Barac? În care din acțiunile lor dovedesc motivul pentru care sunt lăudați?

Dă exemplu de cel puțin o situație în care te-ai încrezut în Dumnezeu, sau ar fi trebuit să o faci și n-ai făcut-o.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 6:1-24** și află care este numele celui mai neînsemnat om din Israel.

CAUTĂ ATENT!**Judecători 4:1-5:31**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

DEBORA	IAEL
BARAC	LAPTE
SISERA	DUMNEZEU
PROROCIȚA	SMERIT
OȘTIRE	CÂNTARE
SLAVĂ	ȚARA

S	B	C	Â	N	T	A	R	E	N
L	A	P	T	E	S	E	B	S	H
A	D	D	F	R	T	N	G	I	T
V	S	M	E	R	I	T	B	S	G
Ă	V	D	U	M	N	E	Z	E	U
R	B	E	S	O	Ș	T	I	R	E
F	G	B	E	F	R	B	N	A	Ț
P	R	O	R	O	C	I	Ț	A	A
B	A	R	A	C	S	D	E	C	R
G	I	A	E	L	V	F	R	G	A

POTRIVEȘTE!**Judecători 4:1-5:31**

DEBORA	CĂPETENIA OȘTIRII LUI IABIN
IABIN	MERG CU BARAC LA LUPTĂ
SISERA	JUDECĂTOR
OAMENI DIN NEFTALI ȘI ZABULON	DEBORA
NEVASTA LUI LAPIDOT	ÎMPĂRATUL CANAANULUI

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 4:1-5:31**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Barac a chemat pe Zabulon și Neftali la Hebron; zece mii de oameni mergeau în urma lui și Debora a plecat cu el. (Judecători 4:10)
- Heber, Chenitul, se despărțise de cheniți, fiii lui Hobab, prietenul lui Moise, și își întinsese cortul până la stejarul Țaanaim, lângă Chedeș. (Judecători 4:11)
- Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui și a fugit pe jos. (Judecători 4:15)
- În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. (Judecători 4:23)
- Și mâna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Heber, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului. (Judecători 4:24)

Un pic de MATE!

Scrie **5 exemple** de adunări de 2 sau 3 numere prin care să obții suma **900**, numărul carelor de fier pe care le avea Iabin, împăratul Canaanului.

ATENȚIE! Nu se numără exemplele în care te-ai folosit de **comutativitatea adunării!**

Dacă ți-a trecut o astfel de idee prin cap, înseamnă că te descurci bine cu matematica! 😊

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Jocul SILABELOR!

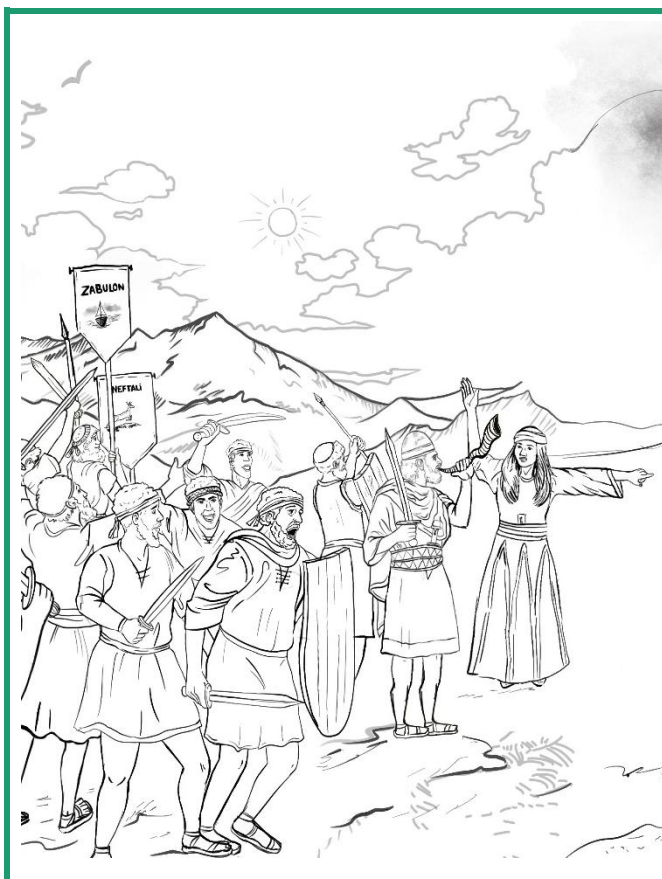
Judecători 4:1-5:31

Desparte în silabe cuvintele de mai jos, alege pe cele care au un **număr impar** de silabe și calculează numărul total de silabe al cuvintelor alese. _____

CĂPETENIA	
OȘTIRE	
CARUL	CA – RUL
CLĂTINAT	
ȚĂRUȘ	

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 4

Judecători 4:1-5:31

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 4

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Vă mai amintiți câți ani de odihnă a avut poporul Israel după ce Dumnezeu i-a izbăvit de moabiți, prin Ehud? Exact! Optzeci de ani! Dar după acești ani de odihnă, liniște și belșug, se pare că istoria s-a repetat încă o dată. Așa se face că Samuel, autorul cărții Judecătorii, își începe acest nou capitol al cărții astfel: „*copiii lui Israel iarăși au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud*” (Judecători 4:1). Se pare că nu au învățat nimic din experiența părinților și bunicilor lor. Așa că și: „*Domnul i-a vândut în mâinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Căpetenia oștirii lui era Sisera și locuia la Haroșet-Goim*” (Judecători 4:2). Israelii au ajuns din nou într-o stare disperată pentru că de data aceasta robia lor ajunsese să dureze și mai mult decât cea dinainte și nu se întrezărea nici o urmă de speranță, „*căci Iabin avea nouă sute de care de fier și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel*”. În cele din urmă, „*copiii lui Israel au strigat către Domnul*” (Judecători 4:3). Iar Dumnezeu le-a răspuns plin de milă și bunătate ca de fiecare dată. „*Pe vremea aceea*”, ne spune cronicarul, „*judecător în Israel era Debora, prorocița, [...]. Ea ședea [...] în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați*” (Judecători 4:4-5). Iată dar ceva nou și cu totul neobișnuit pentru acea vreme: o femeie înțeleaptă, care-l cunoștea pe Dumnezeu, ajunsese să judece și să facă dreptate în Israel. Răspunsul lui Dumnezeu la strigătele disperate ale poporului n-a întârziat. Așadar, „*ea a trimis să cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: «Iată porunca pe care a dat-o Domnul Dumnezeul lui Israel: 'Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon; voi trage spre tine, la pârlul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale'»*” (Judecători 4:6-7). Deși vorbirea lui Dumnezeu era clară, Barac refuză să meargă la luptă singur și-i cere Deborei să-l însoțească. Se pare că Barac nu era chiar cel mai curajos om din Israel. Debora îi acceptă cererea, dar îi spune care va fi consecința: „*Voi merge cu tine, dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei*” (Judecători 4:9). Barac a acceptat situația și a „*chemat pe Zabulon și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în urma lui și Debora a plecat cu el*” (Judecători 4:10). O armată de 10 000 de soldați nu era nici în vremea aceea o armată foarte numeroasă și ne putem imagina că nu erau nici foarte instruiți și nici foarte bine înarmați. În plus, această armată trebuia să lupte împotriva unei armate foarte bine echipate. Pe vremea aceea carele de fier erau precum tancurile astăzi. Iar Sisera, comandantul armatei lui Iabin, avea 900 de astfel de „tancuri”. Oare cine va ieși învingător: cuvântul lui Dumnezeu spus Deborei, sau Sisera cu cele 900 de care de fier?

Se apropia vremea confruntării și Sisera aflase că israeliții adunaseră o armată de 10 000 de oameni din semințiile lui Efraim, Neftali și Zabulon. De asemenea, „*au dat de știre lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre muntele Taborului*” (Judecători 4:12), așa că experimentatul comandant „*și-a strâns spre pârlul Chisonului toate carele, nouă sute de care de fier, și tot poporul care era cu el*” (Judecători

4:13). Cel mai probabil armata lui Sisera era mai numeroasă și de aceea s-a strâns într-o vale, un fel de câmpie la poalele Muntelui Tabor. Israelii, mai puțin numeroși, îi priveau de sus de pe munte și se întrebau cum vor putea să înfrângă o armată atât de bine echipată. Dar, de data aceasta, israelii aveau de partea lor pe Dumnezeu lor, așa că „*Debora a zis lui Barac: «Scoală-te, căci iată ziua când dă Domnul pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr, Domnul merge înaintea ta.» Și Barac s-a repezit de pe muntele Taborului cu zece mii de oameni după el. Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra»* (Judecători 4:15). Deși, omenește vorbind, Barac era comandantul armatei israelite, în realitate, Dumnezeu Însuși era Comandantul. Ca urmare, „*Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goim, și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei, fără să fi rămas un singur om*” (Judecători 15:16). Precum odinioară, când părinții lor erau pe drumul ieșirii din Egipt, Dumnezeu a fost Cel care a luptat pentru ei. Atunci Moise le spusese: „*nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta, căci pe egiptenii aceștia pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată. Domnul Se va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți*” (Exod 14:13-14). Atunci au cântat o cântare de laudă după ce au văzut izbăvirea pe care Domnul le-a dat-o.

Oare ce au făcut după ce au fost eliberați de sub robia împăratului canaanit, Iabin, și a comandatului armatei sale, Sisera? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să descoperim reacția lor la victoria răsunătoare pe care le-a dat-o Domnul, Dumnezeu lui Israel.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Debora nu era o femeie războinică. Nici Barac nu era un bărbat prea curajos. Dar lipsurile și slăbiciunile lor nu l-au împiedicat pe Dumnezeu să nimicească armata bine echipată și numeroasă a lui Sisera. Ce au avut ei? Ei au avut încredere în Dumnezeu și în Cuvântul Lui. Când El i-a trimis la luptă, ei au mers. Când Dumnezeu le-a poruncit să atace, ei au atacat. Sisera s-a bizuit pe carele lui de fier și pe caii lui rapizi, dar Debora și Barac s-au bazat, s-au încrezut în Dumnezeu. Ca urmare, deși mai slabi, deși căzuți, ei s-au ridicat în picioare biruitori, pentru că Dumnezeu le-a dat biruința. De altfel printre eroii credinței enumerați în Evrei 11:32 este inclus și Barac. Țineți minte! Încrederea în Dumnezeu este cea mai importantă armă atunci când treceți prin situații grele. Debora și Barac nu s-au uitat la slăbiciunile lor și la puterea dușmanului lor, așa cum nici David nu s-a uitat la slăbiciunea lui și nici la înălțimea lui Goliat. Ei au pornit la luptă împotriva răului și au fost biruitori pentru că s-au încrezut în Dumnezeu. Încredeți-vă în Dumnezeu și veți fi victorioși!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 5

JUDECĂTORI 6:1-24

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?*, *DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 6:11-24**.
- Caută „Îngerul Domnului” și „Ghedeon”. De câte ori le-ai găsit? _____
- Unde s-a așezat Îngerul Domnului? (Judecători 6:11)

- Care este mesajul Îngerului Domnului pentru Ghedeon? Ce trebuia el să facă? (Judecători 6:14) _____
- Ce argumente a adus Ghedeon pentru a nu face ce i s-a cerut? (Judecători 6:15)

- De ce s-a temut în cele din urmă Ghedeon? (Judecători 6:22) _____

Judecători 6:11. Apoi a venit Îngerul Domnului și S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teasc, ca să-l ascundă de Madian.

12. Îngerul Domnului i S-a arătat și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!”

13. Ghedeon l-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri când spun: ‘Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?’ Acum, Domnul ne părăsește și ne dă în mâinile lui Madian!”

14. Domnul S-a uitat la el și a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian. Oare nu te trimit Eu?”

15. Ghedeon l-a zis: „Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din Manase și eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu.”

16. Domnul i-a zis: „Eu voi fi cu tine și vei bate pe Madian ca pe un singur om.”

17. Ghedeon l-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că Tu îmi vorbești.

18. Nu Te depărta de aici până mă voi întoarce la Tine să-mi aduc darul și să-l pun înaintea Ta.” Și Domnul a zis: „Voi rămâne până te vei întoarce.”

19. Ghedeon a intrat în casă, a pregătit un ied și a făcut azimi dintr-o efă de făină. A pus carnea într-un coș și zeama a turnat-o într-o oală, le-a adus sub stejar și l le-a pus înaintea.

20. Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: „Ia carnea și azimile, pune-le pe stânca aceasta și varsă zeama.” Și el a făcut așa.

21. Îngerul Domnului a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână și a atins carnea și azimile. Atunci, s-a ridicat din stâncă un foc care a mistuit carnea și azimile. Și Îngerul Domnului S-a făcut nevăzut dinaintea lui.

22. Ghedeon, văzând că fusese Îngerul Domnului, a zis: „Vai de mine, Stăpâne Doamne! Am văzut pe Îngerul Domnului față-n față.”

23. Și Domnul i-a zis: „Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri.”

24. Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului și i-a pus numele „Domnul păcii”. Altarul acesta este și astăzi la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Judecători 6:8b,10 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Judecători 6:8b,10

‘Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei. [...].

V-am zis: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți.» Dar voi n-ați ascultat glasul Meu.’

- Ce a făcut Dumnezeu pentru ei?

- Ce le-a spus Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Profetul Domnului le-a spus Israelitilor că n-ar fi trebuit să se teamă de dumnezeii popoarelor din Canaan, dar ei n-au ascultat și au început să se teamă mai mult de ei decât de Dumnezeu. Ghedeon se temea de madianiți și de aceea bătea grâul într-un loc unde trebuia zdrobiți strugurii. Adeseori și inima noastră este cuprinsă de teamă. Ne temem de oameni, de boală, de război, de moarte, etc. Nelson Mandela spunea că „omul curajos nu este cel care nu se teme, ci cel care învinge această frică.”

Cum putea Ghedeon să-și învingă frica, potrivit spuselor Îngerului Domnului? • Citește și Matei 28:18-20, Faptele Apostolilor 4:13, 2 Timotei 1:7. Care este sursa puterii, a curajului ucenicilor Domnului Isus?

Care este teama ta cea mai mare? Cum este ființa, lucrul sau situația de care ți-e frică în raport cu Dumnezeu? Pe rândurile de mai jos, scrie-i lui Dumnezeu un mesaj despre teama ta.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 6:25-40** și descoperă cum a fost poreclit Ghedeon și de ce.

ȘTIAI CĂ...

În trecut, pentru a face vin, strugurii erau zdrobiți prin călcare?

Locul în care se întâmpla acest lucru se numea teasc. În trecut, teascul era un bazin mare în care strugurii erau puși unii peste alții și lăsați câteva zile. Astfel, sub presiunea propriei greutate, ei eliberau mustul din care se făcea vin de cea mai bună calitate, deoarece nu avea în componența sa tanin, o substanță amară eliberată prin zdrobirea cojii strugurilor. Abia apoi erau zdrobiți strugurii prin călcare cu piciorul. De obicei teascul era săpat în piatră. Uneori avea podeaua înclinată pentru a favoriza scurgerea mustului și avea o gură de scurgere care permitea strângerea lui în vase de lut. Dimensiunile unui astfel de bazin puteau fi destul de mari, așa că nu-i de mirare că lui Ghedeon i-a venit ideea să ascundă grâul în teasc.

<https://www.smithsonianmag.com/smart-news/1500-year-old-winery-found-in-israel-180978848/>, accesat în 06.01.2026

<https://historia.ro/sectiune/actualitate/arheologii-au-descoperit-un-teasc-de-vin-vechi-de-2484996.html>, accesat în 06.01.2026

CAUTĂ ATENT!

Judecători 6:1-24

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

GHEDEON

PROROC

MADIAN

ȚARA

MUNȚI

ÎNGER

PEȘTERI

AZIMI

ROADELE

IED

MERINDE

SEMN

P	F	G	Î	T	B	M	H	J	M
R	V	H	N	D	P	A	R	T	U
O	B	N	G	H	E	D	E	O	N
R	N	M	E	B	Ș	I	F	R	Ț
O	Ț	A	R	A	T	A	B	O	I
C	F	Z	S	R	E	N	N	A	S
A	R	I	M	E	R	I	N	D	E
S	E	M	E	S	I	Z	V	E	M
G	S	I	P	D	S	C	H	L	N
D	C	F	E	H	T	U	M	E	K

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 6:1-24

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 6:1-6**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 6:1. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, și Domnul i-a dat în _____ lui _____ timp de _____ ani.

2. Mâna lui Madian a fost _____ împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel _____ în _____ munților, în peșteri și pe stânci întărite.
3. După ce _____ Israel, Madian se suia cu Amalec și fiii Răsăritului și porneau împotriva lui.
4. Tăbărau în fața lui, _____ roadele țării până spre _____ și nu lăseau în Israel nici _____, nici oi, nici boi, nici _____.
5. Căci se suiau împreună cu _____ și corturile lor, soseau ca o mulțime de _____, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară ca s-o pustiască.
6. Israel a ajuns foarte _____ din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul.

ALEGE CORECT!**Judecători 6:1-24**

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Câți ani au fost dați copiii lui Israel în mâinile lui Madian? (Judecători 6:1)

a. 10 ani	E
b. 17 ani	E
c. 7 ani	M

5. Unde s-a oprit Îngerul Domnului când a venit la Ghedeon? (Judecători 6:11)

a. sub stejarul lui Mamre	T
b. sub stejarul din Ofra	N
c. la gaza	E

2. Cum a fost mâna lui Madian peste copiii lui Israel? (Judecători 6:2)

a. puternică	I
b. apăsătoare	G
c. grea	L

6. Cum l-a numit Îngerul Domnului pe Ghedeon? (Judecători 6:12)

a. viteaz	I
b. isteț	E
c. fricos	R

3. Cu cine erau asemănați madianiții când prădau pe Israel? (Judecători 6:5)

a. mulțime de lăcuste	N
b. tâlhari	I
c. amaleciți	I

7. Din ce seminție se trăgea Ghedeon? (Judecători 6:15)

a. Iuda	A
b. Efraim	N
c. Manase	L

4. Pe cine a trimis Domnul când au strigat copiii lui Israel? (Judecători 6:8)

a. eliberator	P
b. înger	B
c. proroc	U

8. Cum a numit Ghedeon altarul pe care l-a zidit? (Judecători 6:24)

a. altarul din Ofra	I
b. Domnul este cu noi	T
c. Domnul păcii	E

Ce aștepta Ghedeon să vadă, dacă Domnul spunea că este cu el? _____

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 6:1-24**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Iuda. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stânci întărite. (Judecători 6:2)

2. Israel a ajuns foarte fericit din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul. (Judecători 6:6)

3. Domnul S-a uitat la el și a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian. Oare nu te trimit Eu?”. (Judecători 6:14)

4. Ghedeon l-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că Tu îmi vorbești. (Judecători 6:17)
5. Ghedeon a intrat în casă, a pregătit un miel și a făcut azimi dintr-o efă de făină. A pus carnea într-un coș și zeama a turnat-o într-o tigaie, le-a adus sub stejar și l le-a pus înainte. (Judecători 6:19)

ORDONEAZĂ!

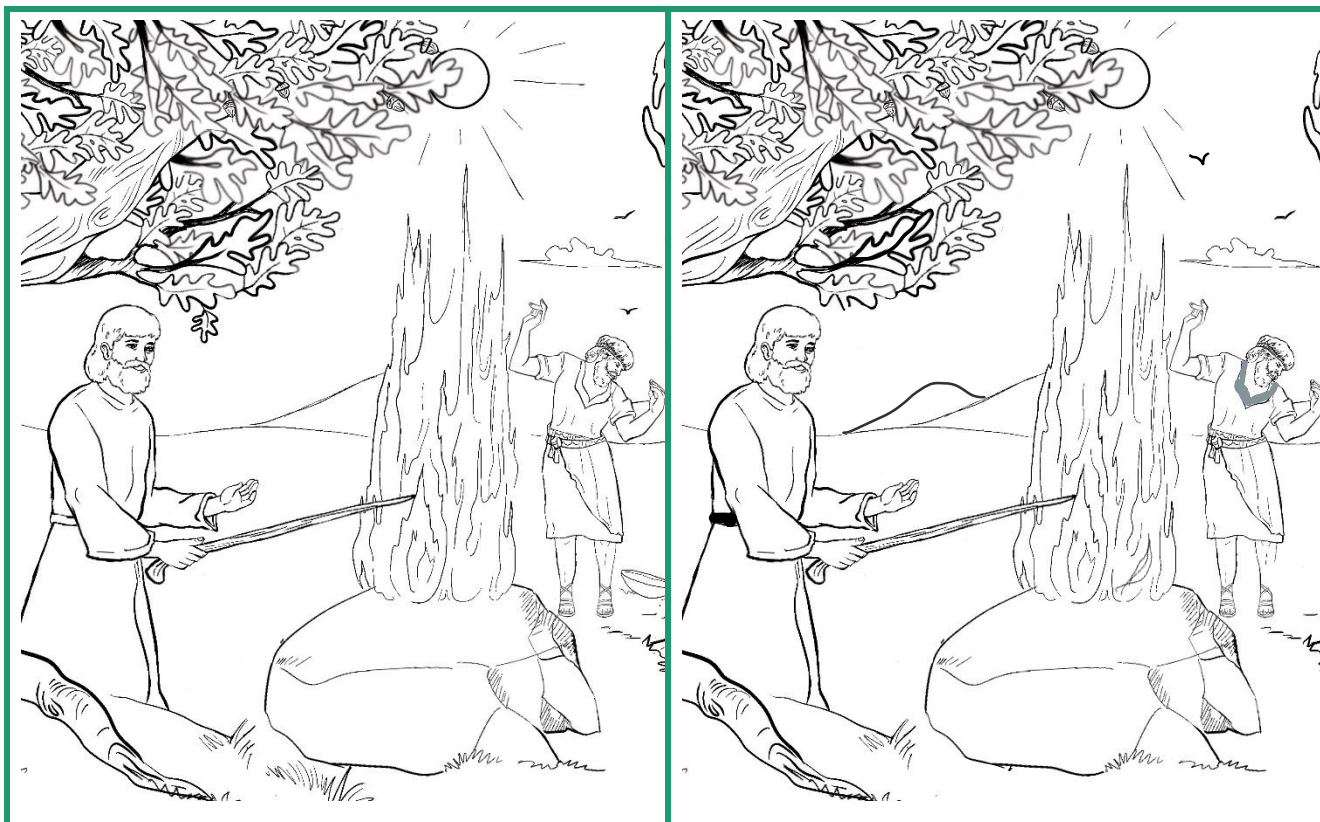
Judecători 6:1-24

Pune în ordine silabele amestecate și calculează **numărul total** din cuvintele cu **număr par de silabe**.

AN – MA – DI	
TUR – LE – ME	
TU – LE – COR – RI	
GAT – STRI	
NI – MI – LE – NU	

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

Efectuează calculul din dreapta, fără a folosi un calculator, fie el și de pe telefon 🧐.

Ce reprezintă numărul obținut în lecția de astăzi?

$$139 - 57 - 75 =$$

POVESTEA Lecției 5

Judecători 6:1-24

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic*, *captivant* și *interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 5

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Cineva spunea că „istoria ne învață că nu învățăm nimic din istorie” – cuvinte atribuite lui Antoine de Saint-Exupéry. Cu siguranță aceste cuvinte par adevărate în cazul poporului Israel și a istoriei sale așa cum este ea consemnată în cartea Judecători. Iar acest nou episod al istoriei lor începe la fel: „copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului” (Judecători 6:1a), ca și când ei n-ar fi învățat nimic din toate celelalte episoade ale robiei lor. Și ca să vadă răul pe care l-au făcut părăsindu-l pe Dumnezeu, El „i-a dat în mâinile lui Madian timp de șapte ani” (Judecători 6:1b). De data aceasta perioada în care au fost robi a fost mai scurtă, dar din felul în care este descrisă, pare să fii fost mult mai grea decât celelalte. Autorul ne spune că „mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stânci întărite” (Judecători 6:2). Când veneau ei nimeni nu mai era în siguranță. În plus, în urma lor lăsau un dezastru, pentru că „după ce semăna Israel, Madian se suia cu Amalec și fiii Răsăritului și porneau împotriva lui. Tăbărau în fața lui, nimiceau roadele țării până spre Gaza și nu lăsau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari. Căci se suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară ca s-o pustiască” (Judecători 6:3-5). Nu doar că treceau o dată și jefuiau țara de toate recoltele, ci își aduceau turmele cu ei și rămâneau în țară și în acest timp ei și turmele lor se hrăneau din ceea ce era al israeliților, așa încât la plecarea lor nu mai rămânea nimic. Israelii nu știau ce să mai facă și unde să-și mai ascundă recoltele pentru a le rămâne și lor câte ceva din care să trăiască. Astfel, ca și altădată, „Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul” (Judecători 6:6). Nu știu cum sunteți voi când cineva face față de voi mereu aceeași greșală și apoi din nou și din nou vine și își cere iertare. Vă este ușor să-l iertați? Mie nu-mi este! Și totuși Dumnezeu aude strigătul lor și de data aceasta și le răspunde. Dar interesant este că Dumnezeu niciodată nu le-a răspuns în același mod, ci mereu și mereu altfel. De data aceasta, El le trimite un profet care să-i mustră și să le amintească ce a cauzat situația grea în care se aflau. Iată cuvintele spuse de profet din partea Domnului: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: «Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei. V-am scăpat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau, i-am izgonit dinaintea voastră și v-am dat vouă țara lor. V-am zis: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți.» Dar voi n-ați ascultat glasul Meu»” (Judecători 6:8-10). Îmi imaginez că aceste cuvinte ale profetului au dus la pocăința unora din popor așa încât măcar unii din ei au început să-și plângă păcatul idolatriei și al închinării înaintea lui Baal.

Apoi Îngerul Domnului „S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teasc, ca să-l ascundă de Madian” (Judecători 6:11). Ce ciudat! În locul în care trebuia să fie zdrobiți ciorchinii de struguri pentru a face vin, adică în teasc, Ghedeon bătea grâul.

Baterea grâului avea rolul de a scoate bobul de grâu din învelișul său și de a-l separa de resturi de spice și paie, amestec numit pleavă. Într-o astfel de situație, salutul Îngerului care se arată lui Ghedeon pare mai degrabă ironic: „*Domnul este cu tine, viteazule!*” (Judecători 6:12). Ce să zic, să te ascunzi era un mare act de vitejie! El i-a răspuns îngerului plin de amărăciune și frustrare: „*Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri când spun: «Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?» Acum, Domnul ne părăsește și ne dă în mâinile lui Madian!*” Foarte îndrăzneț Ghedeon în răspunsul lui, nu vi se pare?

Oare care este mesajul Îngerului Domnului pentru Ghedeon și ce urmează în această întâlnire deosebită și neașteptată? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm despre ce a fost vorba, în cele din urmă.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Profetul Domnului le-a spus Israelitilor că n-ar fi trebuit să se teamă de dumnezeii popoarelor din Canaan, dar ei n-au ascultat și au început să se teamă mai mult de ei decât de Dumnezeul lui Israel care-i eliberase din robia egipteană. Ghedeon se temea de madianiți și de aceea bătea grâul într-un loc unde trebuia zdrobiți strugurii. Adeseori și inima noastră este cuprinsă de teamă. Poate că unii ne temem de puterea forțelor întunericului, iar alții ne temem de oameni. Ceea ce învățăm astăzi este că atâta vreme cât rămânem în prezența lui Dumnezeu și ascultăm de El, n-ar trebui să ne fie teamă de nimeni și de nimic, pentru că nu există nimeni mai puternic decât Dumnezeul nostru. Idolii Canaanului și puterea lui Satan sunt nimic înaintea lui Dumnezeu. Iar pentru Dumnezeu puterea lui Ghedeon, a unui singur om, este suficientă pentru a nimici puterea madianiților de care se temea întregul popor. Așa cum ei nu trebuia să uite Cine și cum i-a scos din Egipt, „*din casa robiei*”, nici noi nu trebuie să uităm că prin puterea învierii Domnului Isus, moartea a fost biruită și noi nu mai trebuie să ne temem nici de moarte, nici de întuneric și nici de puterea lui Satan. Când suntem aproape de Dumnezeu și-L ascultăm nu există putere de care să ne temem. Așadar, încredeți-vă în Dumnezeu și nu vă temeți!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 6

JUDECĂTORI 6:25-40

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?*, *DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 6:33-40**.
- Cine s-a strâns împotriva copiilor lui Israel? (Judecători 6:33) _____
- Cu ce a fost îmbrăcat Ghedeon? (Judecători 6:34) _____
- Care seminții au fost chemate în ajutor pentru luptă? (Judecători 6:35) _____
- Ce semn a pus mai întâi Ghedeon înaintea Domnului pentru a fi sigur de izbăvire? (Judecători 6:36-37) _____
- Și care a fost al doilea semn cerut de Ghedeon? (Judecători 6:39) _____

Judecători 6:33. Tot Madianul, Amalec și fiii Răsăritului s-au strâns împreună, au trecut Iordanul și au tăbărit în valea Izreel.

34. Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului; a sunat din trâmbiță și Abiezer a fost chemat ca să meargă după el.

35. A trimis soli în tot Manase, care, de asemenea, a fost chemat să meargă după el. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, care s-au suit să le iasă înainte.

36. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Dacă vrei să izbăvești pe Israel prin mâna mea, cum ai spus,

37. iată, voi pune un val de lână în arie; dacă numai lână va fi acoperită de rouă, și tot pământul va rămâne uscat,

voi cunoaște că vei izbăvi pe Israel prin mâna mea, cum ai spus.”

38. Și așa s-a întâmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineață, a stors lână și a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă.

39. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Să nu Te aprinzi de mânie împotriva mea și nu voi mai vorbi decât de data aceasta. Aș vrea numai să mai fac o încercare cu lână: numai lână să rămână uscată, și tot pământul să se acopere cu rouă.”

40. Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lână a rămas uscată, și tot pământul s-a acoperit cu rouă.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Isaia 41:10** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Isaia 41:10

[...] nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare,
căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor.
Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.

¹ Pentru acest verset de memorat există mai multe variante de melodii compuse.

- De ce să nu te temi și să nu te îngrijorezi?

- Ce spune Dumnezeu că face? Scrie acțiunile Lui unele sub altele. Ce observi?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Așa cum ați putut observa și voi, Ghedeon nu a fost un om curajos din fire. El și-a dorit să fie sigur că el era cel prin care Dumnezeu dorea să elibereze pe Israel de sub asuprirea madianiților. Probabil că această chemare a lui Dumnezeu i se părea prea mare pentru el. Și de aceea nu s-a sfiit să-l pună pe Dumnezeu la încercare.

Cum evaluezi situația: cererea lui Ghedeon a fost una sinceră sau a încercat să-l manipuleze pe Dumnezeu? Ce poți învăța de la Ghedeon atunci când ai anumite îndoieli?

Care sunt lucrurile, sau situațiile care-ți stârnesc îngrijorare? Citește Filipeni 4:6 și 1 Petru 5:7. Ce spune Biblia că ar trebui să faci cu ele?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 7:1-25** și notează cu câți soldați va rămâne Ghedeon în armata sa și de ce.

ȘTIAI CĂ...

oamenii au identificat diverse tipuri de frici, de fobii?

Printre ele se numără *glosofobia*, care înseamnă teama de a vorbi în public. Altele sunt *ochlofobia*, adică teama de aglomerație și sora ei *agorafobia*, adică teama de spațiile largi, deschise. Dacă ai așa o teamă patologică de praf atunci s-ar putea să suferi de *amatofofie*. Cred că niciunul din noi nu și-ar dori să sufere de *amaxofobie*, adică frica patologică de a conduce sau de a călători cu un vehicul. Poate cea mai complicată este *fobofobia*, adică frica de a nu avea stări de frică obsesivă! Una simpatică este *anatidofobia*, manifestată prin teama că o rață te-ar putea privi din orice loc și la orice moment. O altă teamă este *coulrofobia*, adică teama de clovni. Ar mai și *ergofobia*, teama profundă și persistentă de a munci. Dacă mă uit în jur s-ar putea ca românii să sufere de o epidemie de ergofobie și simt cum mă prinde și pe mine așa că închei aici 😊.

<https://www.merriam-webster.com/wordplay/top-10-unusual-phobias-vol-1>, accesat în 06.01.2026

<https://www.merriam-webster.com/wordplay/top-10-unusual-phobias-vol-2>, accesat în 06.01.2026

ARITMOGRIF

Judecători 6:25-40

Completează aritmogriful, iar apoi găsește răspunsul corect la întrebarea finală **punând în ordine** literele din coloana colorată!

ORIZONTAL

1. Cum se numea zeița căreia îi era închinat un par? (Judecători 6:25)
2. Ce trebuia să ia Ghedeon de la tatăl său, după porunca Domnului? (Judecători 6:25)
3. Ce trebuia să zidească Ghedeon pentru Domnul Dumnezeu său? (Judecători 6:26)
4. Cum a fost numit Ghedeon datorită acțiunilor lui față de altarul lui Baal? (Judecători 6:32)
5. Către cine a trimis Ghedeon soli? (Judecători 6:35)
6. Dintre cine a luat Ghedeon 10 oameni pentru a duce la îndeplinire porunca Domnului? (Judecători 6:27)
7. Cine s-a strâns împreună cu Amalec și fiii Răsăritului împotriva lui Israel? (Judecători 6:33)
8. Cum se numea tatăl lui Ghedeon? (Judecători 6:30)
9. Ce au trecut dușmanii lui Israel pentru a ajunge în valea Izreel? (Judecători 6:33)

1.																			
2.																			
3.																			
4.																			
5.																			
6.																			
7.																			
8.																			
9.																			

VERTICAL

Unii dintre noi o preferă, alții nu prea 😊.

După ce afli cuvântul, încercuiește ce ți se potrivește.

PROVERBE

Judecători 6:25-40

Scrie **2 proverbe** care să conțină cuvântul găsit la aritmogrif. Care dintre ele este mai aproape de adevăr pentru tine?

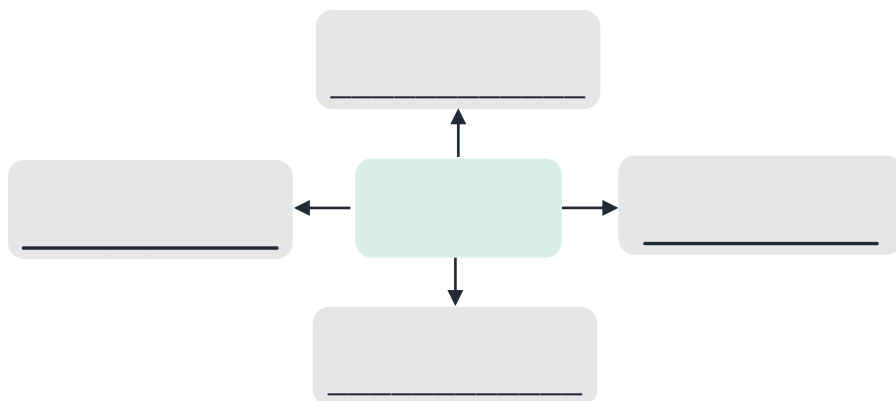
1. _____

2. _____

FAMILIE de CUVINTE**Judecători 6:25-40**

Pornind de la cuvântul „îngrijorare” din versetul de memorat, scrie în centrul schemei alăturate **rădăcina** acestuia, iar apoi completează căsuțele cu **cel puțin 4 cuvinte** din familia lexicală a acestuia.

Alege unul din aceste cuvinte și formulează o propoziție care să te reprezinte pe tine.

CAUTĂ ATENT!**Judecători 6:25-40**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

ALTAR	IDOL
BAAL	SOLI
NOAPTE	LÂNĂ
DIMINEAȚĂ	ROUĂ
IOAS	USCAT
APĂRA	PĂMÂNT

U	B	D	V	L	Â	N	Ă	E	T
S	T	C	B	D	F	O	S	B	N
C	G	S	D	G	H	A	R	V	M
A	R	O	U	Ă	F	P	O	N	A
T	H	L	U	A	L	T	A	R	P
S	D	I	M	I	N	E	A	Ț	Ă
R	B	E	D	T	O	G	H	J	R
F	N	T	N	O	B	A	A	L	A
G	M	H	M	P	L	K	S	F	H
P	Ă	M	Â	N	T	L	P	O	R

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 6:25-40**

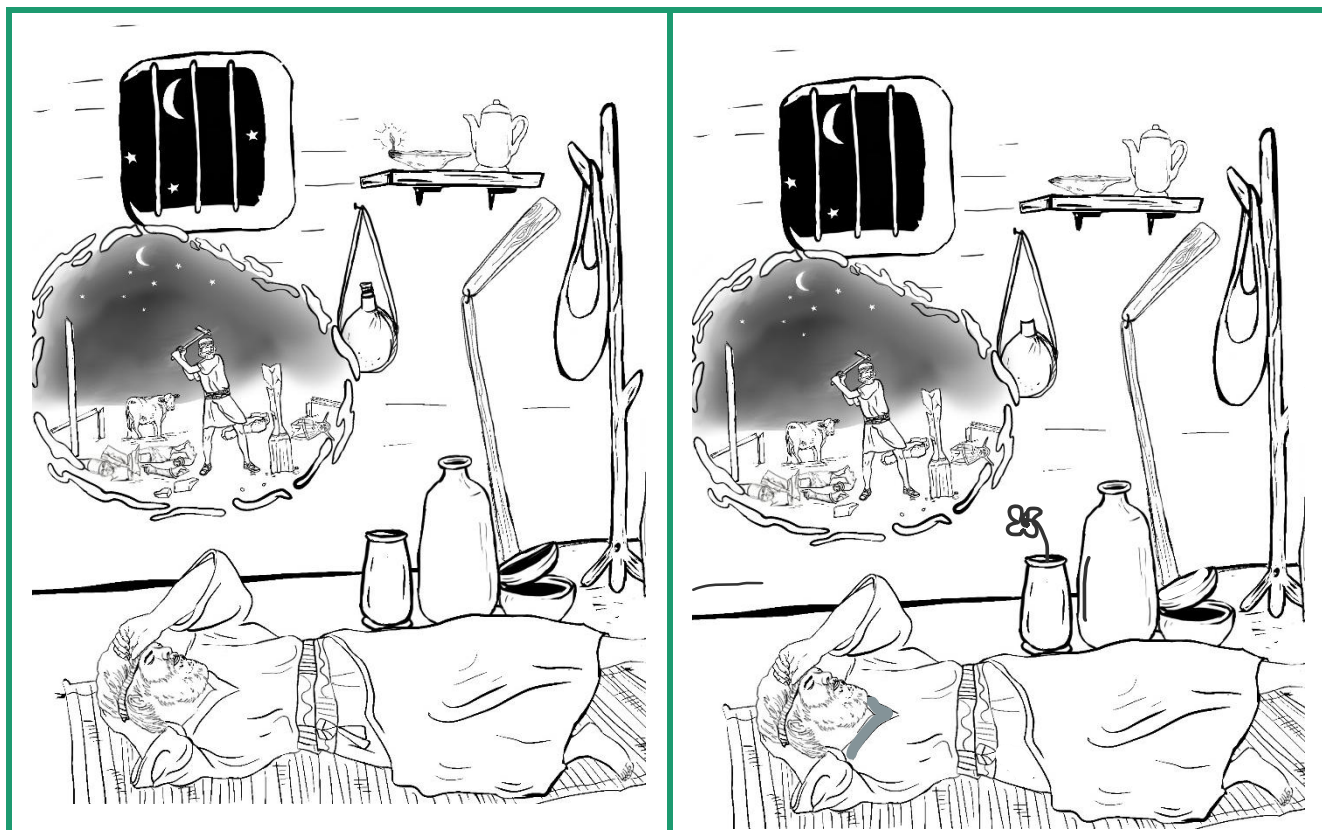
Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- În aceeași zi, Domnul a zis lui Ghedeon: „Ia vițelul tatălui tău și un alt taur de șapte ani. Dă-râmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie parul închinat Astarteei, care este deasupra. (Judecători 6:25)
- Ghedeon a luat doisprezece oameni dintre slujitorii lui și a făcut ce spusese Domnul, dar, fiindcă se temea de casa tatălui său și de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua. (Judecători 6:27)
- În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), căci au zis: „Apere-se Baal împotriva lui, fiindcă i-a dă-râmat altarul. (Judecători 6:32)

4. A trimis soli în tot Efraim, care, de asemenea, a fost chemat să meargă după el. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, care s-au suit să le iasă înainte. (Judecători 6:35)
5. Și așa s-a întâmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineață, a stors lâna și a scos roua din ea, care a dat un blid plin cu apă. (Judecători 6:38)

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

ORDONEAZĂ!

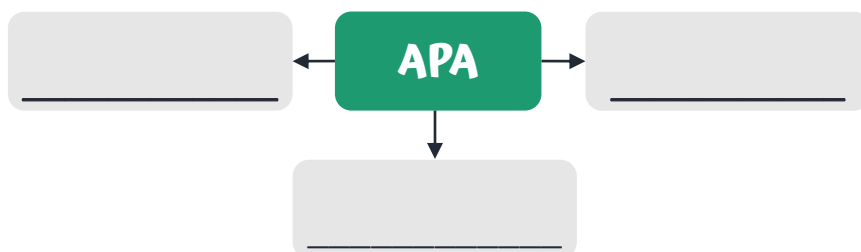
Judecători 6:25-40

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect.

R	C	E	N	E	C	Î	A	R
10	30	50	70	0	60	80	20	40

Un pic de ȘTIINȚĂ!

Notează în schema alăturată cele **3 stări de agregare ale apei**, dar și cum se numesc aceste forme ale apei în limbaj curent.

POVESTEA Lecției 6

Judecători 6:25-40

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 6

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Israelii erau deja de șapte ani sub asuprirea madianiților și a aliaților lor care le făceau viața foarte grea. Dumnezeu, în bunătatea Lui, a răspuns rugăciunilor lor prin care cereau să fie eliberați. Astfel, Domnul le-a amintit printr-un profet că necredințioșia și neascultarea lor au fost cauzele care au dus la situația disperată în care erau atunci. În același timp, l-a chemat pe unul din cei mai neînsemnați tineri din seminția lui Manase să se ridice la luptă pentru eliberarea poporului. Tânărul Ghedeon, căci despre el este vorba, după ce a trecut prin spaima întâlnirii cu Îngerul Domnului, odată cu lăsarea seriei s-a liniștit și a adormit pe rogojină. Dar nici noaptea nu a fost pentru el mai puțin interesantă decât ziua care tocmai trecuse. Căci se făcea că în vis a văzut o mână ca de om care ținea sfeșnicul de la Cortul Întâlnirii cu cele șapte brațe și cu cele șapte candelă aprinse. Și, deodată, Ghedeon a auzit foarte clar o voce: „*ia vițelul tatălui tău și un alt taur de șapte ani. Dă-râmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie parul închinat Astarteei, care este deasupra*” (Judecători 6:25). Stați puțin, că poate n-am auzit bine! Al cui era altarul lui Baal? Al tatălui lui Ghedeon? Oare nu putea găsi Dumnezeu o familie mai credincioasă pentru a ridica un eliberator pentru poporul său? Tocmai din familia care promova idolatria în cetatea în care locuia? Nu-i de mirare atunci că și Ghedeon avea în camera lui, pe etajeră, o statueta a lui Baal. Dar vocea care-i vorbise lui Ghedeon a continuat: „*să zidești apoi și să întocmești pe vârful acestei stânci un altar Domnului Dumnezeului tău. Să iei taurul al doilea și să aduci o ardere-de-tot cu lemnul din stâlpul idolului pe care-l vei tăia*” (Judecători 6:26). Vorbirea era clară, iar Ghedeon nu avea de data aceasta nici o îndoială: Domnul Dumnezeul lui Israel îi vorbise din nou. Nu știm dacă a mai putut dormi restul nopții, dar, din ce ne spune cronicarul, credem că mai degrabă s-a sculat, „*a luat zece oameni dintre slujitorii lui și a făcut ce spusese Domnul, dar, fiindcă se temea de casa tatălui său și de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua*” (Judecători 6:27) – oricum, cred eu, nu mai putea dormi. Așa că, până la ivirea dimineții, tot ceea ce-i spusese Dumnezeu în vis era deja împlinit și „*când s-au sculat oamenii din cetate dis-de-dimineță*”, ei nu au putut decât să constate că „*altarul lui Baal era dărâmat, parul închinat idolului de deasupra lui era tăiat și al doilea taur era adus ca ardere-de-tot pe altarul care fusese zidit*” (Judecători 6:28). Dărâmarea statuii lui Baal și dispariția stâlpului închinat Astarteei a stârnit o mare tulburare în cetate, așa că oamenii au căutat imediat să afle cine a îndrăznit să facă așa ceva. Nu le-a luat mult și nu fără o oarecare mirare au aflat că vinovatul era Ghedeon și, ca urmare, s-au îndreptat spre casa tatălui său, loas, și i-au cerut moartea: „*scoate pe fiul tău ca să moară, căci a dărâmat altarul lui Baal și a tăiat parul sfânt care era deasupra lui*” (Judecători 6:30). Uau, câtă dedicare și câtă determinare în apărarea lui Baal! Ce bine ar fi fost dacă determinarea și dedicarea lor ar fi fost pentru Dumnezeul lui Israel! Dar loas, deși lui îi aparținuse statuia lui Baal, le-a vorbit cu multă înțelepciune oamenilor din cetate și le-a spus: „*oare datoria voastră este să apărați pe Baal? Voi trebuie să-i veniți în ajutor? Oricine va lua apărarea lui Baal să moară până dimineată. Dacă Baal este un dumnezeu, să-și*

apere el pricina, fiindcă i-au dăruit altarul” (Judecători 6:31). Foarte corectă afirmația lui Ioas: Dumnezeu nu are nevoie să fie apărat de oameni, dacă este cu adevărat Dumnezeu. Așa că oamenii s-au potolit, iar Ghedeon a scăpat cu viață și o poreclă nouă: Ierubaal, adică „apere-se Baal” pentru că oamenii din cetate au început să-și spună unul altuia: „apere-se Baal împotriva lui, fiindcă i-a dăruit altarul” (Judecători 6:32).

Vă amintiți că data trecută am aflat de chemarea Domnului prin care îl numea „viteaz” pe Ghedeon? Oare pentru ce l-a numit așa, care era planul de fapt? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm cum a acționat Ghedeon în continuare și ce alte experiențe a avut cu Dumnezeu.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Așa cum ați putut observa și voi, Ghedeon nu a fost un om curajos din fire. Dar ceea ce putem aprecia la el este sinceritatea lui. El și-a dorit să fie sigur că el era cel prin care Dumnezeu dorea să elibereze pe Israel de sub asuprirea madianiților. Probabil că deși auzise bine ceea ce îi spusese Îngerul Domnului, această chemare încă i se părea prea mare pentru el. Și de aceea nu s-a sfîit să-l pună pe Dumnezeu la încercare. Dar cererea lui a fost sinceră și vom vedea că va veni și timpul când Dumnezeu îl va pune pe el la încercare, testându-i încrederea în El. Atunci când ai temeri sau ai îndoieli, cere-i lui Dumnezeu să-ți ofere un răspuns, pune-L la încercare. El este un Dumnezeu viu căruia îi place să relaționeze cu oamenii. Pune-L la încercare, dar fă-o cu gând curat, cu sinceritate nu cu intenția de a-L ispiti, de a-L determina să facă cum vrei tu. El este Cel care, într-o altă ocazie, i-a spus poporului său, Israel, următoarele cuvinte: „*nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare*” (Isaia 41:10). El este un Dumnezeu care vrea să intre în relație cu tine, să se implice în viața ta și să-ți dovedească că tu contezi pentru el și că te iubește cu adevărat.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

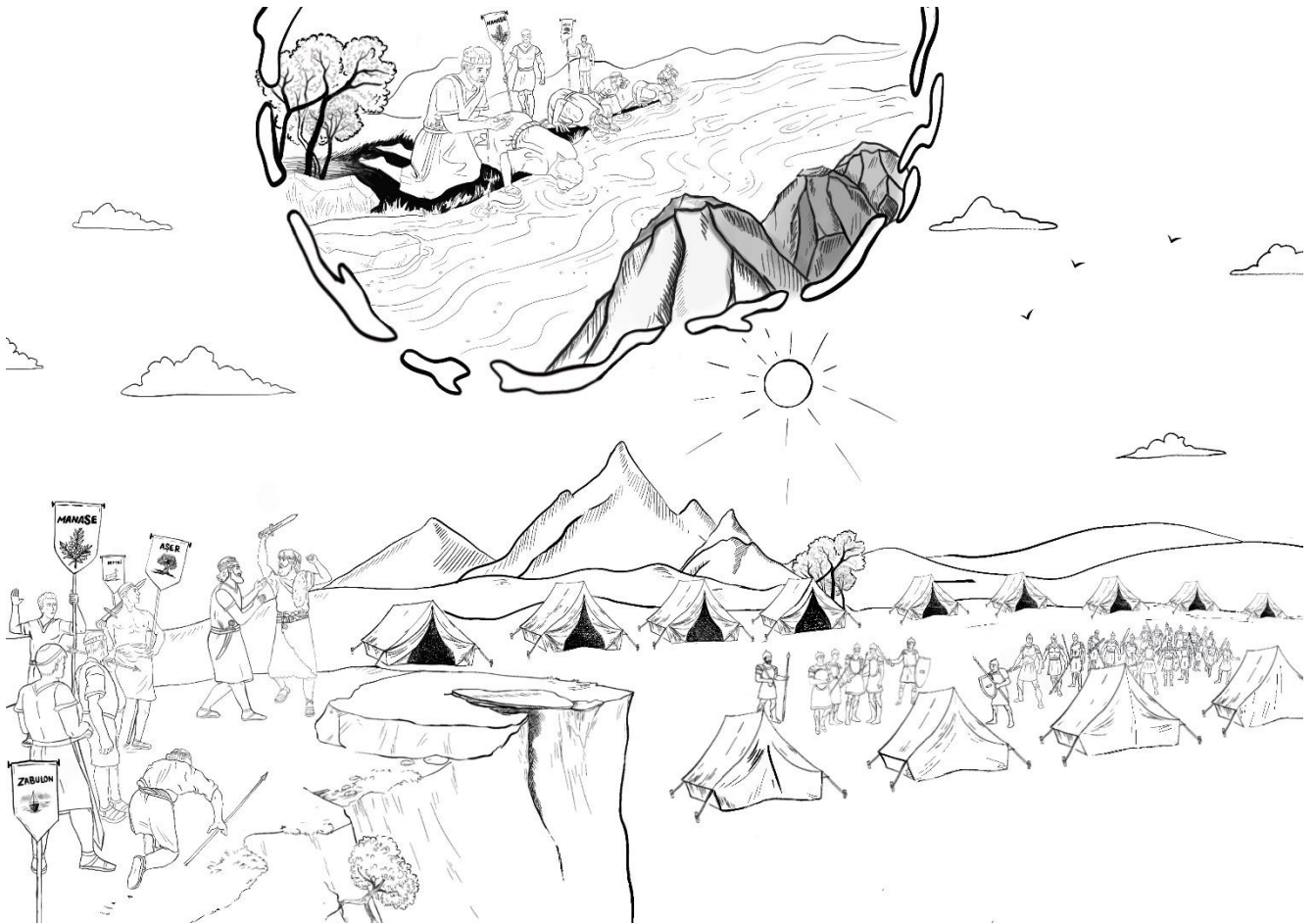
LECȚIA 7

JUDECĂTORI 7:1-25

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 7:9-25**.
- De ce, cu ce scop l-a trimis Domnul pe Ghedeon în tabăra madianiților? (Judecători 7:11) _____
- Ce a auzit Ghedeon acolo? (Judecători 7:13) _____
- Cum a reacționat Ghedeon la cele auzite? (Judecători 7:15) _____
- Care a fost rezultatul faptului că israeliții au sunat din trâmbițe și au spart urcioarele? (Judecători 7:22) _____

Judecători 7:9. Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nopții: „Scoală-te și coboară-te în tabără, căci am dat-o în mâinile tale.

10. Dacă ți-e frică să te cobori, coboară-te cu Pura, slujitorul tău.

11. Să asculți ce vor zice și după aceea ți se vor întări mâinile: coboară-te dar în tabără.” El s-a coborât cu Pura, slujitorul lui, până la întâia strajă a taberei.

12. Madian, Amalec și toți fiii Răsăritului erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe marginea mării.

13. Ghedeon a sosit și iată că un om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: „Am visat un vis și se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s-a lovit până la cort, și cortul a căzut; l-a răsturnat cu susul în jos și cortul a fost dărâmat.”

14. Tovarășul lui a răspuns și a zis: „Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian și toată tabăra.”

15. Când a auzit Ghedeon istorisirea visului și tâlcuirea lui, s-a aruncat cu fața la pământ, s-a întors în tabăra lui Israel și a zis: „Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian!”

16. A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni și le-a dat tuturor trâmbițe și urcioare goale cu niște făclii în urcioare.

17. El le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu

18. și când vom suna din trâmbiță eu și toți cei ce vor fi cu mine, să sunați și voi din trâmbiță de jur împrejurul taberei și să ziceți: ‘Sabia Domnului și a lui Ghedeon!’”

19. Ghedeon și cei o sută de oameni care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străzii de la mijlocul nopții, îndată după ce puseseră pe păzitori. Au sunat din trâmbiță și au spart urcioarele pe care le aveau în mână.

20. Cele trei cete au sunat din trâmbiță și au spart urcioarele; au apucat făcliile cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă, ca să sune, și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!”

21. A rămas fiecare la locul lui, în jurul taberei, și toată tabăra a început să alerge, să țipe și să fugă.

22. Cei trei sute de oameni au sunat iarăși din trâmbiță și, în toată tabăra, Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora. Tabăra a fugit până la Bet-Șita, spre Terera, până la hotarul de la Abel-Mehola, lângă Tabat.

23. Bărbații lui Israel s-au strâns, cei din Neftali, din Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian.

24. Ghedeon a trimis soli în tot muntele lui Efraim ca să spună: „Coborâți-vă înaintea lui Madian și tăiați-le trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan.” Toți bărbații lui Efraim s-au strâns și au pus stăpânire pe trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan.

25. Au pus mâna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stânca lui Oreb și au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, de cealaltă parte a Iordanului.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, observă **Proverbe 3:5-6** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Proverbe 3:5-6

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

- Ce să faci și ce să nu faci?
- Care este consecința recunoașterii Lui în toate căile?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Ghedeon L-a pus la încercare pe Dumnezeu, dar și Dumnezeu a pus la încercare încrederea lui Ghedeon. Și nu doar a lui, ci și a celor 300 de soldați care au rămas. Să vezi o armată „ca o mulțime de lăcuste” și tu să pornești la luptă cu 300 de oameni, dovedește o mare încredere în Dumnezeu!

De multe ori cei ce vor să facă binele sunt în minoritate. De exemplu, ai un coleg sau o colegă de care majoritatea celor din clasa ta își bat joc. Ce alegi să faci și de ce?

Scrie o rugăciune prin care să-i ceri lui Dumnezeu să te ajute să te încrezi în El și să faci binele, în ciuda presiunii majorității sau a unui grup să faci răul.

SCRIE din memorie versetul de memorat

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 3** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

PROVOCARE

Citește **Judecători 8:1-35** și notează ce i-au cerut israeliții lui Ghedeon și el a refuzat.

ȘTIAI CĂ...

adeseori Dumnezeu folosește oameni zdrobiți pentru a face lucruri mărețe?

Un astfel de om este Nicky Cruz. El a crescut în Puerto Rico într-o familie numeroasă, suferind zilnic bătaie din partea părinților care practicau vrăjitoria. La nouă ani a încercat să se sinucidă. Ajuns la New York, la vârsta de 16 trăia pe străzile din Brooklyn ca membru al unor bande de cartier extrem de violente. Reputația sa de tip dur și violent l-a propulsat în fruntea uneia dintre aceste bande pe care a condus-o cu mână de fier până când prietenul lui cel mai bun a fost înjunghiat și a murit în brațele sale. Bântuit de coșmaruri și violent, un psihiatru l-a etichetat ca fiind fără speranță, destinat „închisorii, scaunului electric și iadului”. Asta până când l-a întâlnit pe predicatorul David Wilkerson care i-a vorbit despre iertare, eliberare și mântuire. Transformarea lui miraculoasă a uimit bandele și autoritățile deopotrivă. De atunci, timp de decenii a vorbit la peste 50 de milioane de oameni, a scris 17 cărți prin care a încercat să ajungă la tinerii aflați în situații de risc, înconjurați de crimă, droguri și violență.

Nu contează cât de jos ai ajuns, ci cât de departe vrei să mergi cu Dumnezeu.

<https://www.crosswalk.com/faith/spiritual-life/broken-people-god-used-to-do-extraordinary-works.html>, accesat în 06.01.2026

ORDONEAZĂ!

Judecători 7:1-25

Pune în ordine silabele amestecate și calculează **numărul total** din cuvintele cu **număr impar de silabe**. _____

ME – DE – RIN	
CĂ – FRI	
DI – MA – AN	
VA – TO – RĂȘ	
VIS	

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 7:1-25

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Vesteste dar lucrul acesta în auzul poporului: 'Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de Muntele Galaadului.'" Douăzeci și două de mii de oameni din popor s-au întors și au mai rămas zece mii. (Judecători 7:3)
2. Ghedeon a coborât poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe toți cei ce vor lipăi apă cu limba, cum lipăie câinele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din genunchi.” (Judecători 7:5)

3. Și Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei mii de oameni care au lipăit, vă voi mântui și voi da pe Madian în mâinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă.” (Judecători 7:7)
4. Să ascuți ce vor zice și după aceea ți se vor întări mâinile: coboară-te dar în tabără.” El s-a coborât cu Pura, slujitorul lui, până la întâia strajă a taberei. (Judecători 7:11)
5. Când a auzit Ghedeon istorisirea visului și tâlcuirea lui, s-a aruncat cu fața la pământ, s-a întors în tabăra lui Israel și a zis: „Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian!” (Judecători 7:15)

ALEGE CORECT!**Judecători 7:1-25**

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

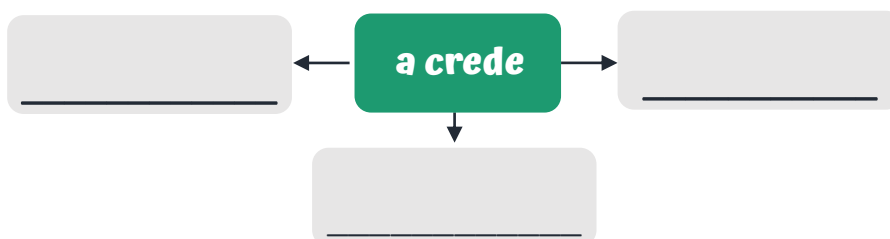
1. Cine era Ierubaal? (Judecători 7:1)		5. Câți oameni au rămas în cele din urmă cu Ghedeon? (Judecători 7:7)	
a. slujitor al lui Baal	M	a. 200	A
b. Ghedeon	T	b. 100	N
c. loas	U	c. 300	B
2. Cum era poporul care era cu Ghedeon (Judecători 7:2)		6. Cu ce sunt comparați Madian, Amalec și fiii Răsăritului? (Judecători 7:12)	
a. fricos	E	a. mulțime de lăcuste	I
b. prea puțin	R	b. mulțime fără număr	D
c. prea mult	R	c. stelele cerului	R
3. Câți oameni din oaste au plecat de teamă la prima strigare? (Judecători 7:3)		7. Ce aveau oamenii lui Ghedeon în ulcioare? (Judecători 7:16)	
a. 22000	Â	a. apă	E
b. 10000	R	b. făclii	T
c. 20000	C	c. merinde	A
4. Unde a trebuit să-i coboare Ghedeon pe cei rămași? (Judecători 7:4)		8. Ce au făcut oamenii lui Ghedeon cu madianiții? (Judecători 7:25)	
a. la drum	O	a. i-au urmărit pe malul opus al Iordanului	Ă
b. la izvor	I	b. i-au ucis	E
c. la apă	M	c. i-au bătut bine	I

Ce au avut cu ei oamenii lui Ghedeon? _____

FAMILIE de CUVINTE**Judecători 7:1-25**

Completează căsuțele cu **cel puțin 3 cuvinte** din familia lexicală a cuvântului „a crede”.

Alege unul din aceste cuvinte și formulează o propoziție care să te reprezinte pe tine.

CAUTĂ ATENT!**Judecători 7:1-25**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

SOLDAȚI

GENUNCHI

TABĂRA

ACASĂ

POPOR

FRICĂ

FRICOS

STRAJĂ

MUNTE

CORT

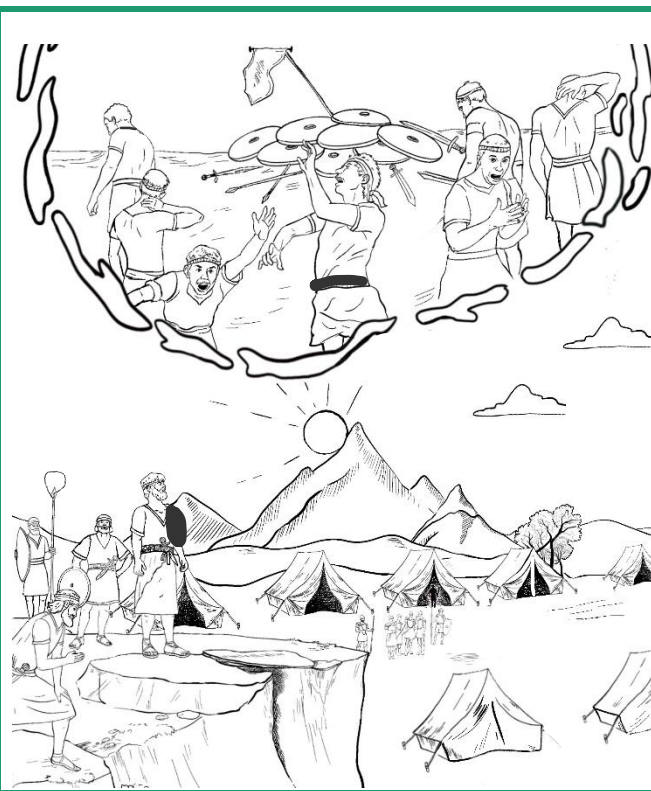
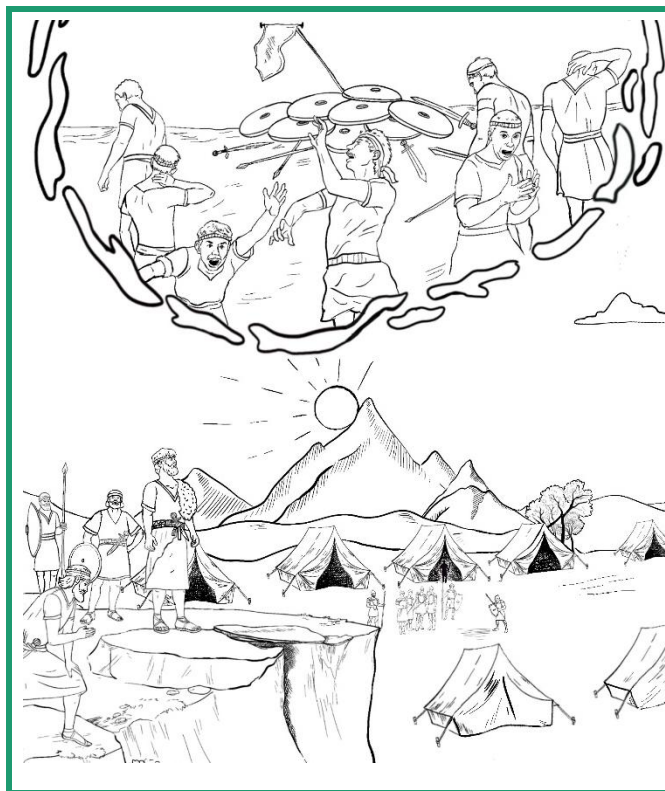
APĂ

TRÂMBIȚĂ

S	R	S	R	F	G	C	O	R	T
O	T	G	E	N	U	N	C	H	I
L	S	H	M	R	T	H	J	P	F
D	T	U	U	S	P	O	P	O	R
A	R	M	N	D	F	R	T	M	I
Ț	A	K	T	A	B	Ă	R	A	C
I	J	O	E	D	E	R	N	C	O
D	Ă	F	R	T	H	A	H	A	S
F	R	I	C	Ă	F	T	P	S	J
S	T	R	Â	M	B	I	Ț	Ă	B

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

(A) Calculează numărul inițial al oamenilor veniți pentru luptă la chemarea lui Ghedeon, știind că au plecat 22 000 și au rămas 10 000.

(B) Câți oameni au plecat a doua oară dacă au rămas 300 din 10 000?

(A)

(B)

POVESTEA Lecției 7

Judecători 7:1-25

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 7

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosind cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Am văzut cum Ghedeon l-a pus la încercare pe Dumnezeu folosindu-se de o bucată de lână și Dumnezeu i-a ascultat cererile. În felul acesta s-a întărit încrederea lui Ghedeon în Dumnezeu. Am putea presupune că de atunci încolo a purtat aceea bucată de lână pe umăr, ca semn de aducere aminte a răspunsului primit de la Dumnezeu. În plus, la chemarea de luptă lansată de el, au răspuns un mare număr de israeliți din semințiile lui Manase, Așer, Zabulon și Neftali, toate semințiile care aveau teritorii în apropierea lacului numit mai târziu Marea Galileei. Pentru că ziua confruntării se apropia, „*Ierubaal, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el s-au sculat dis-de-dimineață și au tăbărit la izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale*” (Judecători 7:1). Astfel, armata lui Ghedeon era undeva sus pe un platou de unde putea vedea toate mișcările armatei madianite. Dar a sosit și momentul în care Dumnezeu a pus la încercare încrederea lui Ghedeon în El, așa că i-a spus: „*Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult pentru ca să dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva Mea și să zică: «Mâna mea m-a izbăvit.» Vestește dar lucrul acesta în auzul poporului: «Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de Muntele Galaadului.» Douăzeci și două de mii de oameni din popor s-au întors și au mai rămas zece mii*” (Judecători 7:2-3). Probabil că reacția celor 22 000 l-a surprins într-un mod neplăcut pe Ghedeon. Să vii la luptă, iar apoi, cu prima ocazie care ți se oferă, să depui armele, să renunți și să pleci acasă, nu era deloc un lucru plăcut pentru un comandant. Să vezi grămada de scuturi, săbii și steaguri abandonate nu era o priveliște prea încurajatoare. Partea bună era că rămăseseră soldații hotărâți și curajoși. Probabil că această cerere a lui Dumnezeu este unică în toată istoria, pentru că nimeni nu cred că s-a gândit vreodată că o armată este prea numeroasă pentru a câștiga o luptă. Toți comandanții militari din trecut și din prezent își doresc o armată cât mai numeroasă, dar Dumnezeu gândește altfel – pentru El nu mărimea armatei contează, ci atitudinea din inima celor care luptă. (Iar acum o întrebare pentru copii isteți: cât de mare fusese armata lui Ghedeon, dacă după ce au plecat 22 000, au mai rămas 10 000 de soldați?) Ghedeon a ascultat cererea lui Dumnezeu, așa cum și Dumnezeu a ascultat cererea lui Ghedeon, așa că în armata israelită au rămas mult mai puțini soldați.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici pentru că și Dumnezeu a avut o a doua cerere pentru Ghedeon și i-a spus: „*Poporul este încă prea mult. Coboară-i la apă și acolo ți-i voi alege; acela despre care îți voi spune: «Acesta să meargă cu tine» va merge cu tine, și acela despre care îți voi spune: «Acesta să nu meargă cu tine» nu va merge cu tine*” (Judecători 7:4). Criteriul după care i-a selectat Dumnezeu a fost destul de interesant: „*Pe toți cei ce vor lipăi apă cu limba, cum lipăie câinele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din genunchi*” (Judecători 7:5). Ca urmare, Ghedeon i-a separat și rezultatul a fost că „*cei ce au lipăit apa, ducând-o la gură cu mâna, au fost în număr de trei sute de oameni; și tot poporul celălalt a îngenuncheat*

ca să bea” (Judecători 7:6). Poate că Ghedeon a sperat să rămână cu cei care se pusese în genunchi ca să bea, dar Dumnezeu i-a spulberat acest gând, spunându-i: „*Cu cei trei sute de oameni care au lipăit, vă voi mântui și voi da pe Madian în mâinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă*” (Judecători 7:7). Nu știm ce a gândit Ghedeon, dar îl vedem că ascultă de porunca lui Dumnezeu și-i trimite acasă pe toți cei care se pusese în genunchi să bea apă și oprește doar „*merindele poporului și trâmbițele lui*” (Judecători 7:8). Înțeleg că aveau nevoie de provizii, pentru că nu știau cât va dura campania militară, dar ce aveau de gând să facă cu trâmbițele? Oricum, lângă Ghedeon au rămas acum doar 300 de oameni. Prin comparație, despre armata madianită ni se spune că: „*Madian, Amalec și toți fiii Răsăritului erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe marginea mării*” (Judecători 7:12).

Oare ce avea Dumnezeu de gând să facă? Cum avea să aducă eliberarea prin cei 300 de oameni care rămăseseră lângă Ghedeon? Oare ce era în inima și în mintea lui Ghedeon când compara mărimea armatei sale cu mărimea armatelor dușmanilor săi? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm ce s-a întâmplat în această confruntare atât de dezechilibrată!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Ghedeon l-a pus la încercare pe Dumnezeu, dar și Dumnezeu a pus la încercare încrederea lui Ghedeon în El. Și nu doar a lui, ci și a celor 300 de soldați care au rămas. Să vezi o armată „*ca o mulțime de lăcuste*” și tu să pornești la luptă cu 300 de oameni, dovedește totuși o mare încredere în Dumnezeu. Nu degeaba Ghedeon este și el enumerat printre eroii credinței în Evrei 11:32! Ghedeon s-a încrezut în Dumnezeu din toată inima lui și nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui, ci și-a recunoscut dependența de Dumnezeu în toate situațiile, în toate căile sale și Dumnezeu i-a netezit drumul spre biruință. Nimic nu-i produce mai multă bucurie lui Dumnezeu decât încrederea în El. Este adevărat, El s-ar putea să ne ceară ceva ce nouă să nu ni se pară logic, dar El știe mai bine. De exemplu, El îți cere să nu copiezi la test, chiar dacă toți ar copia. Să alegi să ascuți de El când toți copiază este o dovadă a încrederii în El. Da, s-ar putea să iei o notă mai mică, dar este o notă cinstită și Dumnezeu apreciază ascultarea ta. Așa că alege să te încrezi în El, chiar și atunci când ți se pare că ai numai de pierdut! Încrede-te în El, căci El va ști să-ți netezească cărările vieții și să facă toate lucrurile să lucreze spre binele tău, chiar și cele mai puțin plăcute.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 8

JUDECĂTORI 8:1-35

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 8:22-35**.
- De ce au cerut bărbații lui Israel să domnească Ghedeon peste ei? (Judecători 8:22) _____
- După ce a refuzat, ce le-a cerut Ghedeon? (Judecători 8:24) _____
- Ce a făcut Ghedeon din aurul primit? (Judecători 8:27) _____
- Ce consecințe a avut acțiunea lui Ghedeon? (Judecători 8:27) _____
- De ce a avut Ghedeon 70 de fii? (Judecători 8:30) _____
- Care dintre fiii lui este menționat? (Judecători 8:31) _____

Judecători 8:22. Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian.”

23. Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.”

24. Ghedeon le-a zis: „Am să vă fac o rugămintă: dați-mi fiecare verigile de nas pe care le-ați luat ca pradă.” (Vrăjmașii aveau verigi de aur, căci erau ismaeliți.)

25. Ei au zis: „Ți le vom da cu plăcere.” Și au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe care le prădase.

26. Greutatea verigilor de aur pe care le-a cerut Ghedeon a fost de o mie șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare, de cerceii de aur și de hainele de purpură pe care le purtau împărații Madianului și afară de lăntișoarele de la gâtul cămilelor lor.

27. Ghedeon a făcut din ele un efod și l-a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie pentru tot Israelul și a fost o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.

28. Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel și n-a mai ridicat capul. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieții lui Ghedeon.

29. Ierubaal, fiul lui Ioas, s-a întors și a locuit în casa lui.

30. Ghedeon a avut șaptezeci de fii ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste.

31. Țiitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec.

32. Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe fericită și a fost îngropat în mormântul tatălui său Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.

33. După moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăși să curvească cu baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.

34. Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmașilor care-i înconjurau.

35. Și n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?** și **DE CE?**, observă **Judecători 8:23** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Judecători 8:23

Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.”

- Cine a spus Ghedeon că nu va domni?
- Cine a spus Ghedeon că va domni peste copiii lui Israel?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Așa cum ați putut vedea, Ghedeon a fost un om obișnuit, cu calități și defecte ca toți oamenii. Iar Biblia nu ni-l prezintă ca pe un erou perfect. Nu! Din contră, ea are grijă să ne vorbească atât despre marea lui încredere în Dumnezeu cu ocazia luptei, cât și despre deciziile lui greșite care l-au dus pe el, familia lui și pe israeliți la păcat.

A fost greșit că Ghedeon a cerut obiectele din aur luate ca pradă de război? A fost greșit că a făcut un efod? Explică răspunsurile tale.

Adeseori luăm decizii care nu sunt neapărat rele, dar ele ne fac mai vulnerabili în fața ispitelor. Cum ai caracteriza decizia de a te uita la un film în loc să-ți faci temele?

Ce decizii, aparent nevinovate, ai luat săptămâna trecută și ai constat apoi că au favorizat păcatul?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 9:1-57** și descoperă ce și-a dorit Abimelec, fiul lui Ghedeon, să ajungă.

ȘTIAI CĂ...

În ebraică cuvântul folosit pentru efod putea însemna și imagine sau chip ?

Efodul împreună cu piesele de pe umeri și cu cea de pe piept formau un ansamblu unic pe care doar Marelui Preot îi era permis să-l poarte. Atât pe plăcuțele de pe umeri, cât și pe pieptar erau montate pietre prețioase încrustate cu numele celor doisprezece seminții ale lui Israel. Astfel, prin designul său, efodul simboliza medierea pe care Marele Preot o făcea între Dumnezeu și popor. Totodată el era folosit împreună cu pieptarul și cu misterioasele Urim și Tumim pentru a întreba și a primi răspuns de la Domnul. Această consultare a lui Dumnezeu să-i spunem era prerogativa exclusivă a Marelui Preot. Legătura dintre efod și aflarea vocii lui Dumnezeu ar putea explica de ce Ghedeon a făcut un efod din aurul luat ca pradă de război. Dorința, în esență bună, de a ști voia lui Dumnezeu, ruptă de cunoașterea Legii, este posibil să-l fi condus mai aproape de terafimi decât de Dumnezeul adevărat. Sinceritatea ruptă de adevărul Scripturii poate duce pe căi greșite.

<https://www.jewishencyclopedia.com/articles/5790-ephod>, accesat în 07.01.2026

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 8:1-35

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 8:1-4**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 8:1. Bărbații lui _____ au zis lui Ghedeon: „Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat când ai plecat să te lupți împotriva lui _____?” Și au avut o mare _____ cu el.
2. Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult _____ ciorchinelor rămase în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui _____?”
3. În _____ voastre a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: _____ și _____. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?” După ce le-a vorbit astfel, li s-a _____ mânia.
4. Ghedeon a ajuns la _____ și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni care erau cu el, _____, dar urmărind mereu pe _____.

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 8:1-35

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în colibe la răsărit de Nobah și de logbeha și a bătut oștirea care se credea la adăpost. (Judecători 8:11)
- A prins dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat și care i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrânilor din Sucot; erau șaiszeci și șapte de bărbați. (Judecători 8:14)
- Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Amalec.” (Judecători 8:22)

CAUTĂ ATENT!**Judecători 8:1-35**

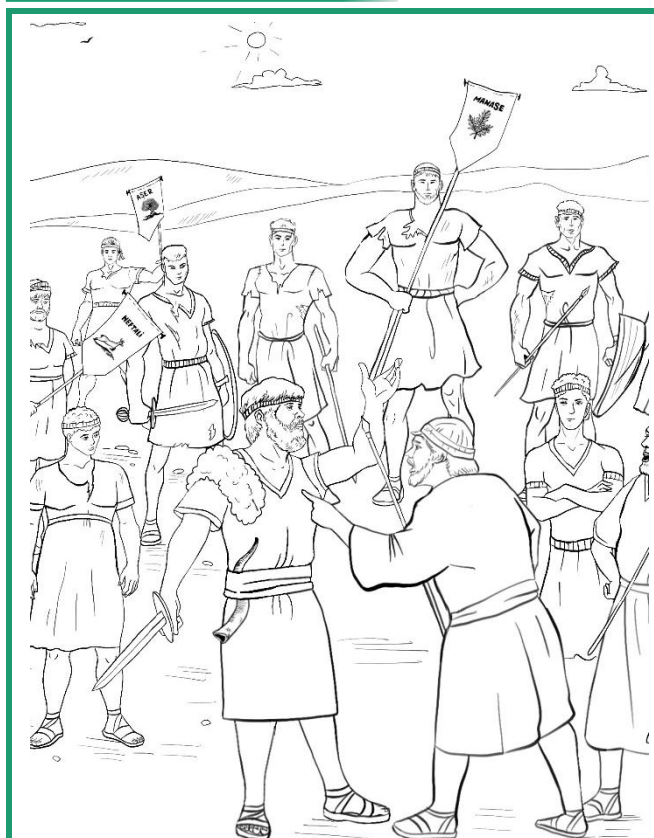
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

EFRAIM	OȘTIREA
MADIAN	TURNUL
IORDAN	DOMNI
VRĂJMAȘ	EFOD
SUCOT	OFRA
PENUEL	IERUBAAL

F	R	E	O	Ș	T	I	R	E	A
V	G	B	F	R	H	U	N	I	S
B	D	I	R	O	T	E	G	E	B
M	R	O	A	T	D	F	B	R	D
V	A	R	M	T	U	R	N	U	L
G	S	D	T	N	H	A	N	B	E
T	U	A	I	U	I	I	H	A	O
H	C	N	S	A	V	M	N	A	J
N	O	S	P	E	N	U	E	L	C
U	T	V	R	Ă	J	M	A	Ș	V

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

ORDONEAZĂ!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul!

E	N	D	R	M	I	Â
2x7	3x2	4x2	5x5-15	2x1	3x4	2x2

POVESTEA Lecției 8

Judecători 8:1-35

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic*, *captivant* și *interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 8

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Aventura lui Ghedeon cu Dumnezeu continuă și în episodul de astăzi. Oare va continua el să se încreadă în Dumnezeu? Nu ne rămâne decât să pornim pe urmele cronicarului și să aflăm. Data trecută am aflat că după ce s-a stârnit panica în tabăra Madianiților și au început să fugă și să se ucidă între ei, Ghedeon a trimis un mesaj celor din Muntele lui Efraim prin care le cerea să ocupe drumul care duce spre malurile Iordanului și astfel să-i împiedice pe madianiți să fugă dincolo de Iordan. Efraimiții l-au ascultat și „*au pus mâna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb*” (Judecători 7:25) pe care i-au ucis și apoi s-au dus să-l întâlnească pe Ghedeon. Am fi putut crede că cei din seminția lui Efraim s-au dus să-i dea o mână de ajutor lui Ghedeon care pornise în urmărirea madianiților. Dar spre surprinderea noastră, ei l-au luat la rost pe Ghedeon, spunându-i: „*Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat când ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?*» Și au avut o mare ceartă cu el” (Judecători 8:1). Eu, în locul lui Ghedeon m-aș fi enervat. Era o zi de biruință și de bucurie, iar ei aveau chef de ceartă, pentru că nu fuseseră chemați la luptă! Asta fără să mai socotim faptul că și din cei chemați rămăseseră doar 300! Efraimiții s-au comportat ca și cum nimic nu trebuia să se întâmple fără ei. Câtă mândrie! Spre deosebire de mine, Ghedeon le-a răspuns înțelept, smerindu-se pe sine: „*Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?*” (Judecători 8:2). Cu alte cuvinte, „nu sunt cei slabi din casa lui Efraim mai tari și mai buni decât cei puternici din casa lui Abiezer?” Și apoi a continuat subliniind realizările pe care ei le-au avut în luptă: „*În mâinile voastre a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?*” (Judecători 8:3). Și astfel, prin vorba lui smerită și blândă le-a potolit mânia și mândria. Foarte înțelept a reacționat Ghedeon! Am face bine să învățăm de la el!

După ce a rezolvat cearta cu frații săi efraimiți, Ghedeon și cei care mergeau după el au trecut Râul Iordan urmărind în continuare ceea ce rămăsese din numeroasa armată madianită. Dar oamenii săi erau obosiți și, pentru că proviziile le erau pe terminate, a cerut ajutor celor din cetatea Sucot. Cetatea Sucot aparținea seminției lui Gad (Iosua 13:27), deci era o cetate israelită. Dar răspunsul primit de la conducătorii cetății a fost dezamăgitor: „*Este oare mâna lui Zebah și Talmuna în stăpânirea ta, ca să dăm pâine oștirii tale?*” (Judecători 8:6). Spus altfel, „noi nu vrem să ne punem rău cu madianiții, treaba ta, descurcă-te cum poți, nu este lupta noastră”. Dureroase cuvinte! Mai ales că veneau din gura fraților săi din seminția lui Gad. Nu-i de mirare că Ghedeon îi amenință spunându-le: „*ei bine, după ce Domnul va da în mâinile noastre pe Zebah și pe Talmuna, vă voi scărpină carnea cu spini din pustie și cu măcăciuni*” (Judecători 8:7). Apoi Ghedeon și mica lui armată și-au continuat urmărirea și au ajuns în dreptul cetății Penuel, probabil și aceasta era tot o cetate israelită. Ghedeon „*a făcut celor din Penuel aceeași rugămintă. Ei i-au răspuns cum îi răspunseseră cei din Sucot*” (Judecători 8:8). Ce trist că tocmai cei pentru binele cărora luptau și care pe deasupra erau și frații săi, să refuze să ajute! Supărat, Ghedeon le-

a spus celor din Penuel: „*când mă voi întoarce în pace, voi dărâma turnul acesta*” (Judecători 8:9). Nu știm de unde au reușit să facă rost de apă și de mâncare, dar cronicarul ne spune că Ghedeon nu s-a oprit din urmărirea madianiților. Și abia acum ne putem da seama mai bine de diferența uriașă dintre armata israelită și cea madianită. Aflăm că cei doi conducători militari madianiți care supraviețuiseră, „*Zebah și Talmuna erau la Carcor împreună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți cei ce mai rămăseseră din toată oștirea fiilor Răsăritului, o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia, fuseseră uciși*” (Judecători 8:10). Vă dați seama! Mai erau 15 000 de soldați madianiți și fuseseră uciși în luptă 120 000! Iar Dumnezeu îi ceruse lui Ghedeon să rămână cu doar 300 de soldați și cu aceștia să atace imensa armată madianită! Mare încredere a avut Ghedeon în Dumnezeu! Iar Dumnezeu a onorat această încredere până la capăt. Așa că „*Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi la răsărit de Nobah și de logbeha și a bătut oștirea care se credea la adăpost. Zebah și Talmuna au luat fuga; Ghedeon i-a urmărit, a prins pe cei doi împărați ai Madianului, Zebah și Talmuna, și a pus pe fugă toată oștirea*” (Judecători 8:11-12). După ce a nimicit și această ultimă rămășiță a armatei madianite, Ghedeon a apucat drumul spre casă, dar a avut grijă să facă întocmai cum spusese locuitorilor cetăților Penuel și Sucot, care refuzaseră să-l ajute. Nu știm dacă Ghedeon a făcut bine că s-a răzbunat, dar nici nu putem spune că locuitorii celor două cetăți au făcut bine când au refuzat cererea de ajutor a lui Ghedeon. Oricum, încrezându-se în Dumnezeu, Ghedeon a repurtat o victorie răsunătoare de care s-au bucurat toate semințiile lui Israel.

Oare ce-a urmat după o astfel de victorie și oare cum l-au primit israeliții? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm ce a urmat în viața lui Ghedeon și care a fost sfârșitul lui.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Așa cum ați putut vedea, Ghedeon a fost un om obișnuit, cu calități și defecte ca toți ceilalți oameni. Iar Biblia nu-i ascunde defectele, nu ni-l prezintă ca pe un erou perfect. Nu! Din contră, ea are grijă să ne vorbească atât despre deciziile lui bune, despre marea lui încredere în Dumnezeu cu ocazia luptei, cât și despre deciziile lui greșite care l-au dus pe el, familia lui și pe israeliți la păcat. El știa că tronul l se cuvenea doar lui Dumnezeu, dar parcă totuși și-a dorit puțină slavă și pentru sine. Și-a dorit ca poporul să-și aducă aminte că el nu a fost și nu este chiar oricine. Dumnezeu a dat biruința, dar totuși și el a avut rolul lui. În felul acesta, cred eu, că și-a făcut loc în inima lui Ghedeon puțină, nu multă, puțină mândrie! Iar această sămânță de mândrie a încolțit și a dat naștere păcatului, atât în viața lui Ghedeon, cât și în viața familiei sale. Așadar, atenție la mândrie! Dumnezeu este singurul care are dreptul să domnească în viața ta și mea. Doar de El trebuie să ascultăm. Lui i se cuvine toată închinarea, toată gloria și toată lauda. Lasă-l pe El să domnească în viața ta în fiecare zi, până la sfârșitul vieții tale!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 9

JUDECĂTORI 9:1-57

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: **CINE?**, **CE?**, **UNDE?**, **CÂND?**, **CUM?**, **DE CE?**.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 9:50-57**.
- Împotriva cui a mai pornit Abimelec? (Judecători 9:50) _____
- Unde s-au refugiat locuitorii cetății Tebeț? (Judecători 9:51) _____
- Care era planul lui Abimelec legat de Tebeț? (Judecători 9:52) _____
- Cum a fost zădărnicit planul lui Abimelec? (Judecători 9:53) _____
- Care este concluzia capitolului? (Judecători 9:57) _____

Judecători 9:50. Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A împresurat Tebețul și l-a luat.

51. În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei și s-au suit pe acoperișul turnului.

52. Abimelec a ajuns până la turn; l-a bătut și s-a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc.

53. Atunci, o femeie a aruncat o piatră de râșniță pe capul lui Abimelec și i-a sfărâmat țeasta capului.

54. Îndată, el a chemat pe tânărul care-i purta armele și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca

să nu se zică de mine: ‘L-a omorât o femeie.’” Tânărul l-a străpuns cu sabia și a murit.

55. Când au văzut bărbații lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.

56. Astfel a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai lui,

57. și Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit față de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Proverbe 5:22 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Proverbe 5:22

Cel rău este prins în înșeși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.

- Cine este prins de nelegiuire și apucat de păcat?
- Ce i se întâmplă celui rău?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Prin istorisirea aceasta, Samuel ne avertizează că, mai devreme sau mai târziu, răul pe care-l facem altora se va întoarce împotriva noastră. În altă parte, Solomon spunea că „cine sapă groapa altuia cade el în ea și piatra se întoarce peste cel ce o prăvălește” (Proverbe 26:27). Păcatul are consecințe asupra celui ce îl face. Și Dumnezeu lasă ca lucrurile să se întâmple așa tocmai ca să conștientizăm cât de mult rău producem atunci când păcătuim.

Care crezi că este efectul minciunii asupra relației cu Dumnezeu, asupra relațiilor cu alții, dar și asupra ta?

Efectul asupra	Minciuna
Relației cu Dumnezeu	
Relației cu oamenii	
TA	

Citește Coloseni 3:8. Ce trebuie să faci în privința păcatului?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 10:1-12:15** și află pe cine sărbătoreau fetele lui Israel timp de patru zile.

ȘTIAI CĂ...

sarea este nu doar un simbol al binecuvântării, ci și al blestemului și al morții?

În general sarea are o semnificație pozitivă. Este un simbol al purității, al conservării, al ospitalității, al prieteniei sau al valorii. Dar ea poate fi și un semn al judecării, al blestemului și al morții. Aceste din urmă semnificații au și o acoperire în realitate pentru că o soluție de apă cu sare poate fi un erbicid natural, eficient și ieftin pentru combaterea buruienilor. Sarea are câteva efecte asupra plantelor: duce la deshidratarea lor, blochează absorbția nutrienților din sol împiedicându-le să mai crească și în cele din urmă le omoară. A arunca sare peste cetatea cucerită avea rolul de a împiedica refacerea și prosperitatea ei viitoare. Gestul era și o tactică psihologică de a insufla frică și de a demonstra dominația. Aruncarea cu sare este un simbol al blestemului, al pedepsei și al morții.

https://biblehub.com/topical/s/sowing_with_salt.htm, accesat în 07.01.2026

<https://agro-tv.ro/cum-poti-curata-gradina-de-buruieni-cu-sare-de-masa/>, accesat în 07.01.2026

POTRIVEȘTE!

Judecători 9:1-57

IERUBAAL	FIUL ȚIITOAREI DIN SIHEM
IOTAM	ÎNTRE ABIMELEC ȘI SIHEM
PIATRĂ DE RÂȘNIȚĂ	CEL MAI TÂNAR AL LUI GHEDEON
ABIMELEC	70 FII
DUH RĂU	TURNUL TEBEȚULUI

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 9:1-57

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 9:50-57**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 9:50. Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A _____ Tebețul și l-a luat.

51. În _____ cetății era un turn tare, unde au fugit _____ locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei și s-au suit pe _____ turnului.

52. _____ a ajuns până la turn; l-a bătut și s-a apropiat de _____ turnului ca să-i pună foc.

53. Atunci, o femeie a aruncat o piatră de _____ pe capul lui Abimelec și i-a sfărâmat țeasta capului.

54. Îndată, el a chemat pe _____ care-i purta armele și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca să nu se zică de mine: ‘L-a omorât o femeie.’” Tânărul l-a străpuns cu sabia și a _____.

55. Când au văzut _____ lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.

56. Astfel a _____ Dumnezeu să _____ asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai lui,

57. și Dumnezeu a făcut să cadă asupra _____ oamenilor din Sihem tot _____ pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit față de ei blestemul lui _____, fiul lui _____.

ORDONEAZĂ!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul!

U	A	L	C	Ă	T	P
8:2	12:2	1x3	14:2	2x4	15:3	3x3

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 9:1-57**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec, căci își ziceau: „El este neam cu noi.” (Judecători 9:3)
2. I-au dat șaptezeci de sicli de aramă, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi și neastâmpărați, care au mers după el. (Judecători 9:4)
3. Abimelec și tot poporul care era cu el au plecat noaptea și s-au pus la pândă lângă Sihem, împărțiți în cinci cete. (Judecători 9:34)
4. Astfel a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai lui. (Judecători 9:56)
5. și Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit față de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal. (Judecători 9:57)

ALEGE CORECT!**Judecători 9:1-57**

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Unde a fost făcut Abimelec împărat?
(Judecători 9:6)

a. la Milo	M
b. lângă stejarul sădit la Sihem	I
c. pe muntele Garizim	G

5. Câți ani a domnit Abimelec peste copiii lui Israel? (Judecători 9:22)

a. treisprezece ani	E
b. treizeci de ani	A
c. trei ani	B

2. Cum a scăpat Iotam de planul lui Abimelec?
(Judecători 9:5)

a. s-a ascuns	E
b. a fost ascuns	A
c. l-a iertat	H

6. De ce au ajuns necredincioși locuitorii din Sihem față de Abimelec? (Judecători 9:23)

a. Dumnezeu a trimis un duh rău între ei	A
b. au fost cumpărați	H
c. au fost păcăliți de Abimelec	O

3. Cu ce plantă este asemănat Abimelec în pilda lui Iotam? (Judecători 9:15)

a. viță	E
b. smochin	N
c. spin	R

7. Ce a făcut Abimelec după ce a dărâmat cetatea Sihem până la temelie? (Judecători 9:45)

a. i-a dat foc	N
b. a presărat sare peste ea	A
c. a plecat la casa lui	N

4. Unde a fugit Iotam, departe de fața fratelui său Abimelec? (Judecători 9:21)

a. Beer	U
b. Sihem	O
c. Milo	D

8. Ce fel de piatră a aruncat femeia de pe turnul Tebeșului peste Abimelec? (Judecători 9:53)

a. de moară	A
b. de zid	E
c. de râșniță	L

Fiul lui Iotam, din seminția lui Manase era _____

CAUTĂ ATENT!**Judecători 9:1-57**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

ABIMELEC

SIHEM

IOTAM

PIATRĂ

MĂSLIN

VIȚĂ

SMOCHIN

TURN

CETATE

FEMEIE

RĂUL

FRAȚI

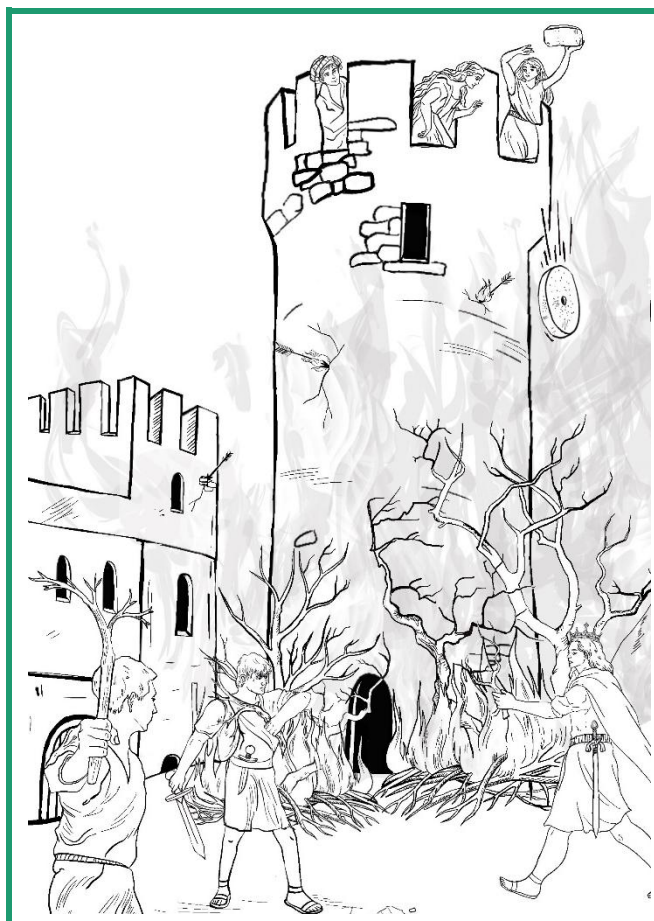
D	F	R	G	N	M	U	I	O	P
I	R	F	G	S	V	B	N	M	R
S	O	T	I	I	O	M	S	E	R
C	F	T	U	H	R	Ă	U	L	T
E	R	P	A	E	D	S	F	R	F
T	A	B	I	M	E	L	E	C	E
A	Ț	D	C	A	V	I	Ț	Ă	M
T	I	A	Z	C	T	N	D	F	E
E	E	R	F	T	U	R	N	V	I
S	M	O	C	H	I	N	Ă	B	E

Ce se întâmplă cu un obiect căruia îi dai drumul de la înălțime? De ce?

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 9

Judecători 9:1-57

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 9

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Bine ați venit la o nouă povestire din viața zbuciumată a poporului Israel descrisă de Samuel în cartea Judecători. Data trecută, spre sfârșitul relatării despre Ghedeon, am aflat că el „a avut șaptezeci de fii ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste”, iar cronicarul l-a menționat separat pe unul din fiii lui: „Țiitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec” (Judecători 8:30-31). Tot la finalul capitoului trecut autorul ne-a spus că poporul s-a stricat și l-a uitat pe Dumnezeu, dar el mai adaugă un detaliu important pentru ceea ce urmează să ne povestească și anume că israeliții: „n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel” (Judecători 8:35). Astfel, aflăm că Abimelec, fiul lui Ierubaal, probabil supărat că tatăl său refuzase să fie împărat peste Israel, s-a gândit că ar putea el să devină împărat. Așa că a vorbit celor din familia lui să-i înduplece pe locuitorii Sihemului să accepte să le fie împărat: „spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: «Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste voi sau un singur om să stăpânească peste voi?» Și aduceți-vă aminte că eu sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră” (Judecători 9:2). Nu știm ce însemna că cei șaptezeci de fii ai lui Ghedeon stăpâneau peste locuitorii Sihemului, dar știm că celor din Sihem li s-a părut acceptabilă propunerea lui Abimelec. Dar mai întâi trebuia să scape de ceilalți fii ai lui Ierubaal, așa că locuitorii Sihemului „i-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit” și „Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi și neastâmpărați, care au mers după el” (Judecători 9:4). Nu știm unde și cum i-a găsit Abimelec pe acești oameni de nimic, dar mă gândesc că „cine se aseamănă se adună”! Însoțit de aceștia, Abimelec „a venit în casa tatălui său la Ofra și a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese” (Judecători 9:5). Ce faptă îngrozitoare, să-ți uci frații! Cu siguranță că aceștia au fost luați prin surprindere, de nici nu s-au putut apăra. Apoi, cu prețul sângelui fraților săi, „toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem” (Judecători 9:6). Probabil corbii au fost cei mai nevinovați participanți la încoronarea lui Abimelec ca împărat!

Abimelec era pe cale să ajungă împărat și lucrurile păreau să meargă așa cum își dorise. Aproape că și uitase de fratele său vitreg, Iotam, care reușise să scape. Dar cu ocazia încoronării, acesta și-a făcut apariția pe vârful Muntelui Garizim, așa încât să-l vadă și să-l audă toți cei prezenți. Dar ce putea face un singur om, împotriva unei mulțimi de oameni răi? El singur, prea puțin, dar Dumnezeu putea face mult mai mult. Așa că Iotam le-a spus locuitorilor Sihemului o pildă: „Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte! Copacii au plecat să ungă un împărat și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: «Împărățește peste noi!» Dar măslinul le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci?» Și copacii au zis smochinului: «Vino tu de împărățește peste noi!» Dar smochinul le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu dulceața mea și rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?» Și copacii au zis viței: «Vino tu și domnește peste noi!» Dar vița le-a răspuns: «Să-mi părăsesc eu vinul, care înveselește pe Dumnezeu și pe oameni, ca să mă duc să domnesc peste copaci?» Atunci, toți copacii au zis spinului: «Vino tu și împărățește peste noi!» Și spinul a răspuns copacilor: «Dacă în adevăr vreți să mă ungeți ca împărat al vostru, veniți și adăpostiți-vă sub umbra mea; altfel, să iasă un foc din spin și să mistuie cedrii Libanului!» (Judecători 9:7-15). Ideea pildei este că nici unul din copacii care produc ceva folositor (măslinul, smochinul și vița) nu a dorit să devină împărat peste copaci, ci doar spinul care este plin de țepi și care nu produce nimic folositor, nici măcar o umbră cumsecade, doar el a acceptat să devină împărat. Era evident din pilda lui Iotam că spinul era Abimelec!

Dar pilda a fost urmată și de un fel de profeție, sau mai degrabă de o cerere adresată lui Dumnezeu de a se face dreptate. Lotam a continuat astfel: „*acum, oare cu adevărat și cu toată curăția ați lucrat voi, făcând împărat pe Abimelec? Ați arătat voi bunăvoință față de Ierubaal și de casa lui? V-ați purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v-a făcut-o? Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi, și-a pus viața în primejdie și v-a izbăvit din mâna lui Madian, și voi v-ați ridicat împotriva casei tatălui meu, i-ați ucis fiii, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră și ați făcut împărat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele vostru. Dacă în adevăr și cu toată curăția v-ați purtat voi astăzi față de Ierubaal și casa lui, bine! Abimelec să fie bucuria voastră și voi să fiți bucuria lui! Dacă nu, să iasă un foc din Abimelec și să mistuie pe locuitorii din Sihem și casa lui Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și din casa lui Milo și să mistuie pe Abimelec!*” (Judecători 9:16-20). Imediat după ce a terminat de vorbit, Lotam s-a făcut nevăzut. Probabil că nici Abimelec și nici locuitorii Sihemului nu au fost prea fericiți ascultând acest discurs de încoronare, dar n-aveau ce face pentru că Lotam dispăruse.

Astfel, Lotam a cerut lui Dumnezeu să intervină și să-i pedepsească El pe toți cei vinovați de moartea fraților săi. E posibil ca Lotam să fii știut cuvintele lui Dumnezeu din Deuteronom 32:35: „*a Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti*”. Și într-adevăr, lucrurile nu au mers bine între Abimelec și locuitorii Sihemului. Nu trecuseră decât trei ani de când Abimelec devenise împărat și o parte din locuitorii Sihemului, care probabil erau canaaniți, au început să vorbească împotriva lui. S-a remarcat între ei Gaal, fiul lui Ebed, care zicea: „*«Cine este Abimelec și cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal și nu este Zebul îngrijitorul lui? Slujiți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem! De ce să slujim lui Abimelec? O, dacă aș fi eu stăpânul acestui popor, aș răsturna pe Abimelec.» Și despre Abimelec zicea: «Strânge-ți oștirea și ieși!»*” (Judecători 9:28-29). Cu ajutorul lui Zebul, care era conducătorul cetății Sihem, Abimelec a aflat ce se întâmpla, și-a pregătit armata și i-a alungat din cetate pe cei care se răzvrătiseră împotriva lui. Dar nu s-a oprit, ci, a doua zi, „*Abimelec a bătut cetatea toată ziua, a luat-o și a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dăruit cetatea până la temelie și a presărat sare peste ea*” (Judecători 9:45). Îngroziți, locuitorii Sihemului au fugit și s-au adăpostit în turnul unde era și templul zeului Baal-Berit. Aflând unde s-au ascuns, lui Abimelec i-a venit o idee teribilă: „*au tăiat fiecare câte o ramură și au mers după Abimelec; au așezat ramurile lângă cetățuie și i-au dat foc, ei și celor ce se aflau în ea. Așa au pierit toți oamenii din turnul Sihemului, în număr de aproape o mie, bărbați și femei*” (Judecători 9:49).

Credeți că Abimelec s-a mulțumit cu atât? Nici vorbă! **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm până unde a mers răutatea lui și care au fost consecințele păcatului său.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Prin istorisirea aceasta, Samuel ne avertizează că, mai devreme sau mai târziu, răul pe care-l facem altora se va întoarce împotriva noastră. În altă parte Solomon spunea că „*cine sapă groapa altuia cade el în ea și piatra se întoarce peste cel ce o prăvălește*” (Proverbe 26:27). Păcatul are consecințe asupra celui ce îl face. Și Dumnezeu lasă ca lucrurile să se întâmple așa tocmai ca să conștientizăm cât de mult rău producem atunci când păcătuim. Atunci când îi minți pe alții, cu timpul aceștia nu vor mai avea încredere în tine. Dar minciuna mai are un efect din cale afară de păcătos asupra celui ce minte: mintea lui se strică atât de tare încât ajunge el însuși să creadă minciunile pe care le spune. Mândria îi rănește pe ceilalți, dar în același timp întunecă mintea celui mândru și-l determină să ia decizii greșite a căror consecințe le va suporta tot cel mândru. Aceasta este natura păcatului: distruge tot în jurul lui. De aceea Biblia se spune să ne ferim de păcat pentru că noi înșine vom fi în primul rând prinși de legăturile păcatului nostru. Să ne ferim de păcat!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 10

JUDECĂTORI 10:1-12:15

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 11:29-40**.
- Subliniază cuvântul „juruință”. De câte ori l-ai găsit? _____
- Cine/ce a venit peste lefta? (Judecători 11:29) _____
- Cui a făcut lefta o juruință și când? (Judecători 11:30) _____
- Cine i-a ieșit înaintea lui lefta la întoarcerea de la lupta împotriva lui Amon? (Judecători 11:34) _____
- Cum a reacționat lefta când și-a văzut fiica ieșindu-i înaintea? (Judecători 11:35) _____

Judecători 11:29. Duhul Domnului a venit peste lefta. lefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe, în Galaad, și din Mițpe, din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon.

30. lefta a făcut o juruință Domnului și a zis: „Dacă vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon,

31. oricine va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită de la fiii lui Amon, va fi închinat Domnului și-l voi aduce ca ardere-de-tot.”

32. lefta a pornit împotriva fiilor lui Amon și Domnul i-a dat în mâinile lui.

33. Le-a pricinuit o foarte mare înfrângere, de la Aroer până spre Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăți, și până la Abel-Cheramim. Și fiii lui Amon au fost smeriți înaintea copiilor lui Israel.

34. lefta s-a întors acasă la Mițpa. Și iată că fiică-sa i-a ieșit înaintea cu timpane și jocuri. Ea era singurul lui copil; n-avea fii și nici altă fată.

35. Cum a văzut-o, el și-a rupt hainele și a zis: „Ah, fata mea, adânc mă lovești și mă tulburi! Am făcut o juruință Domnului și n-o pot întoarce.”

36. Ea i-a zis: „Tată, ai făcut o juruință Domnului, fă-mi potrivit cu ceea ce ți-a ieșit din gură, acum, când Domnul te-a răzbunat pe vrăjmașii tăi, pe fiii lui Amon.”

37. Și ea a zis tatălui său: „Atât îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă cobor în munți și să-mi plâng fecioria cu tovarășele mele.”

38. El a răspuns: „Du-te!” Și a lăsat-o slobodă două luni. Ea s-a dus cu tovarășele ei și și-a plâns fecioria pe munți.

39. După cele două luni, s-a întors la tatăl ei și el a împlinit cu ea juruința pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s-a făcut în Israel obiceiul

40. că, în toți anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe fiica lui lefta, Galaaditul, patru zile pe an.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă **Proverbe 20:25** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

Proverbe 20:25

Este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă și, abia după ce a făcut juruința, să se gândească.

- Care este cursa pentru om?

- Ce face omul abia apoi?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Poate gândindu-se și la exemplul lui Iefta, Solomon avea să spună mai târziu că „este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă și, abia după ce a făcut juruința, să se gândească” (Proverbe 20:25). Adeseori avem impresia că dacă îi promitem lui Dumnezeu tot felul de lucruri, îl putem îndupleca să facă sau să ne dea ceea ce vrem noi.

Prin promisiunea sa, ce a încercat Iefta să-l determine pe Dumnezeu să facă? Ai încercat vreodată să faci ceva asemănător cu Dumnezeu? Cum se numește încercarea de a-l determina pe Dumnezeu să facă ce vrem noi?

Citește Matei 5:33-37. Este așa felul tău de a vorbi? Dacă da, scrie o rugăciune de mulțumire, iar dacă nu scrie o rugăciune de mărturisire.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 13:1-25** și află care este numele îngerului ce a vestit nașterea lui Samson. 😊

ȘTIAI CĂ...

situația în care s-a pus lefta prin jurământul său se numește dilemă etică sau morală?

O dilemă morală sau etică este un conflict a două obligații la fel de valabile, dar care într-o anumită situație, nu pot fi respectate deodată. Cele două obligații morale care au devenit conflictuale în situația lui lefta au fost (1) obligația de a-și împlini jurământul făcut lui Dumnezeu și (2) obligația de a nu aduce jertfe umane, lucrul interzis de Dumnezeu prin Lege. Aceasta era dilema morală a lui lefta. Orice decizie ar fi luat ajungea să calce una din obligațiile morale clar stipulate de Dumnezeu în Lege. Rezolvarea acestor dileme etice sau morale se face ierarhizând cele două obligații în situația respectivă. Care din cele două era mai importantă? Lefta a considerat că respectarea promisiunii făcute lui Dumnezeu era mai importantă. Important de precizat că orice ar fi decis, lefta era vinovat înaintea lui Dumnezeu de călcarea uneia dintre poruncile Sale. Tu ce ai fi ales?

<https://www.ccea.ro/dilemele-etice-si-cadrela-de-evaluare-morala/>, accesat în 10.01.2026

CUM SPUI ALTFEL?

Judecători 10:1-12:15

Scrie în spațiile libere câte un sinonim pentru cuvintele indicate.

Alege **1 din cuvintele indicate** și formulează o propoziție (frază) care să te reprezinte pe tine, pe cât posibil 😊.

juruință

slobod

smerit

izgoni

căpetenie

Cum l-ai descrie pe lefta, ținând cont de ce spune textul, direct sau indirect?
Notează cel puțin **3 alte caracteristici**.

IEFTA

viteaz

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 10:1-12:15

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 11:29-33**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 11:29. Duhul Domnului a venit peste _____. Iefta a străbătut Galaadul și _____; a trecut la Mițpe, în Galaad, și din Mițpe, din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui _____.

30. Iefta a făcut o _____ Domnului și a zis: „_____ vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon,

31. _____ va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea _____ de la fiii lui Amon, va fi _____ Domnului și-l voi aduce ca ardere-de-tot.”

32. Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon și _____ i-a dat în mâinile lui.

33. Le-a _____ o foarte mare înfrângere, de la _____ până spre _____, loc care cuprindea _____ de cetăți, și până la Abel-Cheramim. Și fiii lui Amon au fost _____ înaintea copiilor lui Israel.

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 10:1-12:15

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Copiii lui Israel au făcut uneori ce nu plăcea Domnului; au slujit baalilor și astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor și au părăsit pe Domnul și nu l-au mai slujit. (Judecători 10:6)
2. Și au scos dumnezeii străini din mijlocul lor și au slujit Domnului. El s-a îndurat de suferințele lui Israel. (Judecători 10:16)
3. Bătrânii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul să ne audă și să judece dacă nu vom face ce spui.” (Judecători 11:10)
4. Duhul Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe, în Galaad, și din Mițpe, din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon. (Judecători 11:29)
5. El a răspuns: „Du-te!” Și a lăsat-o slobodă trei luni. Ea s-a dus cu tovarășele ei și și-a plâns fecioria pe munți. (Judecători 11:38)

ORDONEAZĂ!

Judecători 10:1-12:15

Desparte în silabe cuvintele de mai jos și încercuiește-le pe cele care au un **număr impar** de silabe.

CĂPETENIE	
FIICA	
ISRAEL	
JURUINȚĂ	
JUDECĂTOR	

CAUTĂ ATENT!**Judecători 10:1-12:15**

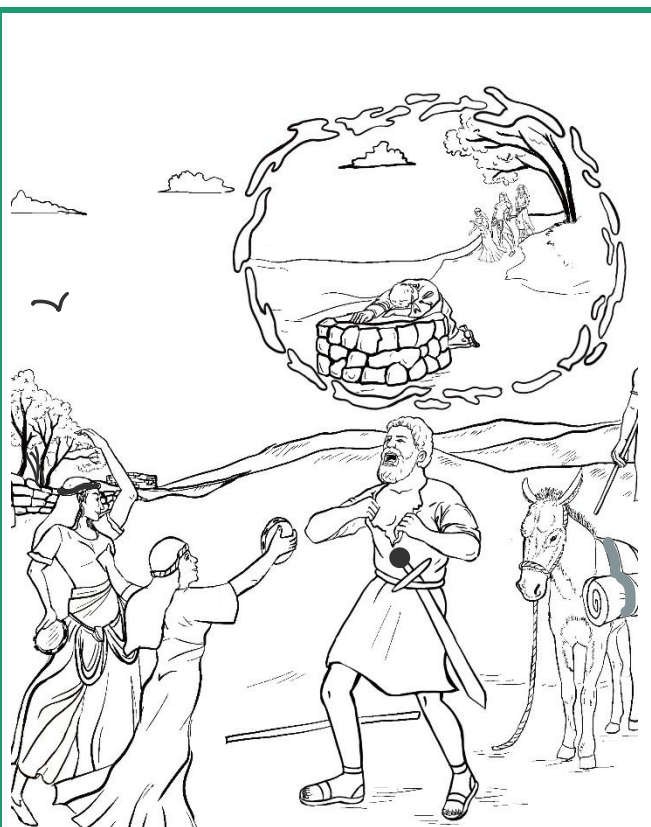
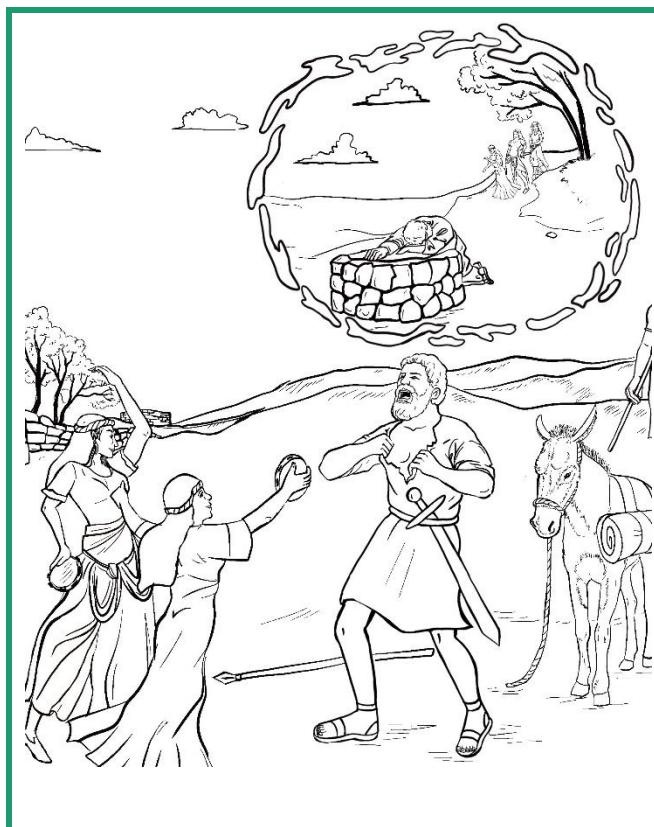
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

IAIR	CĂPETENIA
GALAAD	VITEAZ
AMONIȚII	CASA
IORDAN	MOȘTENIRE
IEFTA	FIICA
SUFERINȚE	OBICEI

S	U	F	E	R	I	N	Ț	E	C
D	F	G	B	N	M	A	R	T	Ă
G	A	L	A	A	D	F	I	N	P
N	M	O	Ș	T	E	N	I	R	E
I	O	R	D	A	N	D	S	O	T
F	N	F	R	C	M	J	U	B	E
D	I	E	F	T	A	D	U	I	N
E	Ț	I	S	G	T	S	N	C	I
R	I	D	C	J	U	O	A	E	A
V	I	T	E	A	Z	D	F	I	S

CE E DIFERIT?

Găsește **10** diferențe între imaginile de mai jos!

ORDONEAZĂ!

Ordonează **crescător** și găsește cuvântul!

U	Ă	U	N	R	J	I	Ț
18:3	2x5	24:6	16:2	25:5	30:10	21:3	18:2

POVESTEA Lecției 10

Judecători 10:1-12:15

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 10

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

După moartea lui Abimelec, fiul lui Ghedeon, au urmat alți judecători în Israel: Tola din seminția lui Isahar și Iair, Galaaditul, din seminția lui Manase. Dar nici unul dintre ei nu a reușit să oprească spirala decăderii Israelului. Așa că Samuel repetă aceleași cuvinte triste: „*copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului*”. De data aceasta aflăm despre mulțimea zeilor cărora s-au închinat: „*au slujit baalilor și astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor și au părăsit pe Domnul și nu l-au mai slujit*” (Judecători 10:6). Este ca și cum cronicarul ne-ar spune că nu a existat idol căruia israeliții să nu i se fi închinat. Nici nu ne mai mirăm că „*Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a vândut în mâinile filistenilor și în mâinile fiilor lui Amon*” (Judecători 10:7). Aproape tot teritoriul Israelului era sub ocupație, iar filistenii și amoniții trecuseră Iordanul și plănuiau să ocupe și teritoriile de la estul Iordanului: teritoriul seminției lui Ruben, Gad și al jumătății seminției lui Manase. Fiind la strâmtoare, copiii lui Israel și-au amintit din nou că în trecut au fost eliberați de atâtea ori de Dumnezeu, așa că „*au strigat către Domnul și au zis: «Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeul nostru și am slujit baalilor»*” (Judecători 10:10). Surprinzător și totuși nu chiar atât de surprinzător, răspunsul lui Dumnezeu este diferit: „*Nu v-am izbăvit Eu de egipteni, de amoriți, de fiii lui Amon și de filistenii? Și când v-au apăsă sidoniții, Amalec și Maon și ați strigat către Mine, nu v-am izbăvit Eu din mâinile lor? Dar voi M-ați părăsit și ați slujit altor dumnezei. De aceea nu vă voi mai izbăvi. Duceți-vă și chemați pe dumnezeii pe care i-ați ales; ei să vă izbăvească în vremea strâmtorării voastre!*” (Judecători 10:11-14). Nu se poate spune că Dumnezeu nu a fost corect în ceea ce le-a spus! Și pentru ei atunci, ca și pentru noi astăzi, Dumnezeu era un fel de manta de vreme rea: când le mergea bine, uitau de El, dar când le mergea rău, brusc își aminteau de El. Nu era normal ca Dumnezeu să le spună: „*Descurcați-vă!*”? Era foarte clar că nu mai aveau la cine să meargă pentru că, cel mai probabil, aduseseră jertfe idolilor lor și nu fuseseră scăpați, așa că Dumnezeul lor a ajuns să fie ultima speranță, în loc să fie singura lor opțiune. Așa că ei „*au zis Domnului: «Am păcătuit, fă-ne ce-Ți va plăcea. Numai izbăvește-ne astăzi!»*” (Judecători 10:15). Dar nu doar au zis, ci au trecut și la fapte și „*au scos dumnezeii străini din mijlocul lor*”, i-au sfărâmat și „*au slujit Domnului. El S-a îndurat de suferințele lui Israel*” (Judecători 10:16). Dumnezeu este așa cum S-a prezentat lui Moise pe muntele Sinai: „*Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincios, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!*” (Exod 34:6-7).

Dar israeliții continuau să aibă o problemă: „*cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon?*” (Judecători 10:18a). Nu era între ei nimeni suficient de curajos și de priceput la război să înceapă și să organizeze lupta. În acest context, ei și-au amintit de cineva pe care în trecut îl disprețuiseră și-l alungaseră. El se numea Iefta, „*era un om viteaz*”, fiul unei prostituate, iar tatăl său era Galaad, fiul lui Manase (Judecători 11:1). Pentru că nu era fiu legitim, frații săi l-au alungat spunându-i: „*Tu nu vei avea moștenire în casa tatălui nostru, căci ești fiul unei alte femei*” (Judecători 11:2). În vremea aceea, să nu mai ai moștenire însemna să nu mai ai ce mânca și nici unde să stai. Cum am spune noi astăzi, frații lui l-au aruncat în drum, așa că Iefta a plecat undeva departe „*în țara Tob*” și cronicarul ne spune că „*niște oameni fără câpătâi s-au strâns la Iefta și făceau plimbări cu el*” (Judecători 11:3). Acum, Biblia nu ne spune ce fel de plimbări făcea Iefta însoțit de acești oameni. Dar într-o zi, pe când Iefta își vedea de treburile lui, a ajuns la el o delegație a israeliților din care făceau parte reprezentanți ai seminției lui Manase și ai lui Efraim. Lui Iefta nu-i venea să-și creadă ochilor, iar când a și auzit cererea lor a izbucnit în râs, pentru că nu-i venea să-și creadă urechilor. Și cum ar fi putut crede astfel de cuvinte: „*Vino de fii căpetenia noastră și să batem*

pe fiii lui Amon" (Judecători 11:6)? De altfel lefta nu i-a scutit și le-a răspuns: „Nu m-ați urât voi și nu m-ați izgonit voi din casa tatălui meu? Pentru ce veniți la mine acum, când sunteți în strâmtorare?” (Judecători 11:7). Îi luaseră moștenirea și acum veneau să-i ofere să fie stăpân peste toate ținuturile seminției lui Manase și Efraim?! Așa că lefta a mai întrebat odată, neîncrezător: „Dacă mă aduceți înapoi ca să bat pe fiii lui Amon și dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia voastră?” (Judecători 11:9). Dar cum lefta era cea mai bună variantă pe care o aveau în acel moment, conducătorii Galaadului i-au răspuns: „Domnul să ne audă și să judece dacă nu vom face ce spui” (Judecători 11:10). Așa că „lefta a pornit cu bătrânii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui și l-a așezat căpetenie, și lefta a spus din nou înaintea Domnului, la Mițpa, toate cuvintele pe care le rostise” (Judecători 11:11). În felul acesta Dumnezeu s-a îndurat nu doar de poporul său, ci și de lefta! Din cel mai disprețuit fiu al lui Galaad l-a făcut căpetenia seminției lui Manase și l-a făcut izbăvitorul și judecătorul lui Israel. Este plăcerea lui Dumnezeu să se folosească de oamenii disprețuiți de ceilalți, să-i ridice și să le ofere cinste.

lefta a încercat mai întâi să evite lupta cu împăratul amonit și să obțină pacea, dar acesta a refuzat cu încăpățănare argumentele aduse. În dialogul său cu împăratul amonit, lefta a dovedit că știa bine istoria și geografia lui Israel. Mesajul adresat împăratului amonit se încheia astfel: „Și tot ce ne-a dat în stăpânire Domnul Dumnezeul nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpânim? Ești tu mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui? Iată că sunt trei sute de ani de când locuiește Israel la Hesbon și în satele din jurul lui, la Aroer și în satele din jurul lui și în toate cetățile care sunt pe malul Arnonului. Pentru ce nu i le-ați luat în tot timpul acesta? Eu nu te-am supărat deloc, și rău te-ai purtat cu mine, făcându-mi război. Domnul să judece lucrul acesta. El să fie astăzi judecător între fiii lui Israel și fiii lui Amon” (Judecători 11:24-27).

Cuprins de elan și dornic să-L înduplece cumva pe Dumnezeu să-i dea biruință în ziua aceea, lefta a făcut lui Dumnezeu o promisiune pe care a regretat-o amarnic mai târziu. Oare despre ce să fie vorba? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm despre ce a fost vorba.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Poate gândindu-se și la exemplul lui lefta, Solomon avea să spună mai târziu că „este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduință sfântă și, abia după ce a făcut juruința, să se gândească” (Proverbe 20:25). Adeseori avem impresia că dacă îi promitem lui Dumnezeu tot felul de lucruri, îl putem îndupleca să facă sau să ne dea ceea ce vrem noi. Sau poate și voi ați făcut așa în relație cu părinții voștri. Le-ați promis că veți face cutare sau cutare lucru dacă ei vă lasă să faceți ce doriți. Iar după ce părinții v-au ascultat, voi v-ați făcut că uitați pentru că v-ați dat seama că nu chiar vreți să faceți ceea ce le-ați promis. Nu o dată am auzit despre oameni care, bolnavi fiind, i-au promis lui Dumnezeu că dacă-i vindecă, ei se vor pocăi. El le-a dat sănătate, dar ei nu s-au pocăit, ci s-au făcut că uită. Să nu ne jucăm cu Dumnezeu! Decât să-I promitem ceva și să nu facem, mai bine să nu-i promitem nimic. Dar dacă l-am promis ceva, să ne ținem de promisiune și să nu credem că-L putem păcăli. „Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Ce seamănă omul aceea va și seceră” (Galateni 6:7).

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 11

JUDECĂTORI 13:1-25

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 13:15-25**.
- Ce îl îndeamnă îngerul pe Manoah să facă? (Judecători 13:16)
- Ce îi cere Manoah Îngerului Domnului și de ce? (Judecători 13:17)
- Cum a știut soția lui Manoah că nu vor muri? (Judecători 13:23)

Judecători 13:15. Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îngăduie-mi să Te opresc și să-Ți pregătesc un ied.”

16. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă M-ai opri, n-aș mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere-de-tot, s-o aduci Domnului.” Manoah nu știa că este Îngerul Domnului.

17. Și Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care-Ți este numele, ca să-Ți aducem slavă, când se va împlini cuvântul Tău?”

18. Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri Numele? El este Minunat.”

19. Manoah a luat iedul și darul de mâncare și a adus jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune în timp ce Manoah și nevastă-sa priveau.

20. Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului.

Văzând lucrul acesta, Manoah și nevastă-sa au căzut cu fața la pământ.

21. Îngerul Domnului nu S-a mai arătat lui Manoah și nevastei lui. Atunci, Manoah a înțeles că este Îngerul Domnului

22. și a zis nevastei sale: „Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu.”

23. Nevastă-sa i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea-de-tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri.”

24. Femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson. Copilul a crescut și Domnul l-a binecuvântat.

25. Și Duhul Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între Țorea și Eștaol.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele *șase întrebări fundamentale ale observării*: *CINE?*, *CE?*, *UNDE?*, *CÂND?*, *CUM?* și *DE CE?*, **observă Psalm 139:16-17** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Psalm 139:16-17

Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor!

¹ Există cântec adaptat după acest text, <https://www.youtube.com/watch?v=C1fBEod-8jA>.

- Ce se întâmpla când eram doar un plod fără chip, adică un embrion?

- Cum sunt gândurile lui Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Samson a fost un copil special pe care Dumnezeu l-a ales încă înainte de a se naște pentru a fi eliberatorul poporului Israel. Dumnezeu, în suveranitatea Lui, i-a fixat un scop special în viață. Când a fixat acest scop, Dumnezeu nu l-a întrebat nici pe el și nici pe părinții lui. Încă de când era în burtica mamei lui, ochii lui Dumnezeu l-au văzut și mâna Lui îi scrisese toate zilele care-i fuseseră rânduite.

Citește Psalmul 33:13-15 și Proverbe 15:3. Ce îți spun aceste versete despre Dumnezeu? Dacă Dumnezeu te vede tot timpul, ce schimbă acest lucru în viața ta?

Dacă Dumnezeu te-a creat într-un mod unic, înseamnă că El are și un rol specific, unic pentru tine. Ce efect ar trebui să aibă acest lucru asupra obiceiului de a te compara cu alții? De ce nu este bine s-o faci?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 14:1-20** și află care era miza ghicitorii spuse de Samson nuntașilor săi.

ȘTIAI CĂ...

arătările Îngerului Domnului sunt numite și teofanii?

Cuvântul „teofanie” înseamnă apariție a lui Dumnezeu și vine din grecescul *theos* (Dumnezeu) și *phaino* (a apărea). Mulți s-au întrebat cine este acest trimis special? Unii cercetători cred că Îngerul Domnului este Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos Însuși. Primul argument este că atât Ghedeon, cât și Manoah, când înțeleg cu cine s-au întâlnit, se tem că vor muri pentru că ei știau cuvintele spuse de Dumnezeu lui Moise: „*nu poate omul să mă vadă și să trăiască*” (Exod 33:20). Deci ei văd pe cineva care se aseamănă cu Dumnezeu. Apoi Duhul Sfânt nu a apărut niciodată în chip omenesc, ci doar în chip de porumbel. În plus, Domnul Isus afirmă de mai multe ori că El este trimis de Tatăl. Iar autorul Epistolei către Evrei ne spune că Dumnezeu „*ne-a vorbit prin Fiul*” (Evrei 1:2). Fiul lui Dumnezeu este Cel care s-a întrupat, a luat trup de om și a devenit singura persoană din Sfânta Treime pe care oamenii au văzut-o. Ar fi oare imposibil ca El să se fi arătat oamenilor și înainte de întruparea Sa? Eu cred că nu.

https://www.preceptaustin.org/angel_of_the_lord, accesat în 11.01.2026

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 13:1-25

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 13:1-5**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 13:1. Copiii lui Israel au făcut _____ ce nu plăcea Domnului, și Domnul i-a dat în mâinile filistenilor timp de _____ de ani.
2. Era un om în _____, din familia daniților, care se chema _____. Nevastă-sa era stearpă și nu _____.
3. Îngerul Domnului S-a arătat _____ și i-a zis: „Iată că tu ești stearpă și n-ai copii, dar vei rămâne _____ și vei naște un fiu.
4. Acum, ia bine seama să nu _____ nici vin, nici băutură tare și să nu _____ nimic necurat.
5. Căci vei rămâne însărcinată și vei naște un _____. _____ nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi _____ lui Dumnezeu din pântecul mamei lui și el va începe să _____ pe Israel din mâna filistenilor.”

ORDONEAZĂ!

Judecători 13:1-25

Pune în ordine silabele amestecate. Care este numărul total al silabelor din cuvintele cu număr par de silabe? Dar pentru cele cu număr impar? _____ / _____

Calculează **produsul** acestor 2 numere. _____

NAT – MI – NU

DUL – IE

ME – FE – IA

TU – U – BĂ – RĂ

MÂNT – PĂ

ALEGE CORECT!**Judecători 13:1-25**

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Din ce seminție făcea parte Manoah, tatăl lui Samson? (Judecători 13:2)		5. Ce a adus Manoah ca jertfă Domnului pe stâncă? (Judecători 13:19)	
a. Manase	N	a. un ied și un dar de mâncare	N
b. Dan	R	b. un miel	F
c. Efraim	M	c. un porumbel	Ă
2. Cum trebuia să fie copilul promis, încă din pântecul mamei lui? (Judecători 13:5)		6. Ce a făcut Îngerul după ce s-a aprins jertfa? (Judecători 13:20)	
a. deosebit	U	a. s-a făcut nevăzut	R
b. frumos	I	b. a plecat	A
c. închinat Domnului	Â	c. S-a suit în flacăra altarului	I
3. Unde se afla soția lui Manoah când i s-a arătat din nou Îngerul? (Judecători 13:9)		7. De ce s-a speriat Manoah și a crezut că vor muri? (Judecători 13:22)	
a. pe un ogor	N	a. pentru că nu înțelegea ce se întâmpla	I
b. în casă	M	b. pentru că a văzut pe Domnul	T
c. la fântână	T	c. pentru că era fricos	P
4. Ce a spus Îngerul despre Numele lui? (Judecători 13:18)		8. Ce s-a întâmplat cu copilul născut care creștea? (Judecători 13:24)	
a. că nu are nume	U	a. a devenit frumos	I
b. El este Minunat	D	b. a devenit cunoscut	T
c. că nu trebuie să-l cunoască	A	c. Domnul l-a binecuvântat	E

Cum sunt zile noastre, ale fiecăruia? _____

JOACA CUVINTELOR**Judecători 13:1-25**

Folosește **rădăcina** cuvântului găsit anterior și scrie **2 expresii** pornind de la ea.

Alege una din aceste expresii și formulează o propoziție/frază care să te reprezinte pe tine.

1. _____

2. _____

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 13:1-25**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului, și Domnul i-a dat în mâinile filistenilor timp de treizeci de ani. (Judecători 13:1)
- Îngerul Domnului S-a arătat femeii și i-a zis: „Iată că tu ești stearpă și n-ai băieți, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. (Judecători 13:3)

3. Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, Te rog, să mai vină o dată la noi omul lui Dumnezeu pe care L-ai trimis și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!” (Judecători 13:8)
4. Ea a alergat încet să dea de veste bărbatului ei și i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine mi s-a arătat iarăși.” (Judecători 13:10)
5. Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri Numele? El este Minunat.” (Judecători 13:18)

CAUTĂ ATENT!**Judecători 13:1-25**

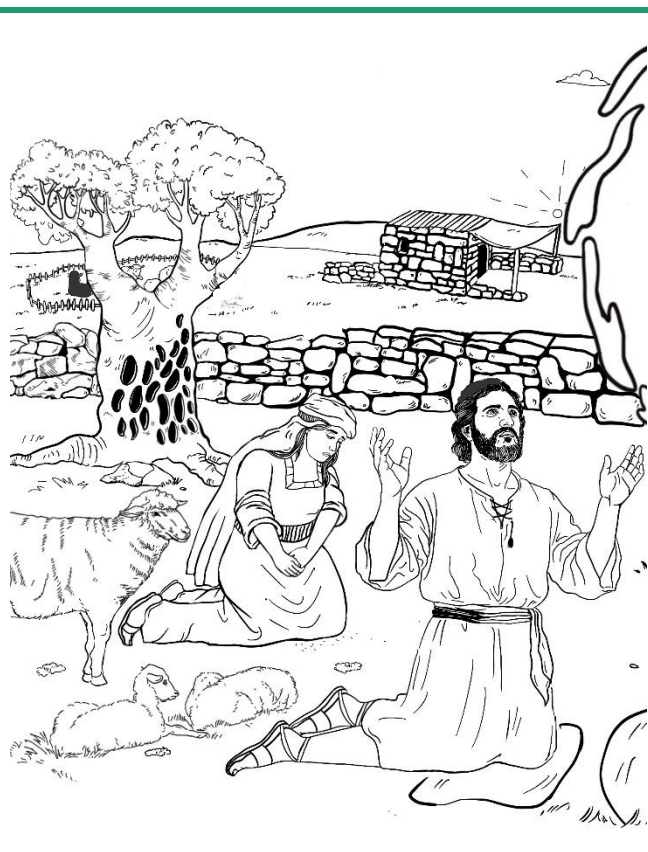
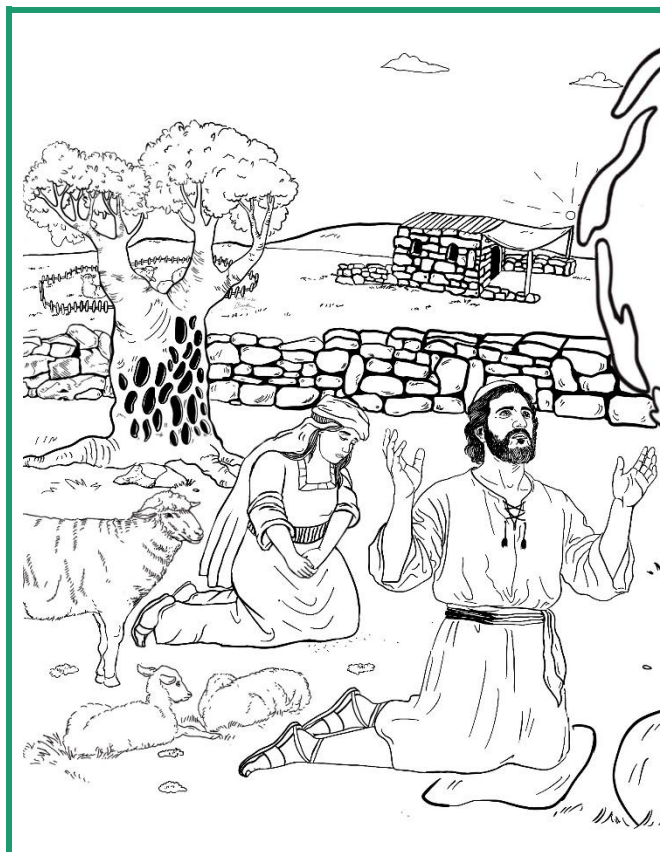
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

ISRAEL	COPIL
FILISTENI	ÎNCHINAT
MANOAH	RUGĂCIUNE
DAN	MINUNAT
ÎNGERUL	MINUNE
NECURAT	SAMSON

S	D	M	I	N	U	N	A	T	S
Î	N	G	E	R	U	L	F	T	A
N	N	E	C	U	R	A	T	D	M
C	V	C	H	G	E	R	T	H	S
H	B	O	P	Ă	C	H	P	M	O
I	G	P	T	C	Z	V	B	A	N
N	F	I	L	I	S	T	E	N	I
A	T	L	R	U	H	T	D	O	N
T	N	M	I	N	U	N	E	A	K
I	S	R	A	E	L	O	P	H	N

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 11

Judecători 13:1-25

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 11

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Cu siguranță ați observat că istoria poporului Israel din cartea Judecători se tot repetă: poporul a făcut ce nu plăcea Domnului, Domnul i-a dat în mâna unor popoare străine care i-au supus și i-au asuprit, apoi din mijlocul necazului ei au strigat la Domnul după ajutor, Domnul în bunătatea lui le-a dat un eliberator, după care a urmat o perioadă de pace și prosperitate, la sfârșitul căreia aflăm că poporul a făcut din nou ce nu plăcea Domnului. Și astfel, generație după generație, au repetat aceeași istorie. Și istorisirea de astăzi începe la fel ca celelalte: „*copiii lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului, și Domnul i-a dat în mâinile filistenilor timp de patruzeci de ani*” (Judecători 13:1). Uau! Patruzeci de ani? Până acum cea mai lungă perioadă în care au fost asupriți a fost de douăzeci de ani. Iar acum erau asupriți de patruzeci de ani de ani! Ce v-ați aștepta să urmeze după o perioadă atât de lungă de asuprire? Strigătul poporului către Dumnezeu pentru eliberare, nu? Ei bine, de data aceasta el lipsește. Nu știm de ce lipsește pentru că autorul nu ne spune. Dar poate că se obișnuiseră să fie robi și își pierduseră orice speranță de eliberare. Sau poate credeau că Dumnezeu nu-i va mai asculta, pentru că de prea multe ori Îl părăsiseră și se închinaseră altor dumnezei. Însă de data aceasta Dumnezeu nu mai așteaptă ca poporul să-i ceară un eliberator, ci El alege să ridice pe cineva care să aducă eliberarea. Dar oare pe cine? Și cum o va face de data aceasta? Eu sunt curios să aflu pentru că am văzut datele trecute că de fiecare dată când Dumnezeu a dat poporului său un eliberator, El a făcut-o altfel. De data aceasta Dumnezeu s-a oprit în dreptul seminției lui Dan, într-o cetate numită Țorea, la un israelit care se numea Manoah și a cărui soție nu putea avea copii. Probabil că femeia era la câmp, își lăsase furca, ulciorul și traista la o parte și se odihnea cu capul pe un snop. Atunci „*Îngerul Domnului S-a arătat femeii și i-a zis: «Iată că tu ești stearpă și n-ai copii, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Acum, ia bine seama să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat. Căci vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui și el va începe să izbăvească pe Israel din mâna filistenilor»*” (Judecători 13:3-5). Iată o experiență care cu siguranță a surprins-o pe soția lui Manoah. Și ce veste minunată promisă! Ea care nu putea avea copii urma să aibă un băiat! Și încă unul deosebit, ales de Dumnezeu încă înainte de a se naște ca să înceapă să elibereze poporul Său de sub asuprirea filistenilor. Așa că s-a dus și a spus și soțului ei vestea cea mare. Poate vi se par ciudate poruncile primite de la înger. Dar să știți că în trecut, în Israel, un om care dorea să petreacă o perioadă în care să se dedice lui Dumnezeu cu totul, trebuia să facă o „*juruință de nazireat*”. În această perioadă el nu avea voie să bea vin, nici altă băutură stoarsă din struguri, nu avea voie să mănânce nici struguri proaspeți, nici uscați și nici chiar sămburi de struguri. În plus, el nu avea voie să se tundă – părul netuns fiind semnul exterior al faptului că, pentru o perioadă, acel om se închinase pe sine lui Dumnezeu. El nu putea nici să participe la vreo înmormântare, ci „*în tot timpul nazireatului să fie închinat Domnului*” (Numeri 6:2-8).

Dar să ne întoarcem la familia lui Manoah. Auzind cuvintele soției sale, Manoah a rămas destul de nedumerit, așa că „a făcut Domnului următoarea rugăciune: «Doamne, Te rog, să mai vină o dată la noi omul lui Dumnezeu pe care L-ai trimis și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!»” (Judecători 13:8). Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și Îngerul Domnului s-a arătat din nou soției lui într-o altă zi când aceasta era la câmp. Ea l-a chemat repede pe Manoah și, după ce a ajuns, el s-a asigurat că vorbește cu exact aceeași persoană care-i dăduse inițial vestea cea mare soției sale și i-a spus: „acum, dacă se va împlini cuvântul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil și ce va fi de făcut?” (Judecători 13:12) Nu știm ce fel de răspuns aștepta Manoah, dar îngerul Domnului i-a spus și lui exact ce îi spusese și soției lui cu câteva zile în urmă: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste niciun rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit” (Judecători 13:13-14).

Ce mesaj deosebit a avut îngerul pentru familia lui Manoah! Oare ce avea să urmeze? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm detaliile acestei istorii cât se poate de interesantă!

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Samson a fost un copil special pe care Dumnezeu l-a ales încă înainte de a se naște pentru a fi eliberatorul poporului Israel. Dumnezeu, în suveranitatea Lui, i-a fixat un scop special în viață. Când a fixat acest scop Dumnezeu nu l-a întrebat nici pe el și nici pe părinții lui. Încă de când era în burtica mamei lui, ochii lui Dumnezeu l-au văzut și mâna Lui îi scrisese toate zilele care-i fuseseră rânduite. Ei bine, să știți că lucrul acesta este adevărat și pentru voi. Dumnezeu v-a cunoscut pe fiecare din voi încă înainte să vă nașteți. Ochii lui v-au văzut încă de când erați ascunși în burtica mamicilor voastre și mâna lui Dumnezeu a notat toate zilele pe care le veți avea pe acest pământ. Voi, fiecare dintre voi, sunteți speciali în ochii lui Dumnezeu și sunteți valoroși! El v-a dat viață, El v-a dat trupul pe care-l aveți și tot El, cred eu, v-a dat fiecăruia din voi un rol deosebit în planurile Lui. Poate că rolul vostru nu va fi la fel de spectaculos precum cel al lui Samson, dar indiferent de cât de *nespectaculos* ar fi el, este important să știți că Dumnezeu vi l-a dat și astfel să vă bucurați împlinindu-l. Nu vă comparați între voi! Dumnezeu nu vă compară și v-a pregătit fiecăruia din voi un loc și un rol în Împărăția Lui.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 12

JUDECĂTORI 14:1-20

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 14:10-20**.
- Subliniază cuvintele din familia cuvântului „a ghici”. Câte ai găsit? _____
- Cât timp le-a dat Samson tovarășilor de la ospăț pentru dezlegarea ghicitorii? (Judecători 14:12) _____
- La cine au apelat ei după trei zile pentru dezlegarea ghicitorii? (Judecători 14:15) _____
- Cum era Samson după ce s-a coborât la Ascalon? (Judecători 14:19) _____

Judecători 14:10. Tatăl lui Samson s-a coborât la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii.

11. Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși, care au stat împreună cu el.

12. Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte zile ale ospățului și dacă o veți dezlega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.

13. Dar, dacă n-o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.” Ei i-au zis: „Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim.”

14. Și el le-a zis: „Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă, Și din cel tare a ieșit dulceață.”

15. Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a șaptea, au zis nevastei lui Samson: „Înduplecă pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea, altfel te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat aici ca să ne jefuiți, nu-i așa?”

16. Nevasta lui Samson plângea lângă el și zicea: „Tu n-ai decât ură pentru mine și nu mă iubești; ai

spus o ghicitoare copiilor poporului meu și nu mi-ai dezlegat-o!” Și el i-a răspuns: „N-am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele, să ți-o dezleg ție?”

17. Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile cât a ținut ospățul și, în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

18. Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce decât mierea și ce este mai tare decât leul?” Și el le-a zis: „Dacă n-ați fi arat cu juncana mea, Nu mi-ați fi dezlegat ghicitoarea.”

19. Duhul Domnului a venit peste el și s-a coborât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce dezlegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie și s-a suit la casa tatălui său.

20. Nevastă-sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten el.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele *șase întrebări fundamentale ale observării*: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă **Proverbe 16:32** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Proverbe 16:32

Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 4** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Cine prețuiește mai mult decât un viteaz?

- Cine este mai prețios decât cel ce cucerește cetăți?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Samson a fost un om special pentru că Dumnezeu l-a ales să-I fie închinat Lui încă dinainte de a se naște. Însemna aceasta că el putea să calce poruncile lui Dumnezeu fără să sufere consecințele neascultării lui? Cu siguranță, nu! După ce a decis să facă ceea ce i-a plăcut și s-a căsătorit cu o fată filistină, Samson a avut discuții cu părinții, a fost manipulat și trădat de soție, a fost înșelat de prieteni și apoi soția lui a fost dată altcuiva.

Citește Proverbe 5:22-23 și 25:28. Cu cine seamănă cel care nu se stăpânește și care este consecința ultimă a neînfrânării?

Ce ți-e mai ușor să faci: ce este bine, sau ceea ce îți place? Care sunt aspectele sau situațiile în care nu te poți stăpâni?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 15:1-20** și află ce face Dumnezeu pentru ca Samson să-și astâmpere setea.

Alege unul din aceste cuvinte și formulează o propoziție care să te reprezinte pe tine.

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 14:1-20

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Samson s-a coborât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu bătrân mugind. (Judecători 14:5)
2. După câțva timp, s-a dus iarăși la Timna ca s-o ia și s-a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în jurul leului era un roi de albine și miere. (Judecători 14:8)
3. Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele trei zile ale ospățului și dacă o veți dezlega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb. (Judecători 14:12)
4. Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a treia, au zis nevestei lui Samson: „Înduplecă pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea, altfel te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat aici ca să ne jupuiți, nu-i așa?” (Judecători 14:15)
5. Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile cât a ținut ospățul și, în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii. (Judecători 14:17)

Un pic de MATE!

Unește căsuțele astfel încât prin adunarea numerelor să obții de fiecare dată **numărul 30**.

Ce reprezintă acest număr în lecția de astăzi? _____

30

15

20

12

7

10

0

23

15

18

CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 14:1-20

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform Judecători 14:1-6, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 14:1. Samson s-a coborât la _____ și a văzut acolo o femeie din fetele _____.

2. Când s-a suit _____, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o _____ de nevestă.”

3. Tatăl său și _____ sa i-au zis: „Nu este _____ femeie între fetele _____ tăi și în tot poporul _____, de te duci să-ți iei nevestă de la filistenii, care sunt netăiați împrejur?” Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi _____.”

4. Tatăl său și mama sa nu _____ că lucrul acesta venea de la _____, căci Samson _____ un _____ de ceartă din partea filistenilor. În vremea aceea, filistenii _____ peste Israel.
5. _____ s-a coborât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la _____ din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu tânăr _____.
6. Duhul Domnului a _____ peste Samson și, fără să aibă ceva în _____, Samson a _____ pe leu cum se sfâșie un _____. N-a spus tatălui său și mamei sale ce _____.

CAUTĂ ATENT!**Judecători 14:1-20**

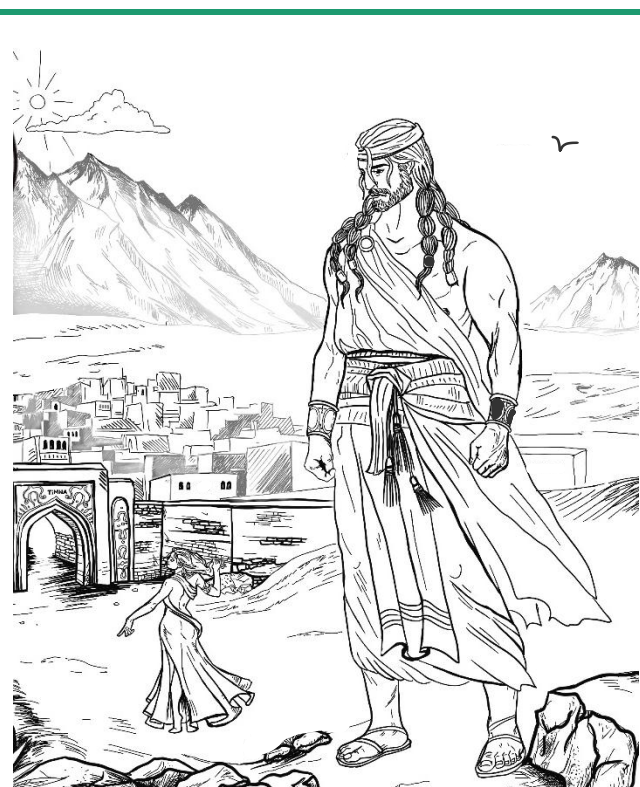
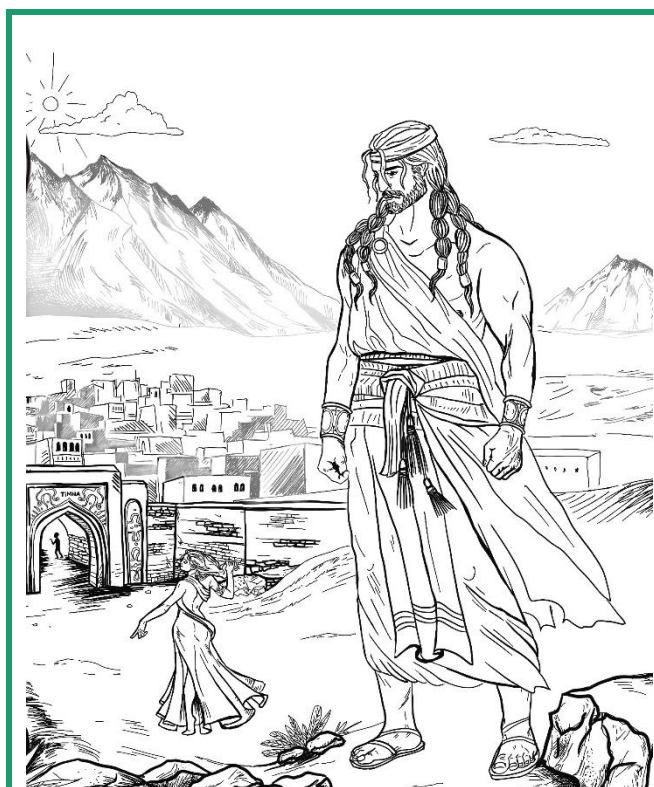
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

TIMNA	GHICITOARE
FEMEIE	OSPĂȚ
NEVASTĂ	DULCEAȚĂ
SAMSON	MÂNIE
LEUL	HAINE
MIERE	OAMENI

T	Z	O	N	E	V	A	S	T	Ă
C	I	A	V	B	L	R	T	N	M
S	A	M	S	O	N	E	S	E	Â
F	C	E	N	R	T	N	U	B	N
Z	P	N	D	A	A	P	H	L	I
G	H	I	C	I	T	O	A	R	E
V	M	I	E	R	E	S	I	C	V
B	M	E	R	T	U	P	N	B	P
F	E	M	E	I	E	Ă	E	N	R
D	U	L	C	E	A	Ț	Ă	P	T

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 12

Judecători 14:1-20

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 12

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Am aflat data trecută că Dumnezeu a hotărât să ridice un eliberator pentru poporul Său, Israel, înainte ca el să strige după ajutor. A făcut lucrul acesta într-un fel nou, arătându-se unei familii din seminția lui Dan și anunțându-i că, în ciuda faptului că femeia nu putea avea copii, ea totuși va rămâne însărcinată și va naște un copil pe care Dumnezeu îl alesese să îndeplinească misiunea de a elibera poporul de sub asuprirea filistenilor. Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit, copilașul s-a născut și părinții lui i-au pus numele Samson. Despre el Îngerul Domnului spusese că „*briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui*” (Judecători 13:5). Semnul exterior al faptului că cineva era închinat Domnului era acela că nu avea voie să-și tundă părul. Dar când cineva era închinat Domnului însemna și că el nu doar avea o misiune specială primită din partea lui Dumnezeu, ci și că trebuia să aibă un comportament diferit de al celorlalți oameni, o purtare care să dovedească faptul că era dedicat Domnului. Oare va avea Samson un altfel de comportament? Va fi purtarea lui demnă de misiunea pe care a primit-o? Ei bine, primul lucru pe care-l aflăm despre Samson, care între timp devenise adult, este că „*s-a coborât la Timna și a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: «Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă»*” (Judecători 14:1-2). Părinții săi n-au fost foarte încântați, probabil pentru că filistenii erau dușmanii israeliților, dar și pentru că erau o națiune idolatră și Dumnezeu îi avertizase cu privire la pericolul ca prin căsătorii să ajungă și ei să se închine idolilor popoarelor canaanite. Este foarte posibil ca discuția lor să fi fost destul de aprinsă, dar Samson a insistat: „*la-mi-o, căci îmi place*” (Judecători 14:3), așa că părinții lui au cedat. Cronicarul face apoi o precizare interesantă: „*tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea de la Domnul, căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea filistenilor*” (Judecători 14:4). Dacă lucrul acesta era adevărat, atunci înseamnă că lui Samson nu chiar i-a plăcut de fata respectivă, ci totul era doar o păcăleală menită să stârnească un conflict deschis cu filistenii.

Așa cum se obișnuia în vremea aceea, „*Samson s-a coborât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna*” (Judecători 14:5) pentru a discuta cu familia fetei și pentru a o cere de soție pentru fiul lor. Nu știm cum au decurs discuțiile și dacă Samson a făcut o impresie bună viitoarei soții și părinților acesteia, dar aflăm că Samson a avut parte pe drum de o întâmplare interesantă. „*Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu tânăr mugind. Duhul Domnului a venit peste Samson și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse*” (Judecători 14:5-6). De obicei când un leu agresiv întâlnește un om, omul este sfâșiat de leu. Dar despre Samson ni se spune că el a sfâșiat leul de parcă ar fi fost un ied. Uau! Ce puternic era Samson! Da, cel mai probabil, Samson era un om puternic, cu mușchii bine antrenați, un luptător curajos și abil. Dar

autorul are grijă să ne ajute să înțelegem că secretul puterii lui nu stătea în mușchii bine antrenați, ci în faptul că „*Duhul Domnului a venit peste Samson*”. Așadar puterea lui se datora prezenței Duhului lui Dumnezeu care era prezent peste el, deoarece el era închinat Domnului. Așa cum fac tinerii înainte de căsătorie, Samson a continuat să se întâlnească cu fata filistină de care-i plăcea și să-i viziteze familia. După o vreme, într-una din călătoriile lui, s-a gândit să treacă prin viile din Timna ca să vadă hoitul leului și a avut parte de o surpriză: „*iată că în trupul leului era un roi de albine și miere*” (Judecători 14:8). După ce albinele roiesc – adică pleacă din stup să formeze o nouă familie de albine – ele își caută un loc unde să stea, o casă nouă pentru noua familie. De cele mai multe ori ele intră în vreo scorbură de copac, dar se pare că de data aceasta roiul de albine și-a găsit o casă mai specială: hoitul unui leu. Așa că Samson a văzut ceva ce foarte rar se întâmplă și, în plus, a găsit acolo și miere. Așa că el „*a luat mierea în mână și a mâncat-o pe drum și, când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat și au mâncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului*” (Judecători 14:9). Dacă aș fi fost în locul lui Samson, nici eu nu le-aș fi spus părinților mei de unde am luat mierea 😊. Dacă le-ar fi spus probabil că nici nu s-ar fi atins de ea!

Oare ce s-a întâmplat apoi cu femeia aceasta din Timna? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm în ce fel a căutat Samson un prilej de ceartă cu filistenii și ce a urmat apoi!

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Samson a fost un om special, pentru că Dumnezeu l-a ales să-l fie închinat Lui încă dinainte de a se naște. Însemna aceasta că putea să calce poruncile lui Dumnezeu fără să sufere consecințele neascultării lui? Cu siguranță, nu! După ce a decis să facă **ceea ce i-a plăcut** și s-a căsătorit cu o fată filistină, Samson a avut discuții cu părinții, a fost manipulat și trădat de soție, a fost înșelat de prieteni și apoi soția lui a fost dată altcuiva. În ciuda acestei decizii greșite, Dumnezeu nu-l părăsește, ci rămâne credincios deciziei Lui de a-l folosi pentru a „*începe să izbăvească pe Israel din mâna filistenilor*” (Judecători 13:5). Faptul că Dumnezeu ne cunoaște pe fiecare pe nume, faptul că ne iubește și că ne-a pregătit un rol în planurile Lui, n-ar trebui să ne facă să ne mândrim și să credem că noi putem face **ceea ce ne place**, putem să călcăm în picioare poruncile Lui și să nu-L ascultăm fără să suferim consecințele. Nu! Lucrurile nu stau deloc așa! Ție îți este mai ușor să faci ce îți place sau să faci ce este bine? Uneori a face binele și a face ceea ce ne place sunt lucruri complet diferite. A face binele atunci când nu îți place înseamnă să te înfrânezi, să te stăpânești pe tine însuși și aceasta este spre binele tău. Care sunt acele situații în care preferi să faci ce îți place în loc să asculți de părinți?

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 13

JUDECĂTORI 15:1-20

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 15:11-20**.
- Câți bărbați ai lui Iuda s-au coborât la Samson și unde l-au găsit? (Judecători 15:11)
- Cu ce gând s-au coborât bărbații lui Iuda la Samson? (Judecători 15:22)
- Ce au făcut filistenii când l-au văzut pe Samson legat la Lehi? (Judecători 15:14)
- Ce s-a întâmplat cu Samson și ce a făcut el apoi? (Judecători 15:14b-15)
- Cum a primit Samson apă de băut? (Judecători 15:19)

Judecători 15:11. Atunci, trei mii de bărbați din Iuda s-au coborât la crăpătura stâncii Etam și au zis lui Samson: „Nu știi că filistenii stăpânesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci?” El le-a răspuns: „Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie.”

12. Ei i-au zis: „Noi ne-am coborât să te legăm, ca să te dăm în mâinile filistenilor.” Samson le-a zis: „Jurați-mi că nu mă veți omorî.”

13. Ei i-au răspuns: „Nu, vrem numai să te legăm și să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omorî.” Și l-au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă.

14. Când a ajuns la Lehi, filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci, Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea la brațe s-au făcut ca niște fire de in ars în foc și legăturile i-au căzut de pe mâini.

15. El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni.

16. Și Samson a zis: „Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi; Cu o falcă de măgar, am ucis o mie de oameni.”

17. După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mână. Și locul acela s-a numit Ramat-Lehi (Aruncarea falcii).

18. Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul și a zis: „Tu ai îngăduit, prin mâna robului Tău, această mare izbăvire și acum să mor de sete și să cad în mâinile celor netăiați împrejur?”

19. Dumnezeu a despicat crăpătura stâncii din Lehi și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a întremat și s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi.

20. Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel pe vremea filistenilor.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, **observă 1 Samuel 17:47b** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ

1 Samuel 17:47b

„[...] Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin suliță.

Căci biruința este a Domnului.”

- Prin ce nu mântuie Dumnezeu?

- Cui aparține biruința?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Da, Samson era un om special. Dar secretul puterii nu erau mușchii bine antrenați, ci prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a ales, tot El a început să-l miște, Duhul Domnului a venit peste el când a luptat cu leul și cu filistenii, Dumnezeu îi ascultă rugăciunea și îi dă apă din stâncă. Secretul puterii lui era dependența de Dumnezeu, faptul că era închinat lui Dumnezeu. Tot ceea ce avea era de la Dumnezeu!

Care sunt talentele și abilitățile tale? Cum îi privești pe cei care sunt mai puțini talentați decât tine? Citește Iacov 1:17. De la cine ai primit aceste abilități și talente? Cum le folosești pentru a le pune în folosul altora și al lui Dumnezeu?

Care este primul impuls pe care-l ai atunci când ai un succes? Te lauzi cu el? Cum te raportezi la cei care au pierdut? Îi disprețuiești? I-ai mulțumit lui Dumnezeu pentru că ți-a dat succes?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 16:1-31** și află câți bani au dat filistenii pentru a-l prinde pe Samson.

ȘTIAI CĂ...

vulpile se adaptează ușor vieții urbane?

Vulpea, alături de câine sau lup aparține familiei *Canidae*. Cu toate acestea, asemenea pisicii, vulpea își poate retrage ghearele, se poate cățăra în copaci și atunci când vânează nu aleargă după pradă, ci o pândește și sare asupra ei. Vede foarte bine noaptea, iar auzul foarte fin îi permite să audă mișcările unui șoarece sub un strat de zăpadă de 1 m. Poate atinge o viteză de 50 km și poate alerga fără oprire un timp îndelungat – probabil de aceea Samson a ales vulpile pentru a distruge recoltele filistenilor. Speciile de vulpi trăiesc în medii foarte variate: de la climatul rece (vulpea polară) la deșert (fenecul) și de la păduri și până la mediul urban. Chiar zilele trecute au fost filmate în București, în zona Pieței Victoria, 3 vulpi. Vizuina unei vulpi are mai multe ieșiri, iar când este urmărită își poate ascunde urmele și mirosul, așa că nu degeaba se spune despre ea că este vicleană și inteligentă.

<https://100-facts.com/ro/44-de-fapte-interesante-despre-vulpi/>, accesat în 09.01.2026

ALEGE CORECT!

Judecători 15:1-20

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Ce vreme era când s-a dus Samson să-și vadă nevasta la Timna? (Judecători 15:1)

a. vremea semănatului	V
b. vremea culesului viilor	R
c. vremea seceratului	B

5. Ce promisiune le-a cerut Samson celor din Iuda să-i facă? (Judecători 15:12)

a. că nu-l vor omorî	I
b. că nu-l vor da pe mâna filistenilor	U
c. că-l vor ascunde	L

2. Câte vulpi a prins Samson și le-a legat apoi cozile? (Judecători 15:4)

a. 100	Ă
b. 200	U
c. 300	I

6. Cu câte funii a fost legat Samson? (Judecători 15:13)

a. 7 funii noi	A
b. 2 funii noi	N
c. 3 funii vechi	E

3. Unde s-a dus Samson să locuiască după ce a ars grâul și grădinile filistenilor? (Judecători 15:8)

a. Ascalon	Z
b. casa tatălui său	L
c. crăpătura stâncii Etam	R

7. Ce au făcut filistenii când a ajuns Samson la Lehi? (Judecători 15:14)

a. au sărbătorit	R
b. au început să strige de bucurie	T
c. au început lupta	A

4. Unde au tăbărit filistenii? (Judecători 15:9)

a. în Iuda	U
b. în Efraim	P
c. în Timna	B

8. Câți ani a fost Samson judecător? (Jud. 15:20)

a. 40	E
b. 30	L
c. 20	A

Care este unul din lucrurile care aparțin Domnului?

CUVÂNTUL LIPSĂ**Judecători 15:1-20**

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 15:1-5**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 15:1. După câțva timp, pe vremea _____ grâului, Samson s-a dus să-și _____ nevasta și i-a dus un _____. El a zis: „Vreau să intru la nevastă-mea în _____ ei.”
2. Dar tatăl nevestei nu i-a _____ să intre. „Am crezut că o urăști”, a zis el, „și am dat-o tovarășului tău. Nu este soră-sa cea _____ mai frumoasă ca ea? Ia-o dar în _____ ei.”
3. Samson le-a zis: „De _____ aceasta nu voi fi _____ față de filistenii dacă le voi face rău.”
4. Samson a plecat. A prins trei _____ de vulpi și a luat niște _____, apoi a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o făclie între cele două cozi, la _____.
5. A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în _____ filistenilor și a aprins astfel atât _____ de snopi, cât și grâul care era în picioare, ba încă și grădinile de _____.

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 15:1-20**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Atunci, trei mii de bărbați din Iuda s-au coborât la crăpătura stâncii Etam și au zis lui Samson: „Nu știi că filistenii stăpânesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci?” El le-a răspuns: „Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie.” (Judecători 15:11)
- Când a ajuns la Lehi, filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci, Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea la picioare s-au făcut ca niște fire de in ars în foc și legăturile i-au căzut de pe mâini. (Judecători 15:14)
- Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul și a zis: „Tu ai îngăduit, prin mâna robului Tău, această mare izbăvire și acum să mor de sete și să cad în mâinile celor tăiați împrejur?” (Judecători 15:18)
- Dumnezeu a despica crăpătura stâncii din Lehi și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a întremat și s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi. (Judecători 15:19)
- Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel pe vremea filistenilor. (Judecători 15:20)

POTRIVEȘTE!**Judecători 15:1-20**

FALCĂ DE MĂGAR NEUSCATĂ	CRĂPĂTURA STÂNCII ETAM
300 VULPI	FĂCLII
APĂ	1000 OAMENI
3000 BĂRBAȚI DIN IUDA	STÂNCĂ
LOCUINȚA LUI SAMSON	CAUTĂ PE SAMSON

CAUTĂ ATENT!**Judecători 15:1-20**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

SECERAT

GRÂU

ODAIA

VULPI

FĂCLIE

SNOPI

ETAM

FUNII

IUDA

FALCĂ

MĂGAR

STÂNCĂ

F	S	D	R	T	F	U	N	I	I
D	A	D	F	R	Ă	G	T	H	L
C	F	L	S	E	C	E	R	A	T
R	V	S	C	V	L	C	T	Â	G
T	B	Z	S	Ă	I	S	R	A	U
O	V	C	E	B	E	T	T	M	M
D	I	U	D	A	P	Â	H	Ă	T
A	B	N	L	O	L	N	N	G	G
I	S	N	O	P	I	C	M	A	H
A	C	F	R	T	I	Ă	V	R	N

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

Un pic de MATE!

Câte făclii a folosit Samson, dacă a pus câte o făclie între două cozi ale vulpilor, iar în total a avut 300 de vulpi?
Folosește spațiul alăturat pentru a calcula.

POVESTEA Lecției 13

Judecători 15:1-20

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 13

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Povestea lui Samson continuă și astăzi cu un alt episod. De fapt este povestea conflictului dintre el și filistenii, conflict care a început în timpul nunții lui cu fata din familia filistină. Știm că după ce soția lui a dezlegat filistenilor ghicitoarea lui Samson, acesta a plecat acasă la părinții săi plin de mânie, simțindu-se trădat. După o vreme i-a trecut supărarea și „s-a dus să-și vadă nevasta și i-a dus un ied. El a zis: «Vreau să intru la nevastă-mea în odaia ei»” (Judecători 15:1). Faptul că a dus și un ied ne spune că ar fi dorit să se împace cu soția sa. Însă el nu știa că, după plecarea lui, tatăl fetei, crezând că Samson nu se mai întoarce, o dăduse de soție prietenului său cel mai bun. Probabil surprins și panicat de sosirea și de cererea lui Samson, acesta i-a răspuns încercând să găsească o ieșire din situația complicată în care ajunsese: „Am crezut că o urăști”, a zis el, «și am dat-o tovarășului tău. Nu este soră-sa cea tânără mai frumoasă ca ea? Ia-o dar în locul ei” (Judecători 15:2). Auzind răspunsul, a înțeles ce se întâmplase și, plin de mânie, și-a zis: „de data aceasta nu voi fi vinovat față de filistenii dacă le voi face rău” (Judecători 15:3). Așa că a plecat și le-a pregătit filistenilor una dintre cele mai neplăcute surprize: „a prins trei sute de vulpi și a luat niște făclii, apoi a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o făclie între cele două cozi, la mijloc. A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în grânele filistenilor și a aprins astfel atât stogurile de snopi, cât și grâul care era în picioare, ba încă și grădinile de măslini” (Judecători 15:4-5). Nu știm cum a reușit Samson să prindă cele trei sute de vulpi, dar știm că acțiunea lui a produs filistenilor pagube foarte, foarte mari. Imaginați-vă câmpuri întinse pline cu grâne gata de secerat și grămezi de snopi cuprinse de flăcări și făcute scrum! De toată recolta filistenilor se alesese literalmente praful! Supărați din cauza acestei pagube imense, filistenii s-au întrebat cine le făcuse pocinogul și au aflat că Samson îi băgase în această belea. Au mai aflat că totul se datora faptului că soția lui fusese dată altcuiva, așa că „s-au suit și au ars-o pe ea și pe tatăl ei” (Judecători 15:6). Poate că filistenii au crezut că făcând așa îl vor îmbuna pe Samson, dar au reușit să-l supere și mai tare, așa că el și-a zis: „Așa faceți? Nu voi înceta decât după ce mă voi răzbuna pe voi” (Judecători 15:7), așa că le-a mai dat o mamă de bătaie, după care „s-a coborât și a locuit în crăpătura stâncii Etam” (Judecători 15:8).

Dar filistenii nu puteau să stea cu mâinile în sân, aproape că nu le venea să creadă că un singur om le-a putut pricinui atâtea neazuri, așa că „au pornit, au tăbărit în Iuda și s-au întins până la Lehi” (Judecători 15:9). Speriați, cei din seminția lui Iuda au încercat să evite lupta și să negocieze cu filistenii care le-au răspuns că au venit ca să lege pe Samson și să-i facă cum le-a făcut și el lor.

Oare ce aveau de gând să facă copiii lui Iuda? Chiar aveau de gând să se dea de partea filistenilor și să negocieze cu ei? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm ce au făcut ei cu privire la Samson și cum s-au încheiat lucrurile.

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite.

Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Acest capitol este punctul cel mai înalt al vieții lui Samson, al umblării lui cu Dumnezeu. Este momentul în care el a împlinit planul lui Dumnezeu cu privire la el și a început să elibereze poporul de sub stăpânirea filistenilor. Am fi tentați să admirăm puterea lui fizică absolut excepțională, curajul și faptele lui de vitejie, dar ar fi greșit pentru că toate realizările lui Samson se datorează prezenței Duhului lui Dumnezeu peste el. El a avut putere atunci când Duhul lui Dumnezeu a fost prezent. Duhul Domnului a început să-l miște, Duhul Domnului i-a dat putere în lupta cu puiul de leul, Duhul Domnului fost cu el când a ucis treizeci de filistenii la Ascalon, Duhul Domnului a fost cu el când a trebuit să lupte împotriva unei întregi armate, având ca armă un craniu de măgar. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Samson și a făcut să curgă apă din stâncă. Și Samson ar fi putut spune cuvintele pe care David le-a spus mai târziu, în fața uriașului filistean, Goliat: „*Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulită. Căci biruința este a Domnului*” (1 Samuel 17:47). De aceea este important să învățăm și să ținem minte că succesele noastre, tot ceea ce reușim să facem bine și frumos se datorează lui Dumnezeu. De la El am primit înțelepciune, tot El ne-a dat putere, El ne-a dat diferite talente, El a pus lângă noi oameni de la care să putem învăța, El a avut grijă ca situațiile să ne fie favorabile. Așa că tot ce avem am primit de la Dumnezeu și tot ce suntem i se datorează doar Lui. De la Dumnezeu primim „*orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor*” (Iacov 1:17). El merită să-i dăm toată lauda și gloria și Lui se cuvine să-l mulțumim pentru toate lucrurile.

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 14

JUDECĂTORI 16:1-31

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent textul din **Judecători 16:21-31**.
- Subliniază cuvântul „D(d)umnezeu”. De câte ori l-ai găsit? _____
La cine se referă? _____
- Ce a cerut Samson tânărului care-l însoțea? (Judecători 16:26)

- Ce a făcut Samson? (Judecători 16:28a) _____
- Cum au fost cei care au murit ca urmare a prăbușirii templului? (Judecători 16:30)

Judecători 16:21. Filistenii l-au apucat și i-au scos ochii; l-au coborât la Gaza și l-au legat cu niște lanțuri de aramă. El învârtea la râșniță în temniță.

22. Dar părul capului lui a început iarăși să crească după ce fusese ras.

23. Și domnitorii filistenilor s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon și ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.”

24. Și, când l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicând: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustia țara și ne înmulțea morții.”

25. În bucuria inimii lor, au zis: „Chemați pe Samson, ca să ne desfăteze!” Au scos pe Samson din temniță și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stâlpi.

26. Și Samson a zis tânărului care-l ținea de mână: „Lasă-mă ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa și să mă reazem de ei.”

27. Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca.

28. Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule, adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta și, cu o singură lovitură, să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”

29. Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc pe care se sprijinea casa și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui și altul, la stânga.

30. Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.

31. Frații lui și toată casa tatălui său s-au coborât și l-au luat. Când s-au suit înapoi, l-au îngropat între Țorea și Eștaol, în mormântul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Psalm 145:17-18 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Psalm 145:17-18

Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui.

Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 5** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Cum este Dumnezeu în căile și faptele Sale?

- Lângă cine este Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Lui Samson i-a fost mai ușor să se lupte cu filistenii, decât să-i rămână credincios lui Dumnezeu. Pentru că n-a rămas în lumina umblării cu Dumnezeu, Samson a sfârșit în întunericul orbirii. Și nouă ne place să fim eroi, să avem succes, să facem lucruri spectaculoase pentru Dumnezeu, să facem minuni și rugăciunile noastre să fie ascultate imediat, dar eșuăm la testul simplu al ascultării de părinți și de Dumnezeu.

Prin ce evenimente din viața lui Samson și-a arătat Dumnezeu dreptatea? Citește 1 Petru 2:21-24. În ce fel s-a arătat dreptatea lui Dumnezeu pentru mine și pentru tine?

Prin ce evenimente din viața lui Samson, Dumnezeu și-a arătat mila și bunătatea? Citește Efeseni 2:4-9. În ce fel s-a arătat mila, îndurarea și dragostea lui Dumnezeu pentru noi?

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 17:1-18:31** și află care este cetatea cucerită de seminția lui Dan.

ȘTIAI CĂ...

există o competiție pentru desemnarea celui mai puternic om din lume?

Ea se numește evident „*World's Strongest Man*” și adună 30 de sportivi în fiecare an, începând cu 1977. Concursul constă în mai multe probe care trebuie efectuate într-un anumit timp. Una dintre probe constă în tragerea unui vehicul: camion, tramvai, vagon, autobuz, sau chiar avion. O alta constă în aruncarea unor butoaie cu greutatea între 15-24 kg peste un zid de 4,42 m. Poate cea mai spectaculoasă probă este „*Pietrele lui Atlas*”: sportivul trebuie să așeze pe rând cinci pietre sferice cu greutatea între 100-160 kg pe niște platforme de o anumită înălțime. Creativitatea probelor continuă cu „*Potpuriul Urișilor*” care înseamnă ducere pe anumite distanțe a unor nicovale (130 kg), lanțuri și ancore (300 kg). Una din probele emblematice este executarea de genuflexiuni cu o greutate de 400 kg în spate (blocuri de beton, cauciucuri, mașini, oameni). Poate cea mai simpatică probă a fost cărarea unui frigider de 415 kg în spate pe o distanță de 30 m.

<https://www.theworldsstrongestman.com/events/>, accesat în 09.01.2026

ARITMOGRIF

Judecători 16:1-31

Completează aritmogriful, iar apoi găsește răspunsul corect la întrebarea finală **punând în ordine** literele din coloana colorată!

ORIZONTAL

1. Câte șuvițe de păr avea Samson? (Judecători 16:13)
2. Ce și-a deschis Samson cu totul înaintea Dalilei? (Judecători 16:)
3. Ce a pierdut Samson după ce i-au fost rase șuvițele? (Judecători 16:19)
4. Împreună cu ce a scos Samson porțile cetății cu amândoi stâlpii? (Judecători 16:3)
5. Unde a ajuns Samson să învârtă la râșniță? (Judecători 16:21)
6. Ce fusese Samson în Israel timp de 20 de ani? (Judecători 16:31)
7. Cum se numea femeia care l-a înduplecat pe Samson? (Judecători 16:4)
8. Când l-au pândit filistenii pe Samson după ce a ajuns la Gaza? (Judecători 16:2)

1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												

VERTICAL

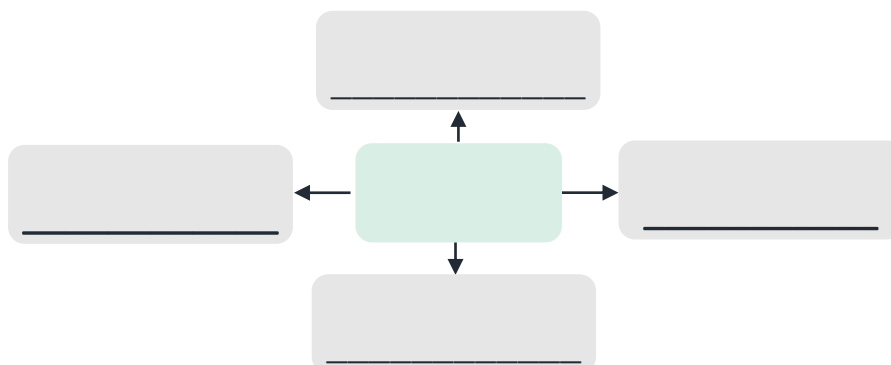
Este dorită de toți, dar puțini sunt dispuși să o facă. _____

FAMILIE de CUVINTE

Judecători 16:1-31

Pornind de la cuvântul găsit la aritmogrif, scrie în centrul schemei alăturate **rădăcina** acestuia, iar apoi completează căsuțele cu **cel puțin 4 cuvinte** din familia lexicală a acestuia.

Alege 1 din aceste cuvinte și formulează o propoziție care să te reprezinte pe tine.

ADEVĂRAT / FALS**Judecători 16:1-31**

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Samson i-a zis: „Dacă aş fi strâns cu şapte funii noi, care să nu fie uscate încă, aş slăbi şi aş fi ca orice alt om.” (Judecători 16:7)
2. Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat.” (Judecători 16:10)
3. Fiindcă ea îl necăjea şi-l chinua în fiecare seară cu stăruinţele ei, sufletul i s-a umplut de o nelinişte de moarte. (Judecători 16:16)
4. şi-a deschis toată inima faţă de ea şi i-a zis: „Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pântecul maicii mele. Dacă aş fi ras, puterea m-ar părăsi, aş slăbi şi aş fi ca orice alt om.” (Judecători 16:17)
5. Ea l-a adormit pe genunchii ei. Şi, chemând un om, a ras cele opt şuviţe de pe capul lui Samson şi a început astfel să-l slăbească. El şi-a pierdut puterea. (Judecători 16:19)

Un pic de MATE!

Uneşte căsuţele astfel încât să obţii de fiecare dată **numărul 20** prin adunarea sau înmulţirea numerelor. Ce reprezintă acest număr în lecţia de astăzi? _____

20**12****5****2****13****15****7****4****1****5****8****10****CUVÂNTUL LIPSĂ****Judecători 16:1-31**

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 16:2-6**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

Judecători 16:2. S-a spus _____ din Gaza: „Samson a venit _____.” Şi l-au înconjurat şi au _____ toată noaptea la _____ cetăţii. Au stat liniştiţi toată noaptea şi au zis: „Când se va lumina de ziua, îl vom omorî.”

3. Samson a rămas _____ până la miezul nopţii. Pe la miezul nopţii, s-a sculat şi a _____ porţile cetăţii cu amândoi _____, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe _____ şi le-a dus pe vârful muntelui din faţa _____.

4. După aceea, a iubit pe o femeie în valea _____. Ea se numea Dalila.

5. _____ filistenilor s-au suit la ea și i-au zis: „Înduplecă-l și află de unde-i vine _____ lui cea mare și cum am putea să-l _____, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da _____ câte o mie o sută de sicli de argint.”
6. Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea _____ și cu ce ar trebui să fii _____ ca să fii biruit.”

CAUTĂ ATENT!**Judecători 16:1-31**

Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

GAZA	ODAIE
STÂLPII	NOI
NOAPTEA	PÂNDĂ
ZĂVOR	ȘUVIȚE
DALILA	BRICIUL
FUNII	TEMNIȚĂ

S	D	E	R	T	B	N	N	B	D
B	R	I	C	I	U	L	O	N	A
S	E	O	C	D	R	F	A	I	L
D	C	D	S	T	Â	L	P	I	I
T	R	A	E	E	V	B	T	F	L
D	F	I	D	M	S	D	E	V	A
V	B	E	B	N	V	G	A	Z	A
F	U	N	I	I	B	T	U	I	O
Ș	U	V	I	Ț	E	E	R	T	N
P	Â	N	D	Ă	Z	Ă	V	O	R

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 14

Judecători 16:1-31

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 14

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Bine ați venit la un nou episod din viața lui Samson. După extraordinara biruință câștigată de unul singur împotriva filistenilor, cronicarul și-a încheiat istorisirea din capitolul trecut spunându-ne că „*Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel pe vremea filistenilor*” (Judecători 15:20). De obicei această informație indică încheierea relatării cu privire la viața aceluia judecător. Așa că eu m-aș fi așteptat ca astăzi Samuel să ne vorbească despre un alt judecător. Dar, surprinzător, el continuă să vorbească despre Samson. Oare ce mai are să ne spună, doar i-a înfrânt pe filistenii? Haideți să aflăm! Poate că mai trebuie să învățăm ceva important. Relatarea începe brusc cu o afirmație șocantă: „*Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o prostituată și a intrat la ea*” (Judecători 16:1, NTR). Un om închinat lui Dumnezeu nu avea ce să caute acolo. Filistenii din Gaza au aflat că este acolo, „*l-au înconjurat și au pândit toată noaptea la poarta cetății. Au stat liniștiți toată noaptea și au zis: «Când se va lumina de ziuă, îl vom omorî»*” (Judecători 16:2). Dar pe la miezul nopții, Samson „*s-a sculat și a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului*” (Judecători 16:3). Nu știm dacă filistenii care-l pândeau au scăpat cu viață, dar este sigur că în următoarele săptămâni locuitorii cetății n-au mai dormit liniștiți știind că cetatea lor nu mai avea porți. Important de știut: Duhul lui Dumnezeu lipsește din această demonstrație de forță. Dar se pare că Samson, deși puternic, avea o slăbiciune pentru femei, așa că „*după aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila*” (Judecători 16:4). Sesizând ocazia favorabilă, „*domnitorii filistenilor s-au suit la ea și i-au zis: «Înduplecă-l și află de unde-i vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint»*” (Judecători 16:5). Aceasta însemna aproximativ 60 kg de argint pur. Se pare că doar Samson iubea pe Dalila, nu și Dalila pe Samson. Ea a acceptat târgul și l-a întrebat: „*Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii birit?*” (Judecători 16:5). Fără să bănuiască ceva, el a răspuns: „*Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, care să nu fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om*” (Judecători 16:7). Dalila l-a legat pe Samson cu șapte funii noi și, în același timp, „*niște oameni stăteau la pândă la ea, într-o odaie*”. Când totul era pregătit, „*ea i-a zis: «Filistenii sunt asupra ta, Samson!»*”. Și el a rupt funiile cum se rupe o ață de câlți când se atinge de foc. Și, astfel, n-au știut de unde-i venea puterea” (Judecători 16:9). Supărată, Dalila i-a spus: „*Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat*” (Judecători 16:10). Samson a mai mințit-o o dată spunându-i că ar trebui să fie legat cu șapte funii care să nu fi fost folosite vreodată. Dalila l-a legat și evident că și de data aceasta „*el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață*” (Judecători 10:12). Și mai supărată, Dalila i-a spus din nou: „*până acum ți-ai bătut joc de mine și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat*” (Judecători 16:13a). Afectat de reproșul ei, Samson i-a răspuns: „*n-ai decât să împletești cele șapte şuvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii*” (Judecători 16:13b). Hmm! Se pare că Samson dădea semne că va ceda în cele din urmă. Totuși, și de data aceasta, „*el s-a trezit din somn și a smuls cuiul de lemn din*

pământ cu urzeală cu tot” (Judecători 16:14). De data aceasta, de-a dreptul furioasă, Dalila i-a spus: „Cum poți spune: «Te iubesc!», când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine și nu mi-ai spus de unde-ți vine puterea ta cea mare” (Judecători 16:15). A continuat să insiste cu cererea ei și „fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte, și-a deschis toată inima față de ea și i-a zis: «Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pânțelele maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi și aș fi ca orice alt om»” (Judecători 16:16-17). Samson cedase la insistențele Dalilei! Oare ce se va întâmpla acum? Dalila a fost drăguță cu Samson și „l-a adormit pe genunchii ei”, dar apoi, „chemând un om, a ras cele șapte suvițe de pe capul lui Samson și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea” (Judecători 16:19). La strigătul ei – „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” –, neștiind că este ras pe cap, Samson s-a încurajat singur spunându-și: „voi face ca și mai înainte și mă voi scutura” (Judecători 19:20). În acest moment autorul ne spune un lucru important pe care Samson nu-l știa încă: „Domnul Se depărtase de el” (Judecători 19:20b). Samson fusese închinat lui Dumnezeu încă înainte de a se naște, iar părul lui netuns era semnul exterior al acestei dedicări. În momentul în care s-a lăsat tuns de Dalila, el a renunțat de fapt la a fi închinat lui Dumnezeu. De fapt, în inima lui, el renunțase de mult să fie închinat lui Dumnezeu, dar odată cu tăierea părului, realitatea din inimă a devenit evidentă și în exterior. Mușchii lui Samson erau aceeași, dar el se depărtase de Dumnezeu și Dumnezeu de el.

Oare se va întâmpla și de data aceasta așa cum se aștepta? **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm ce s-a ales de Samson acum că taina vieții lui era divulgată!

CITIRE și OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Lui Samson i-a fost mai ușor să se lupte cu filistenii, decât să-i rămână credincios lui Dumnezeu. I-a plăcut să facă lucruri mari, să fie un erou care să elibereze poporul, să ceară apă și Dumnezeu să despice stânca și să-i dea, dar a eșuat într-un lucru simplu și aparent banal: ascultarea de Dumnezeu. Pentru că n-a rămas în lumina umblării cu Dumnezeu, Samson a sfârșit în întunericul orbirii. Și nouă ne place să fim eroi, să avem succes, să facem lucruri mari și spectaculoase pentru Dumnezeu, să facem minuni și rugăciunile noastre să fie ascultate imediat, dar eșuăm la testul simplu al ascultării de părinți și de Dumnezeu. De aceea Domnul a fost **drept** atunci când l-a pedepsit pe Samson pentru neascultarea lui. Dar Dumnezeu s-a dovedit a fi și **milostiv** atunci când Samson a strigat către El din cel mai mare necaz. Și acesta este un lucru pe care trebuie să-l țineți minte: nu contează cât de jos ai ajuns, dacă strigi la Dumnezeu după mântuire, El ți-o va da. Nu există păcat pe care Dumnezeu să nu-l poată ierta și sângele Domnului Isus Hristos să nu-l poată curăța. Așa cum a promis, Dumnezeu va fi „lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima” (Psalmul 145:17-18). Cheamă-L și El te va auzi și-ți va da mântuirea!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

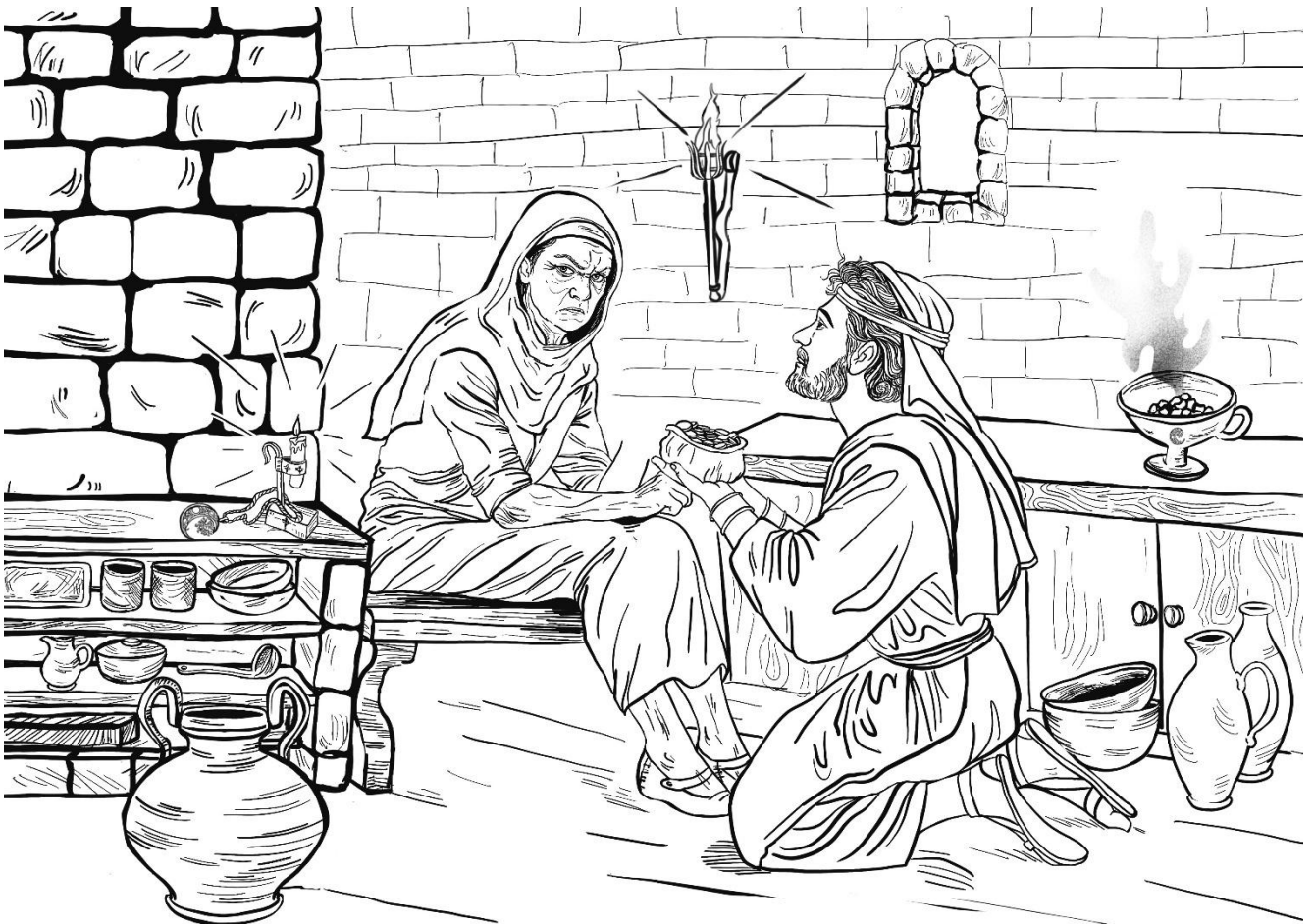
LECȚIA 15

JUDECĂTORI 17:1-18:31

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent o parte din **Judecători 18**.
- Ce se întâmpla în vremea aceea în Israel? (Judecători 18:1) _____
- Ce făcea seminția lui Dan și de ce? (Judecători 18:1) _____
- Unde au ajuns cele 5 iscoade trimise de seminția lui Dan? (Judecători 18:2) _____
- Ce a ajuns să fie levitul ajuns preot în casa lui Mica pentru seminția lui Dan? (Judecători 18:19,30) _____

Judecători 18:1. În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și seminția daniților își căuta o moșie ca să se așeze în ea, căci până în ziua aceea nu-i căzuse la sorți nicio moștenire în mijlocul semințiilor lui Israel.

2. Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe care i-au trimis din Țorea și din Eștaol să iscodească țara și s-o cerceteze. Ei le-au zis: „Duceți-vă și cercetați țara.” Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo. [...]

17. Și cei cinci oameni care se duseseră să iscodească țara s-au suit și au intrat în casă; au luat chipul cioplit, efodul, terafimii și chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porții cu cei șase sute de oameni încinși cu armele lor de război.

18. Când au intrat în casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii și chipul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceți?”

19. Ei au răspuns: „Taci, pune-ți mâna la gură și vino cu noi să ne fii părinte și preot. Mai bine este să fii

preot la casa unui singur om sau să fii preotul unei seminții și al unei familii din Israel?”

20. Preotul s-a bucurat în inima lui, a luat efodul, terafimii și chipul cioplit și s-a unit cu ceata poporului.

21. Au pornit iarăși la drum și au plecat punând înaintea lor copiii, vitele și calabalăcurile. [...]

27. Au ridicat dar ce făcuse Mica și au luat pe preotul care era în slujba lui și s-au năpustit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în pace; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au ars cetatea. [...]

29. Au numit-o Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse lui Israel, dar cetatea se chema mai înainte Lais.

30. Au înălțat pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției daniților până pe vremea robirii țării.

31. Au așezat pentru ei chipul cioplit pe care-l făcuse Mica, în tot timpul cât a fost Casa lui Dumnezeu la Silo.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă Psalm 119:11 și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Psalm 119:11

Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 6** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

- Ce trebuie să fac pentru a nu păcătuî?

- Cu ce scop trebuie să strâng Cuvântul?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Israelii se îndepărtaseră atât de mult de Dumnezeu încât nu mai știau ce spunea Legea și, ca urmare, credeau că ei fac binele și împlinesc voia lui Dumnezeu când, de fapt, ei făceau răul și erau complet neascultători de El. Aceasta este tristețea: să faci răul și să nu știi că-l faci, pentru că nici măcar nu mai știi ce a spus Dumnezeu! Acesta este rezultatul trist și periculos al necunoașterii lui Dumnezeu și a ceea ce spune El în Biblie că este bine sau rău.

Citește Psalmul 119:105 și 160. Ce este Cuvântul lui Dumnezeu pentru psalmist? Ce este Biblia pentru tine? Ce întrebări ai cu privire la ea? Cât de des o citești? Te enervezi când te pun părinții s-o citești?

În ce fel te ajută pe tine Biblia să nu păcătuiești? Scrie câteva lucruri pe care le-ai învățat din ea și care te-au ajutat să iei decizii bune.

SCRIE din memorie versetul de memorat

PROVOCARE

Citește **Judecători 19:1-21:25** și află câți oameni au mai rămas din seminția lui Beniamin în urma războiului fratricid.

ȘTIAI CĂ...

Biblia este cea mai influentă carte din lume ?

A fost tipărită în 3 900 000 000 de exemplare și a fost tradusă complet sau parțial în 3 658 de limbi și dialecte. 6 000 000 000 de oameni o pot citi în totalitate și alți 1,3 miliarde o pot citi parțial. Este o carte citită de toate categoriile sociale: oameni simpli sau genii, oameni din triburi îndepărtate sau din mediul academic. A influențat și continuă să influențeze viața oamenilor și a societății umane într-un mod unic. De exemplu, în Marea Britania în 2025 vânzarea de Biblie a crescut cu 134% față de 2019, atingând un nivel record de când au început înregistrările. Biblia pretinde că este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Nici o altă carte din lume nu are această pretenție. Domnul Isus Hristos a acceptat și a afirmat că într-adevăr ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuprinde profeții care s-au împlinit. Normele înalte de etică și morală pledează pentru caracterul ei divin. Faptul că a schimbat atâtea vieți și a influențat atâtea destine arată că este mai mult decât o carte umană. Mesajul ei nu este nici învechit, nici modern, ci pur și simplu actual și etern. Merită s-o citești!

<https://muzeulbibliei.ro/informatii-biblice/>, accesat în 10.01.2026

<https://www.g4media.ro/sunt-tinerii-care-cauta-un-fel-de-spiritualitate-vanzarile-de-bibliei-in-marea-britanie-ating-un-nivel-record.html>, accesat în 10.01.2026

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 17:1-18:31

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și seminția daniților își căuta o moșie ca să se așeze în ea, căci până în ziua aceea nu-i căzuse la sorți nicio moștenire în mijlocul semințiilor lui Iuda. (Judecători 18:1)
2. Șapte sute de oameni din familia lui Dan au pornit din Țorea și Eștaol încinși cu armele lor de război. (Judecători 18:11)
3. S-au suit și au tăbărit la Chiriat-learim în Iuda, de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriat-learim, a fost chemat până în ziua de azi Mahane-Dan (Tabăra lui Dan). (Judecători 18:12)
4. Au ridicat dar ce făcuse Mica și au luat pe preotul care era în slujba lui și s-au năpustit asupra Laisului, asupra unui popor agitat și în război; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au ars cetatea. (Judecători 18:27)
5. Au înălțat pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției daniților până pe vremea robirii țării. (Judecători 18:30)

Un pic de MATE!

Unește căsuțele astfel încât să obții de fiecare dată **numărul 600** prin adunarea sau scăderea numerelor. Ce reprezintă acest număr în lecția de astăzi? _____

200

652

239

20

675

250

580

400

75

52

350

361

CUVÂNTUL LIPSĂ
Judecători 17:1-18:31

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 17:7-13**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 17:7. Era un tânăr în Betleemul lui _____, din familia lui Iuda; era _____ și locuia pentru o _____ acolo.
8. _____ acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda să-și caute o _____ potrivită. Urmându-și drumul, a ajuns în _____ lui Efraim, la casa lui _____.
9. Mica i-a zis: „De unde vii?” El i-a răspuns: „Eu sunt levit din _____ lui Iuda și merg să-mi caut o locuință potrivită.”
10. Mica i-a zis: „Rămâi la _____; tu să-mi fii tată și _____, și eu îți voi da _____ sicli de argint pe _____, hainele de care vei avea nevoie și mijloace de _____.”
11. Și levitul a intrat la el. S-a hotărât astfel să _____ la omul acesta, care a privit pe _____ ca pe unul din fiii lui.
12. Mica a sfințit pe _____, și tânărul acesta i-a _____ ca preot și a locuit în casa lui.
13. Și Mica a zis: „_____ știu că Domnul îmi va face bine, _____ am ca preot pe levitul acesta.”

ALEGE CORECT!
Judecători 17:1-18:31

Alege răspunsul corect la fiecare întrebare, iar din literele corespunzătoare fiecărei variante vei putea forma un cuvânt care răspunde întrebării finale.

1. Câți sicli de argint a furat Mica de la mama lui ? (Judecători 17:2) a. 900 P b. 1100 C c. 1200 A	5 . De unde era levitul care-și căuta o locuință? (Judecători 17:7) a. Lais T b. Efraim Ă c. Betleemul lui Iuda N
2. De ce a mărturisit mamei sale furtul? (Judecători 17:2) a. de rușine D b. de părere de rău R c. din cauza blestemului U	6. Ce plată i-a promis Mica levitului? (Judecători 17:10) a. 10 sicli de argint pe an T b. 10 sicli de argint pe lună I c. 10 sicli de argint pe săptămână R
3. Ce a făcut mama lui cu o parte din argintul recuperat? (Judecători 17:4) a. l-a închinat Domnului E b. un chip cioplit și un chip turnat V c. l-a dăruit lui Mica E	7. Ce a ajuns să fie levitul în casa lui Mica? (Judecători 17:12) a. meșteșugar U b. preot U c. tâmplar A
4. Ce se întâmpla în Israel pentru că nu era împărat în Israel? (Judecători 17:6) a. era liniște V b. fiecare făcea ce-i plăcea Ă c. era război O	8. Pentru cine a ajuns să fie preot tânărul levit? (Judecători 18:18-20) a. poporul Israel L b. seminția lui Iuda R c. seminția lui Dan L

Ce anume a fost încă de la început? _____

CAUTĂ ATENT!**Judecători 17:1-18:31**

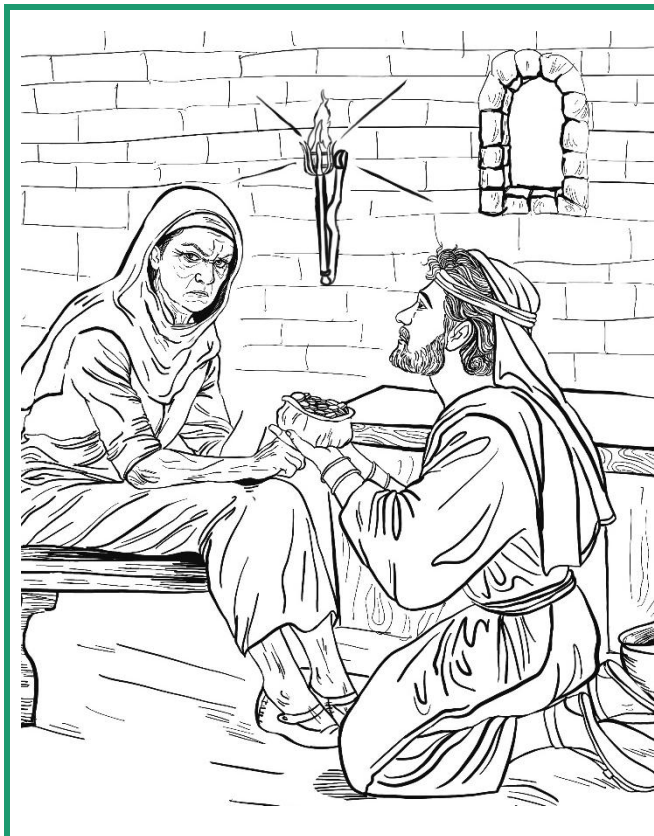
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

MICA	LEVIT
MAMA	TÂNĂR
ARGINȚI	DAN
CHIP	SIDON
PREOT	LAIS
EFRAIM	CETATEA

S	D	E	L	F	R	T	H	J	M
G	H	T	C	E	T	Â	N	Ă	R
P	V	M	H	S	V	C	D	S	F
A	R	G	I	N	Ț	I	H	I	R
E	C	E	P	C	M	D	T	D	T
R	R	F	O	M	A	M	A	O	G
T	T	R	P	T	G	H	J	N	N
G	L	A	I	S	N	B	H	K	M
B	B	I	Z	C	B	R	T	S	P
P	N	M	C	E	T	A	T	E	A

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

ORDONEAZĂ!

Ordonează **descrescător** și găsește cuvântul corect.

C	P	U	S	T	R	A	R	I
18-1	15-1	14-2	20-2	10+3	10+1	8+2	16+0	12+3

POVESTEA Lecției 15

Judecători 17:1-18:31

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic*, *captivant* și *interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 15

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. **PUNE UN TITLU** împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi **DEZVOLTĂ TITLUL** împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.

Astăzi Samuel, cronicarul cărții Judecători, ne va istorisi o altă întâmplare în care putem vedea întunericul în care poate duce necunoașterea lui Dumnezeu și a poruncilor Lui și neascultarea de El. Gândurile autorului s-au îndreptat către „*un om din muntele lui Efraim, numit Mica*” (Judecători 17:1). Se pare că el locuia împreună cu mama lui, lucru destul de obișnuit în vremea aceea. Dar ceea ce este neobișnuit este că el i-a furat mamei lui 1 100 de sicli de argint, adică peste 12 kg de argint. Nimeni nu este fericit când i se fură ceva valoros și nici mama lui Mica nu a fost. Iar cum nu era poliție unde să reclame furtul, plină de mânie, ea l-a blestemat pe cel care-i furase banii. Probabil speriat de acest blestem, Mica și-a recunoscut fapta și a mărturisit, spunându-i: „*cei o mie o sută de sicli de argint care ți s-au luat și pentru care ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mâinile mele, eu îl luasem*” (Judecători 17:2a). Ușurată că banii pe care-i strânsese nu sunt pierduți, ea l-a binecuvântat pe Mica, spunând: „*Binecuvântat să fie fiul meu de Domnul!*” (Judecători 17:2b). Nu mă pot opri să nu mă întreb: ce fel de om trebuie să fii să furi banii părinților tăi, bani pentru care ei au muncit toată viața? Și de ce nu i-a cerut banii? Putea să-i ceară împrumut, nu să-i fure!

Evident, după ce și-a recunoscut fapta, „*el a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută de sicli de argint*” (Judecători 17:3a). Dar să vedeți ce idee i-a venit mamei lui Mica, după ce și-a primit banii! E a zis: „*închin cu mâna mea argintul acesta Domnului, ca să fac cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat; și, astfel, ți-l voi da înapoi*” (Judecători 17:3b). Eu vă spun sincer că nu chiar am înțeles. Cum adică să închini banii Domnului Dumnezeului lui Israel și, în același timp, să faci doi idoli?! Ce treabă are Dumnezeu cu idoli? Doar poruncile Lui erau cât se poate de clare: „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele*” (Exod 20:2-6). Din păcate, poporul nu mai cunoștea poruncile lui Dumnezeu și continua să aștepte binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce își făcea idoli și se închina înaintea lor. Religia lor nu mai era așa cum o poruncise Dumnezeu și era amestecată cu ritualurile și practicile idolatre ale religiei popoarelor canaanite. Așa că mama lui Mica „*a luat două sute de sicli de argint și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat*” (Judecători 17:4). Probabil că meșterul argintar-șef i-a arătat câteva modele de statuete și mama lui Mica și-a ales modelele după care să fie confecționați cei doi idoli. Statuetele nu puteau fi foarte mari pentru că 200 de sicli însemna cam 2 kg de argint. Când au fost gata, ea le-a făcut cadou fiului ei, Mica, despre care aflăm că „*avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod și terafimi și a sfințit pe unul din fiii lui ca preot*” (Judecători 17:5). Israelii uitaseră de porunca foarte clară pe care le-o dăduse Dumnezeu și anume: „*Să nimiciți toate locurile în care slujesc dumnezeilor lor neamurile pe care le veți izgoni, fie pe munți înalți, fie pe dealuri și sub orice copac verde. Să le surpați altarele, să le sfărâmați stâlpii idolești, să le ardeți în foc copacii închinați idolilor lor, să dărâmați chipurile cioplite ale dumnezeilor lor și să faceți să le piară numele din locurile acelea. Voi să nu faceți așa față de Domnul Dumnezeuul vostru! Ci să-L căutați la locașul Lui și să mergeți la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeuul vostru din toate semințiile voastre, ca să-și așeze acolo Numele Lui. Acolo să vă aduceți arderile-*

de-tot, jertfele voastre, zeciuiele voastre, cele dintâi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bunăvoie și întâii născuți din cirezile și turmele voastre. Acolo să mâncați înaintea Domnului Dumnezeului vostru și să vă bucurați, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu care vă va fi binecuvântat Domnul Dumnezeul vostru. Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place” (Deuteronom 12:2-8). Ei bine, se pare că ei făceau exact invers decât le poruncise Dumnezeu, iar cronicarul consemnează că „în vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea” (Judecători 17:6).

Dar lucrurile nu s-au oprit aici, pentru că un tânăr levit aflat în căutarea unei locuințe și a unui venit stabil a plecat din Betleem și a ajuns în muntele lui Efraim, în casa lui Mica. Bucuros, acesta i-a spus: „Rămâi la mine; tu să-mi fii tată și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de care vei avea nevoie și mijloace de trai” (Judecători 17:10). Propunerea i s-a părut bună, așa că levitul „s-a hotărât astfel să rămână la omul acesta, care a privit pe tânăr ca pe unul din fiii lui” (Judecători 17:11). În plus, „Mica a sfințit pe levit, și tânărul acesta i-a slujit ca preot și a locuit în casa lui. Și Mica a zis: «Acum știu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe levitul acesta»” (Judecători 17:12-13). Iar acum avem tabloul complet: o casă numită casa lui Dumnezeu, dar plină de idoli, un levit devenit preot – în ciuda poruncii clare a lui Dumnezeu că preoți pot fi doar urmașii lui Aaron –, și pe Mica așteptând ca Dumnezeul lui Israel să-l binecuvânteze, în ciuda a ceea ce chiar Dumnezeu le spusese israeliților când au intrat în țară și pusese apoi pe leviți să repete în auzul întregului popor: „Blestemat să fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, căci este o urâciune înaintea Domnului, un lucru ieșit din mâini de meșter, și care-l va pune într-un loc ascuns!»” Și tot poporul să răspundă: «Amin!»” (Deuteronom 27:15). Pentru că nu mai cunoșteau Legea lui Dumnezeu, israeliții ajunseseră să-și însușească religia popoarelor canaanite și continuau să creadă că fac bine, că ascultă de Dumnezeul lui Israel. Câtă întunecime!

Dar ca să nu credem că lucrul acesta era ceva izolat, autorul ne spune că seminția lui Dan a plecat din partea de țară pe care i-o dăduse Domnul pentru a-și căuta un alt loc unde să locuiască. Și trecând ei prin muntele lui Efraim, au aflat că în casa lui Mica erau „un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat” (Judecători 18:14). **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm ce s-a întâmplat apoi.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Israelii se îndepărtaseră atât de mult de Dumnezeu încât nu mai știau ce spunea Legea și ca urmare credeau că ei fac binele și împlinesc voia lui Dumnezeu. Dar ei făceau răul și erau complet neascultători de El. Aceasta este tristețea: să faci răul și să nu știi că-l faci, pentru că nici măcar nu mai știi ce a spus Dumnezeu! Să calci voia și poruncile lui Dumnezeu și să crezi că îplinești voia și poruncile Lui! Acesta este rezultatul trist și periculos al necunoașterii lui Dumnezeu și a ceea ce spune El în Biblie că este bine sau rău. De aceea spunea psalmistul: „strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmul 119:11). Dacă nu citim Biblia, nu știm ce spune Dumnezeu. Dacă nu știm ce spune El, atunci facem cum ne gândim noi că este bine. Și pentru că suntem păcătoși, greșim adeseori și avem impresia că fapta noastră rea este bună. Dar singurul care are dreptul să spună ce este bine și ce este rău este Dumnezeu: Creatorul și Judecătorul nostru. Și în Biblie El ne-a spus ce este bine și ce este rău. Citind-o ne vom păstra mintea și inima curate!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

LECȚIA 16

JUDECĂTORI 19:1-21:25

OBSERVĂ IMAGINEA

- Observă imaginea de mai jos folosind cele „șase întrebări fundamentale ale OBSERVĂRII”: *CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM?, DE CE?*.
- Scrie apoi 3 întrebări de observare și răspunsurile găsite în imagine!
- Ce titlu ai da imaginii?

TITLU: _____

CITEȘTE TEXTUL

- Deschide Biblia și citește cu voce tare și atent o parte din **Judecători 20**.
- Care seminție s-a ridicat la luptă împotriva lui Beniamin? (Jud. 20:18) _____
- Câți oameni dintre copiii lui Israel au murit în primele 2 zile? (Judecători 20:21,25) _____
- Ce au făcut apoi copiii lui Israel? (Judecători 20:26) _____
- Cine a bătut pe Beniamin înaintea lui Israel și câți au scăpat la stânca Rimon? (Judecători 20:35, 47) _____

Judecători 20:14. Beniamiții au ieșit din cetățile lor și s-au strâns la Ghibea ca să lupte împotriva copiilor lui Israel. [...]

18. Și copiii lui Israel s-au sculat, s-au suit la Betel și au întrebat pe Dumnezeu, zicând: „Cine din noi să se suie întâi ca să lupte împotriva fiilor lui Beniamin?” Domnul a răspuns: „Iuda să se suie întâi.” [...]

21. Fiii lui Beniamin au ieșit din Ghibea și în ziua aceea au culcat la pământ douăzeci și două de mii de oameni din Israel.

22. Poporul, bărbații lui Israel, s-a îmbărbătat și s-a așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezase în ziua întâi.

23. Și copiii lui Israel s-au suit și au plâns înaintea Domnului până seara; au întrebat pe Domnul și au zis: „Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Beniamin?” Domnul a răspuns: „Suiți-vă împotriva lui.”

24. Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Beniamin în ziua a doua.

25. Și în aceeași zi, beniamiții le-au ieșit înainte din Ghibea și iarăși au culcat la pământ optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, toți în stare să poarte armele.

26. Toți copiii lui Israel și tot poporul s-au suit și au venit la Betel; au plâns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea până seara și au adus arderi-de-tot și jertfe de mulțumire înaintea Domnului.

27. Și copiii lui Israel au întrebat pe Domnul – acolo se găsea atunci chivotul legământului lui Dumnezeu, 28. și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu – și au zis: „Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Beniamin sau să mă las?” Domnul a răspuns: „Suiți-vă, căci mâine îi voi da în mâinile voastre.” [...]

35. Domnul a bătut pe Beniamin înaintea lui Israel, și copiii lui Israel au ucis în ziua aceea douăzeci și cinci de mii o sută de oameni din Beniamin, toți în stare să poarte armele. [...]

42. Au dat dosul înaintea bărbaților lui Israel și au fugit pe calea care duce în pustie. Dar năvălitorii s-au luat după ei, iar pe cei ce ieșiseră din cetate i-au culcat la pământ, căci îi prinseseră la mijloc. [...]

46. Întreg numărul beniamiților care au pierit în ziua aceea a fost de douăzeci și cinci de mii de oameni în stare să poarte armele, toți voinici.

47. Șase sute de oameni erau cei ce dăduseră dosul și fugiseră spre pustie la stânca Rimon; acolo au rămas patru luni.

48. Bărbații lui Israel s-au întors la fiii lui Beniamin și i-au trecut prin ascuțișul sabiei, de la oamenii din cetăți până la dobitoace și tot ce au găsit. Au pus, de asemenea, foc tuturor cetăților pe care le-au găsit în cale.

OBSERVĂ VERSETUL

- Folosind cele șase întrebări fundamentale ale observării: CINE?, CE?, UNDE?, CÂND?, CUM? și DE CE?, observă **Romani 6:23** și marchează prin semnele convenționale cunoscute.

MEMOREAZĂ¹

Romani 6:23

Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

- Care este plata păcatului?

- Care darul lui Dumnezeu?

ROAGĂ-TE (Rugăciunea Cuvântului)

Rugăciunea Cuvântului este acea rugăciune prin care versetul de memorat devine un verset asupra căruia cugetăm adânc, într-un mod personal și sincer, iar apoi îl transformăm într-un dialog personal cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului folosește cuvintele Cuvântului prin intermediul cărora dialogăm cu Domnul Isus. Rugăciunea Cuvântului poate fi o rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire sau cerere personală; poate deveni în final și o rugăciune de mijlocire.

Doamne Isuse! Eu

APLICĂ

Istoria poporului Israel din vremea judecătorilor ne arată unde ajung oamenii când nu-L cunosc pe Dumnezeu și Cuvântul Său. Au impresia că știu să decidă singuri, după capul lor, ce este bine și ce este rău. Oamenii ajung să se fure unii pe alții, să se batjocorească unii pe alții, să se ucidă unii pe alții și, în final, să fie condamnați de Dumnezeu, Judecătorul cel drept. Și noi putem ajunge ca și ei dacă refuzăm să-L cunoaștem pe Dumnezeu și Cuvântul Lui! Faptul că noi numim binele rău și răul bine nu înseamnă că Dumnezeu își va schimba felul în care ne va judeca.

Citește Apocalipsa 20:13-15 și 21:8. Cum se va face judecata? Care este pedeapsa celor păcătoși?

Citește Ioan 5:24 și 6:47. Ce trebuie să facă cineva pentru a avea viața veșnică?

SCRIE din memorie versetul de memorat

¹ Pentru linia melodică a versetului de memorat, vezi **Partitura 7** din ANEXA MUZICĂ de la sfârșitul materialului.

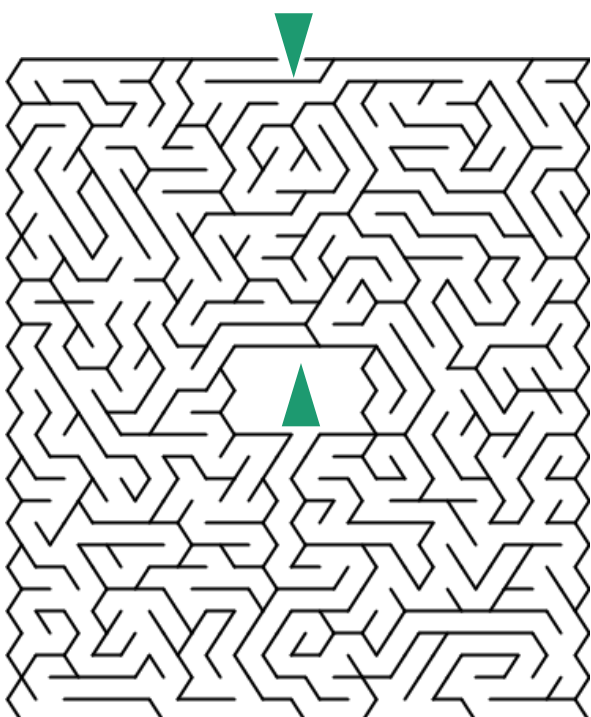
CUVÂNTUL LIPSĂ

Judecători 19:1-21:25

Completează cuvintele care lipsesc în spațiile libere din textul de mai jos, conform **Judecători 20:7-14**, traducerea Dumitru Cornilescu (VDC).

- Judecători 20:7. Iată-vă pe _____, copii ai lui Israel, sfătuiți-vă și luați o _____ aici!”
8. Tot poporul s-a sculat ca un _____ om și a zis: „Niciunul din noi să nu se ducă în _____ lui și _____ să nu se întoarcă acasă.
9. Iată acum ce vom face cetății _____: să mergem _____ ei după cum vom ieși la _____.
10. Să luăm din toate _____ lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr-o mie și o mie din zece mii; ei să se ducă să caute _____ pentru popor, pentru ca, la întoarcerea lor, să facem cetății _____ din Beniamin potrivit cu toată _____ pe care a făcut-o ea în Israel.”
11. Astfel, toți bărbații lui Israel s-au strâns împotriva _____, uniți ca un singur om.
12. Semințiile lui Israel au trimis niște oameni în toate familiile lui Beniamin, ca să-i spună: „Ce înseamnă _____ aceasta care s-a făcut între voi?
13. Scoateți afară acum pe oamenii aceia _____ din Ghibea ca să-i omorâm și să _____ răul din mijlocul lui Israel.” Dar beniamiții n-au vrut să _____ glasul fraților lor, copiii lui Israel.
14. _____ au ieșit din cetățile lor și s-au strâns la Ghibea ca să _____ împotriva copiilor lui Israel.

GĂSEȘTE DRUMUL!

Un pic de MATE!

(a) Ținând cont de datele din Judecători 20:15-16, calculează numărul bărbaților de război din seminția lui Beniamin.

(b) Cunoscând câți bărbați din Beniamin au scăpat la stânca Rimon, calculează cu cât este mai mic numărul acesta față de câți au fost la început.
Cum ți se pare rezultatul?

ADEVĂRAT / FALS

Judecători 19:1-21:25

Stabilește dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

- Mai toți copiii lui Israel au ieșit de la Dan până la Beer-Șeba și țara Galaadului și adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului la Sihem. (Judecători 20:1)

2. Seminciile lui Israel au trimis niște oameni în toate casele lui Beniamin, ca să-i spună: „Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s-a făcut între voi? (Judecători 20:12)
3. Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați din Ghibea ca să-i omorâm și să curățăm răul din mijlocul lui Israel.” Dar beniaminii n-au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel. (Judecători 20:13)

CAUTĂ ATENT!**Judecători 19:1-21:25**

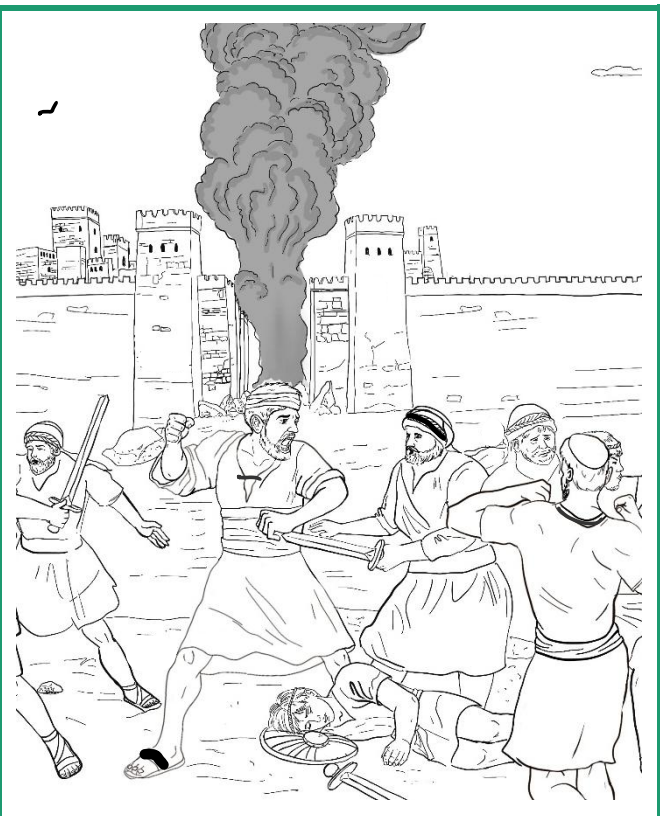
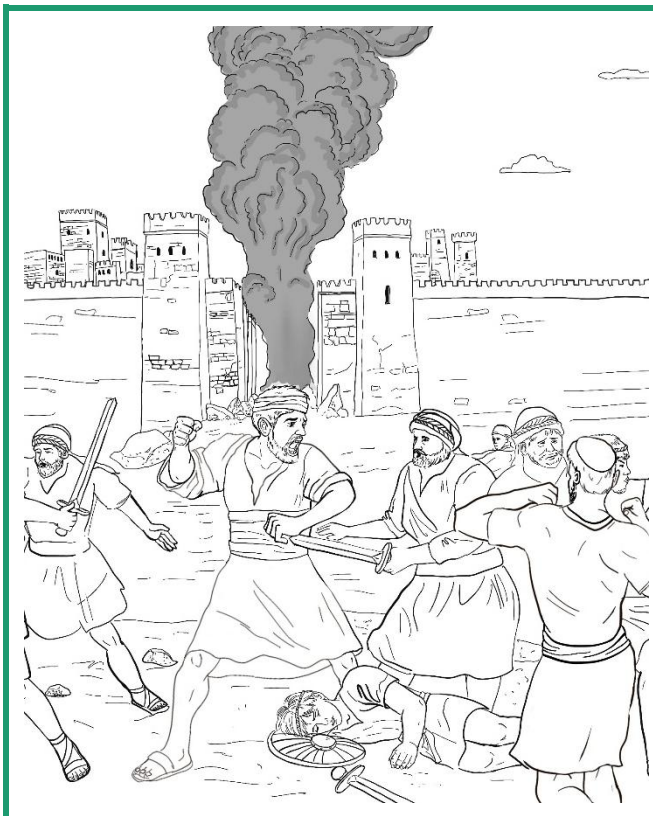
Caută cuvintele indicate în careul alăturat (orizontal, vertical, sau oblic):

LEVIT	MIȚPA
BETLEEM	ISRAEL
GHIBEA	SORT
BENIAMIN	SEMINȚIE
BĂTRÂN	PÂNDĂ
CĂLĂTORI	GALAAD

S	E	R	F	N	C	G	E	F	T
P	G	H	I	B	E	A	A	C	I
I	Â	L	A	V	S	L	Z	Ă	M
S	D	N	E	F	E	A	C	L	B
R	O	V	D	V	M	A	D	Ă	Ă
A	T	R	J	Ă	I	D	P	T	T
E	G	D	Ț	L	N	T	M	O	R
L	H	F	M	I	Ț	P	A	R	Â
O	N	B	E	N	I	A	M	I	N
B	E	T	L	E	E	M	R	G	H

CE E DIFERIT?

Găsește **12** diferențe între imaginile de mai jos!

POVESTEA Lecției 16

Judecători 19:1-21:25

Povestea lecției este o schiță de idei care are rolul de a lega imaginile observate anterior de textul biblic asociat lecției, respectiv de versetul de memorat. *Obiectiv*, ea este legată de cartea și paragraful studiat, iar *subiectiv* de povestitor (părintele sau învățătorul de școală biblică) și ideile sale. Fiind inspirată de Cuvântul lui Dumnezeu ea este sub autoritatea acestuia, dar în același timp poartă și amprenta personală a povestitorului. Povestea lecției creează un context *dinamic, captivant și interactiv* între povestitor și copii, care în timpul povestirii pot colora imaginile.

Schița Lecției 16

LECTURA imaginii

Lectura imaginii folosește cele 6 întrebări fundamentale ale observării: **Cine?, Ce?, Unde?, Când?, Cum?, De ce?**. Adaugă și alte întrebări cu scopul de a observa cât mai atent. *Lectura imaginii trebuie să fie obiectivă, nu subiectivă, având drept scop observarea, nu interpretarea. PUNE UN TITLU împreună cu copiii imaginii lecturate, iar apoi DEZVOLTĂ TITLUL împreună cu ei și astfel va rezulta ideea centrală a acesteia. Astfel, copiii vor deprinde rezumarea și detalierea mesajului unei imagini.*

Dacă în povestea de data trecută am văzut că necunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu ne aduce în situația să nu mai deosebim binele de rău, în cea de astăzi vom vedea dezastrul pe care-l provoacă păcatul în viața oamenilor. Istorisirea de azi începe într-o cetate micuță numită Betleem. Un levit care locuia în Efraim venise acolo să se împace cu femeia cu care trăia fără să fie căsătorit și care fugise de la el în casa părintească. Familia femeii l-a primit bine, s-au împăcat și, la insistențele gazdei sale, a rămas acolo cinci zile. Abia în a cincea zi, mai înspre seară, a reușit cu greu să plece. Plecând târziu, nu au reușit să ajungă acasă în aceeași zi, așa că a trebuit să-și caute un loc unde să înnopteze. Fiind aproape de lebus, o cetate canaanită, servitorul levitului a propus să rămână acolo. Dar levitul „a zis slugii sale: *«Haidem să ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibea sau Rama, și să rămânem acolo peste noapte.»* Au mers mai departe și apunea soarele când s-au apropiat de Ghibea, care este a lui Benjamin” (Judecători 19:13-14). Dacă cumva le-a trecut prin cap că le va fi mai ușor să găsească un loc de găzduire într-o cetate israelită, atunci această iluzie li s-a spulberat repede, pentru că nimeni nu i-a primit să doarmă peste noapte. Știți, atunci încă nu erau hoteluri unde călătorii să poată face rezervări și în care să se cazeze peste noapte. Cei care erau într-o călătorie apelau la bunăvoința oamenilor din cetate pentru a-i primi să doarmă în casele lor. Dar se pare că în Ghibea lui Benjamin nu prea erau oameni binevoitori. Pe când levitul își pierduse orice speranță, căci „nu s-a găsit nimeni care să-i primească în casă să rămână peste noapte” (Judecători 19:15b), s-a apropiat de ei un om în vârstă, care se întorcea de la munca câmpului și i-a invitat la el în casă. Au mâncat și s-au simțit bine împreună, dar deodată „pe când se veseleau ei, iată că oamenii din cetate, niște fii ai lui Belial, oameni stricați, au înconjurat casa” (Judecători 19:22), au început să strige și să izbească cu pumnii și picioarele în ușa și zidurile casei, cerându-i gazdei să-i scoată afară pe musafirii săi pentru a-și bate joc de ei. Deodată i-a cuprins frica pe toți cei din interior. Deși gazda a încercat să negocieze cu borfașii, spunându-le: „Nu, fraților, vă rog să nu faceți un lucru așa de rău; fiindcă omul acesta a intrat în casa mea, nu săvârșiți mișelia aceasta” (Judecători 19:23), în cele din urmă, femeia din Betleem a fost scoasă afară, iar oamenii aceia răi „și-au bătut joc de ea toată noaptea” (Judecători 19:25), iar dimineața levitul a găsit-o moartă pe pragul casei. „Atunci bărbatul a pus-o pe măgar și a plecat acasă” (Judecători 19:28), iar după ce a ajuns, a trimis un mesaj tuturor semințiilor lui Israel în care le spunea tot ce se întâmplase și le cerea să facă ceva. „Toți cei ce au văzut lucrul acesta au zis: *«Niciodată nu s-a întâmplat și nu s-a văzut așa ceva, de când s-au suit copiii lui Israel din Egipt până în ziua de azi; luați aminte dar la lucrul aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți!»*” (Judecători 19:30). Păcatul beniaminilor din cetatea Ghibea era la fel cu păcatul din cetățile Sodoma și Gomora care fuseseră nimicite de Dumnezeu. Oare ce va face Dumnezeu acum?

Ei bine, „*toți copiii lui Israel au ieșit de la Dan până la Beer-Șeba și țara Galaadului și adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului la Mițpa*” (Judecători 20:1) pentru a se sfătui cum trebuie pedepsit un păcat atât de mare. Toți cei 400 000 de oameni adunați au fost de acord că cei care au făcut astfel de fapte trebuie pedepsiți cu moartea, așa că „*toți bărbații lui Israel s-au strâns împotriva cetății, uniți ca un singur om. Semințiile lui Israel au trimis niște oameni în toate familiile lui Beniamin, ca să-i spună: «Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s-a făcut între voi? Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați din Ghibea ca să-i omorâm și să curățăm răul din mijlocul lui Israel.» Dar beniamitiții n-au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel*” (Judecători 20:11-13).

Oare ce au făcut copiii lui Israel cu privire la beniamitiți. **HAIDEȚI SĂ CITIM ÎMPREUNĂ** și să aflăm care au fost consecințele păcatului acestei seminții.

CITIRE ȘI OBSERVARE

Citește împreună cu copiii textul biblic cuprins în material și observă apoi împreună cu ei versetul de memorat folosind semnele convenționale corespunzătoare celor 6 întrebări ale observării. Scopul este parcurgerea treptată a drumului de la observarea unei imagini la observarea textului biblic, Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

MEMORARE

Citește versetul de memorat, repetă-l împreună cu copiii, fiind inventiv în metodele folosite. Dacă versetul are și linie melodică, învață cântecul împreună cu copiii.

APLICAȚIE

Istoria poporului Israel din vremea judecătorilor ne arată unde ajung oamenii când nu-L mai cunosc pe Dumnezeu și nu mai știu ce spune El în Cuvântul Său. Au impresia că știu mai bine, că sunt destul de inteligenți încât să decidă singuri, după capul lor, ce este bine și ce este rău. Oamenii ajung să se fure unii pe alții, să se batjocorească unii pe alții, să se ucidă unii pe alții și în final să fie condamnați de Dumnezeu, Judecătorul cel drept. Și noi putem ajunge ca și ei dacă refuzăm să-L cunoaștem pe Dumnezeu și Cuvântul Lui! Faptul că noi numim binele rău și răul bine nu înseamnă că Dumnezeu își va schimba felul în care ne va judeca. El a spus foarte clar că „*plata păcatului este moartea*” (Romani 6:23a) – orice păcat, oricât de mic sau de mare. Și noi ca și israeliții de pe vremea judecătorilor am merita moartea pentru faptele noastre. Dar așa cum dreptatea lui Dumnezeu nu se schimbă, nici îndurarea Lui nu se schimbă, pentru că „*darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*” (Romani 6:23b). Așa cum Dumnezeu a eliberat pe israeliți de fiecare dată când L-au chemat în ajutor, tot așa El va veni și în ajutorul nostru dacă ne pocăim de faptele noastre rele, credem că Domnul Isus Hristos „*este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre*” (1 Ioan 2:1) și îl rugăm pe El să domnească peste viața noastră. Predă-ți viața Domnului Isus și vei avea viața veșnică!

RECAPITULEAZĂ

Recapitulează versetul de memorat împreună cu toți copiii, fiind creativ în metodele folosite.

RUGĂCIUNEA

Rugați-vă aplicativ pe versetul de memorat (rugăciune de laudă, de mulțumire, de mărturisire, de mijlocire sau de cerere personală).

ACTIVITATE practică

Pregătește o activitate practică care să urmărească ideea centrală a lecției, fie ca element introductiv, fie pentru a fixa lucrurile la finalul întâlnirii.

ANEXE

Partituri

PARTITURA 1

Un izbăvitor (Judecători 3:15)

Judecători 3:15

Estera Harasemiuc

$\text{♩} = 50$

Am Dm Am Dm A

Co - pi - ii lui Is - ra - el au strî - gat că - tre Dom - nul, co -

3 Am Dm Am B E Am Dm Am

pi - ii lui Is - ra - el au strî - gat că - tre Dom - nul. Co - pi - ii lui Is - ra - el au strî

6 F G C F G Em F C G C

gat că - tre Dom - nul și Dom - nul le - a ri - di - cat un iz - bă - vi - tor. Co

9 Am Dm Am Dm A Am Dm Am

pi - ii lui Is - ra - el au strî - gat că - tre Dom - nul, co - pi - ii lui Is - ra - el au strî

12 B E Am Dm Am

gat că - tre Dom - nul. Co - pi - ii lui Is - ra - el au strî -

14 F G C F G Em F C G C

gat că - tre Dom - nul și Dom - nul le - a ri - di - cat un iz - bă - vi - tor.

PARTITURA 2**Unii se bizuie pe carele lor (Psalm 20:7)**

Psalmul 20:7

Susan Strohschein

$\text{♩} = 100$

The musical score is written in 4/4 time with a tempo of 100 beats per minute. It consists of three staves of music. The first staff contains measures 1 through 4, the second staff contains measures 5 through 8, and the third staff contains measures 9 through 12. The melody is written on a single treble clef staff. Chords are indicated above the notes. The lyrics are in Romanian and are aligned with the notes.

U - nii se bi-zu-ie pe ca - re - le lor, al - ții pe ca - ii lor, dar

5 noi ne bi-zu-im pe Nu-me-le Dom-nu-lui, Dum-ne - ze - u-lui nos - tru; dar

9 noi ne bi-zu-im pe Nu-me-le Dom-nu-lui, Dum-ne - ze - u-lui nos - tru.

© Partitură folosită cu permisiunea compozitorului și a Editurii Jubilate, Oradea.

PARTITURA 3**Încrede-te în Domnul (Proverbe 3:5-6)**

Proverbe 3:5-6

Elisabeta Ciopașiu

$\text{♩} = 110$

D G D G D

În - cre - de - te în Dom - nul din toa - tă i - ni - ma ta Și nu te bi - zu - i pe în -

4 A D G D

țe - lep - ciu - nea ta. În - cre - de - te în Dom - nul din toa - tă i - ni - ma ta Și

7 G D A D G D G D

nu te bi - zu - i pe în - țe - lep - ciu - nea ta. Re - cu - noaș - te - L în toa - te că - i - le ta - le și

11 D A G D

El îți va ne - te - zi că - ră - ri - le. Re - cu - noaș - te - L în toa - te

14 G D D A D

că - i - le ta - le și El îți va ne - te - zi că - ră - ri - le.

PARTITURA 4**Cel încet la mânie (Proverbe 16:32)**

Proverbe 16:32

Monica Turtoi

$\text{♩} = 60$

Cel în - cet la mâ - ni - e pre-țu - ieș-te mai mult de-cât un vi-teaz, cel în-

3 cet la mâ - ni - e pre-țu - uieș-te mai mult de-cât un vi - teaz. și

5 ci - ne es - te stă-pân pe si - ne pre-țu - ieș-te mai mult de-cât ci - ne cu-ce-

7 reș - te ce - tăți, cu - ce - reș - te ce - tăți.

PARTITURA 5

Lângă cei ce-L cheamă (Psalmul 145:17-20)

Psalmul 145:17-20

Monica Turtol

E ♩ = 90 *A* *E* *A* *E*

1.Dom-nul es-te drept în toa-te că - i - le Lui și mi - los - tiv în toa-te
 2.Dom - nul es-te lân-gă toți cei ce-L chea-mă, lân-gă cei ce-L chea-mă din
 3.Dom - nul pă-zeș-te pe toți cei ce-L iu - besc, și ni - mi - ceș-te pe

4 *F#m* *B* *E* *C#m* *A* *E*

fap - te - le Lui. Dom - nul es-te drept în toa-te că - i - le Lui și
 toa - tă i - ni-ma. Dom - nul es-te lân-gă toți cei ce-L chea-mă, lân-gă
 toți cei răi. Dom - nul pă-zeș-te pe toți cei ce-L iu - besc, și

7 *A* *E* *B* *E* *A* *E*

mi - los - tiv în toa-te fap - te - le Lui.
 cei ce-L chea-mă din toa - tă i - ni-ma. El îm - pli - neș-te do -
 ni - mi - ceș-te pe toți cei răi.

10 *B* *E* *A* *E* *B*

rin-țe-le ce-lor ce se tem de El, le a - u - de stri-gă-tul și-i sca-pă.

13 *A* *E* *B* *E* *A* *B*

El îm - pli - neș-te do - rin-țe-le ce-lor ce se tem de El, le a - u - de stri-gă-tul și-i

16 *12.* *E* *3.* *C#m* *A* *B* *E*

sca pă. sca-pă. le a - u - de stri-gă-tul și-i sca-pă.

PARTITURA 6

Strâng Cuvântul Tău (Psalmul 119:9-11)

Psalmul 119: 9-11

Monica Turtoi

$\text{♩} = 70$

D Bm Em A⁹ A D Bm

Cum își va ți - ne___ tâ-nă-rul cu-ra-tă că-ra - rea? În-drep-tân-du-se___

4 Em A D G D A⁷ D

du-pă Cu-vân-tul Tău. Te ca-ut din toa - tă i-ni-ma mea; nu mă lă - sa___

Strâng Cu-vân-tul Tău în i - ni-ma mea, ca să

7 G D A⁷ D(add2) D G D

să mă a - bat de la po - run - ci - le Ta le. Strâng Cu-vân-tul Tău în

nu pă-că - tu - iesc îm - po - tri - va Ta! Te ca - ut din toa - tă i - ni-ma mea;

10 A⁷ D G D A⁷ D(add2) D

i - ni-ma mea, ca să nu pă-că - tu - iesc îm - po - tri - va Ta!_

nu mă lă - sa___ să mă a - bat de la po - run - ci - le Ta - le.---

* Opțional, se poate cânta în canon a doua oară.

PARTITURA 7**Plata păcatului (Romani 6:23)**

Romani 6:23

Oxana Mureșan

$\text{♩} = 80$

D A Bm G

Fiind - că pla - ta pă - ca - tu - lui es - te moar - tea, dar

3 A D

da - rul fă - ră pla - tă - a lui Dum - ne - zeu es - te via - ța veș - ni - că în I - sus Cris -

6 G D A D

tos, în I - sus Cris - tos, Dom - nul nos - tru.

© Partitură folosită cu permisiunea compozitorului și a Editurii Jubilate, Oradea.